

மலிகை

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

பண்ணாமத்துக் கவிராயர்

ரூ. 10. ஏப்ரல் '95

சுசிரியர்: டி.பாபிசிக் ஜீவா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

RANI GRINDING MILLS

219, MAIN STREET,
MATALE.
SRI LANKA.

PHONE : 066-2425

VIJAYA GENERAL STORES

(AGRO SERVICE CENTRE)

DEALERS : AGROCHEMICAL, SPRAYERS,
FERTILIZER & VEGETABLE SEEDS

No. 85, Ratnajothy Sarawanamuthu Mawatha.
(Wolfendhal Street,) Colombo-13

PHONE : 27011

மல்லிகை

‘ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதிமீனையக கைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறகு
சனநிலை கண்டு துள்ளுவார்’

‘Mallikar’ Progressive Monthly Magazine

250

ஏப்பிரல் — 1995

30 - வது ஆண்டு

கொடுக்க நினைக்கின்றீர்களா; — தாருங்கள்!

உங்களுடன் மனத்திறந்து உள்ளக் கிடக்கையைக் கதைக்க
வேண்டுமென்ற நோக்கில்தான் இந்தப் பக்கத்தை ஒதுக்கிக் கொண்
டேன்.

மட்டக்களப்பின் பழம் பெரும் எழுத்தாளர் பித்தனுடைய சிறு
கதைத் தொகுதியை மல்லிகைப் பத்தல் வெளியிடக் வெளிக்
கொணர்த்து விட்டேன். வெளியிட்டு விழாவை மேயில் கொழும்பில்
நடத்தத் திட்டம். பித்தன் உயிருடன் இருந்த காலத்திலேயே அவ
ருடைய சிருஷ்டியை நூலாக்கி அவரிடம் சேர்ப்பிப்பது எனத் திட்ட
மிட்டிருந்தேன். செயல்பட்டேன்; ஈடேறவில்லை. இது எனக்கு மிகப்
பெரிய மனக் குறை. சென்ற மாசம்தான் ‘பித்தன் கதைகள்’
மூர்த்தியடைந்தது.

உங்களனைவருக்கும் தெரிந்ததைப் போல பொருளாதாரக்
கட்டுமானம் கொண்டதல்ல, மல்லிகைப் பத்தல். செய்ய நிறைய
வேலையுண்டு. சிரமப்பட மனசு உண்டு. மனசு நிறைய ஆசைகளும்
உண்டு. சாதிக்க வேண்டும் என மன ஆலோசனையுண்டு. அதே சமயம்
பொருளாதார முடை எனது திட்டங்களை முடிக்கப் போடுவீரும்
ஒரே சமயம் இரண்டு தோளிகளில் சவாரி செய்யும் நிலை என்னு
டையது. ஒன்று மல்லிகை; மற்றது மல்லிகைப் பத்தல்.

நீங்கள் யாராக இருந்தாலும் மல்லிகையின் ஆதம் சுத்தத்தில்
நம்பிக்கை கொள்ளும் பட்சத்தில் ஏதாவது தந்துதவுங்கள். நிறைய
நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. தகுந்த முறையில் நீங்கள் கூற நீட்டி
உதவினால் அச்சுக்குப் பேரகாமல் முடிக்கிப் பேசுபுள்ள பல எழுதி
சுரளர்களின் படைப்புக்களை நாலுருவில் அமைத்து விடலாம்.
அதற்கு உத்தரவாதம் தருகிறேன்.

இப்படித் கேட்பதற்கு எனக்கு உரிமை உண்டு என்றே நம்பு
கின்றேன்.

— டொமினிக் ஜீவா

ஆறுமுகம் சிற்பாலயம்
ஈழத்தின் சிற்பக்கலை முன்னோடிகள்

**சித்திரத் தேர்
அழகு மஞ்சங்கள்
எழிலான வாகனங்கள்
அற்புத சிற்ப வேலைகள்
தெய்விக விக்ரகங்கள்**

மற்றும்

அனைத்துச் சிற்ப வேலைகளுக்கும்

தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

**சிற்பக்கலாமணி
ஆ. ஜீவரட்னம் ஆச்சாரி**

ஆறுமுகம் சிற்பாலயம்

காணி கோவிலடி,
திருநெல்வேலி மேற்கு.
யாழ்ப்பாணம்.

மக்கள் தான் பசளை, நீர்.

இன்று நமது மண்ணில் ஏராளமான நூல்கள், சஞ்சிகைகள், வெளியீடுகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

மகிழ்ச்சியானதும் ஆக்கபூர்வமானதுமான நிகழ்ச்சி இது.

கலைத்துறை, இலக்கியத்துறை, அறிவியல்துறை, கல்வித் துறை எனப் பல்வேறு வகை கொண்ட வாழ்வுத் துறையுடன் சம்பந்தப்பட்ட அறிவு நூல்கள் வெளிவந்து கொண்டிருந்த போதிலும் கூட, கணிசமானவை மக்களால் பெரிதும் விரும்பி வாங்கப்படுவ தில்லை என்பதையும் எம்மால் அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

மக்களைக் கவர முடியாதமைக்கு என்ன காரணம்?

மக்கள் விரும்புவதை நாம் கொடுக்கத் தவறுகின்றோமா அல்லது நாம் கொடுப்பதை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராகவில்லையா?

உலகில் அச்சுக் கலையின் வளர்ச்சி ரொம்ப அபரமமாக வளர்ந்துவிட்டது நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாத அளவிற்கு இந்தக் கலை பல பரிமாணங்களுடன் திணை வளர்ந்து கொண்டே யிருக்கின்றது. பார்வைக்குக் குளிர்ச்சியைத் தருகின்றது இந்த இறக்குமதிச் சஞ்சிகைகளின் பிரதிகளைப் பார்த்துவிட்டு நம்மவரும் 'ஏன் உங்களது சஞ்சிகை இப்படி அழகமைப்புடன் வெளிவரக் கூடாது?' என நம்மைக் கேட்கின்றனர்.

இது இப்பொழுது நடைமுறைச் சாத்தியமாக என இவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை. பின்சாரம் அறவே இல்லாத இன்றைய குழந்தையின், ஒரு சஞ்சிகையை வெளிக் கொணர்வதே எத்தகைய அகர சாதனை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாமலே இவர்கள் இப்படி ஒப்பீட்டுப் பேசுவதின் நோக்கம்தான் எமக்கு விளங்கவில்லை.

ஒரு காலத்தில் நேரு குடும்பத்து உடைகள் பாரிஸில் சலவை செய்யப்பட்டு வந்தன. காந்திஜியின் உறவுக்குப் பின்னர் குடும்ப மனைத்துப் சுதந்திரப் போராட்ட அமைப்புக்குள் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு விட்டது. காந்திஜியின் கட்டளைக்கிணங்க, சாக்ரூப் போன்ற யோட்டாக் கதரில் உடை உடுத்த ஒப்புக் கொண்டது. கதர் சுதந்திரப் போராட்டச் சின்னமாகவும் நாளடைவில் அடையாளம் காணப்பட்டது.

இலக்கிய விதைகளின் செடி சிறிதாக இருக்கலாம். மக்களின் ஆதரவுதான் அதற்குப் பசளை, நீர். இதைச் செய்ய மக்கள் பின் திரங்கக் கூடாது.

அடைப்பிடி

பண்ணாமத்துக் கவிராயர் பற்றி.

நான் அறிந்தவையும்
நேரில் தெரிந்தவையும்

— ஸஹானா

பண்ணாமத்துக் கவிராயராகக் கவிதைத் துறையில் கால்பதித் துள்ளி ஸய்யத் முஹம்மத் பாகுக் என்ற பெயருடைய இவர் ஆளுமை கொண்ட படைப்பாளியாவார்.

மலையகத்தைச் சேர்ந்த கலை இலக்கியலாபிகளில், பெயருக்கு முன் ஊரைச் சொல்வதில் பெருமை காணும் மாத்தளை வடிவேலன், மாத்தளை கார்த்திகேசு, புலம்பெயர்ந்து வாழும் மாத்தளை சோழ, கோடிச் சேலை சிறுகதைத் தொகுதிக்காக சாகித்ய பரிசு பெற்ற மலரன்பன், தெளிவத்தை ஜோசப் போன்றோரை நாமறிவோம். ஆனால் முந்திய தலைமுறையைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்களுக்கும், தமிழர்களுக்கும் நன்கு பரிச்சயமான பண்ணாமம் என்ற மாத்தளையின் பழம் பெயரை மங்கலிடாமல் தம்பெயரோடு தக்கவைத்துக் கொண்டுள்ளவர்தான் பண்ணாமத்துக் கவிராயர் அவர்கள்.

மூன்று தசாப்தங்களாக எழுதி வரும் பண்ணாமத்துக் கவிராயர் மாத்தளை ஸாஹிரா கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்திலேயே சக மாணவர்களால் 'புலவர்' எனப் பரிவோடும் அன்போடும் அழைக்கப்பட்டவர். மாத்தளை ஸாஹிரா முதற் கொண்டு பல்வேறு அரசினர் பாடசாலைகளில் ஆசிரியராக நிறைவான சேவையாற்றிவிட்டு இப்போது ஓய்வு பெற்றுள்ள இவர் ஓர் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியரு மாவார்.

அறுபதுகளின் தொடக்கத்தில் 'இக்பால்தாஸ்' என்ற புனை பெயரில் இலக்கியப் பிரவேசம் செய்த இவரை 'பாடுக்கும் தாசனாக இராஜே' எனச் சொல்லி பண்ணாமத்துக் கவிராயராக மாற்றியவர் இவரது ஆசிரியரும், பத்திரிகைத்துறை ஜாம்பவானாக விளங்கிய எழுத்தாளர் மஹமூத், அப்துலிப் அப்துல் லத்தீப் ஆவார். 'இன்ஸான்' என்ற முஸ்லிம் தமிழ் வார்ப்பத்திரிகையை

அப்துலிப் அப்துல் லத்தீப் நடத்திவந்தபோது ஈராண்டுகள் (1967—1968) தன் ஆசிரியரோடு இணைந்து அப்பத்திரிகையில் பணியாற்றினார். அந்தக் காலத்தில் இன்ஸான் பெயர் சொல்லத்தக்க ஒரு பத்திரிகையாகத் திகழ்ந்தது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

அறுபதுகளில் 'தாரகை' யில் முஸ்லிம் சமூகப் பின்னணியில் எழுதிய அங்கதப் பாடல்கள் மூலம் கவனிப்புப் பெற்ற இவர், தொடர்ந்து தேசாபிமானி, செய்தி, மல்லிகை மற்றும் வீரகேசரி, தினகரன், சிந்தாமணி போன்ற சுழத்துப் பத்திரிகைகளிலும் எழுதினார். மலையக கவிதைத் தொகுப்பாக அறுபதுகளின் கடைசிகளில் வெளிவந்த 'குறிஞ்சிப்பூ' வில் இடம் பெற்றுள்ள 'வழிபாடு' அந்நாட்களில் 'செய்தி' யில் வெளியான இவரது புதுக்கவிதைகளின் பங்கினைக் காட்டும் ஒரு பதச் சோறு ஆகும்.

புதுமைப்பித்தன், திருச்சிற்றம்பலக் கவிராயர் பாணி 'எழுத்து' புதுக்கவிதை இவற்றின் பாதிப்பால் தனிவழி வகுத்துக் கொண்ட பண்ணாமத்துக் கவிராயர் 'புதுக்கவிதைச் சந்தக்காரர்' எனப் பேசப்பட்டதுண்டு.

மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் கூடுதலான ஈடுபாடு காட்டிய இவர், பிறநாட்டு முற்போக்குக் கவிதைகள் பலவற்றை ஆங்கிலம் வழியாகத் தமிழ்ப்படுத்தி தமிழிலக்கியத்துக்கு வழங்கியுள்ளார். இப்பால், நஸ்ருல் இஸ்லாம், பைஸ் அஹமத், பைஸ் போன்ற மாபெரும் கவிஞர்களின் படைப்புக்களைத் தமிழ்ப்படுத்தித் தந்துள்ளார் இவர். மொழிபெயர்த்த நஸ்ருல் இஸ்லாம் கவிதைகள் 'கவிதைப் பூங்கா' என்ற தலைப்பில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக கொழும்பு வளாக முஸ்லிம் மஜ்லிஸ் தான் வெளியிட்ட நஸ்ருல் இஸ்லாம் நினைவு மலரில் தொகுத்து வெளியிட உள்ளார்.

மனித நேயமும், சமூகப்பற்றும், பொதுமை நோக்கும் கொண்ட இவரது கவிதைகள் உணர்ச்சிப் பிழம்புகளாய்க் கனலுபவை; சொல்லாட்சி மிக்கவை. சமூக அவலங்களைப் பட்டம் பிடித்துக் காட்டுகையில் அங்கதத்தை அநாயாசமாகக் கையாள்வதில் தேர்ந்த கவிஞர் இவர். பொதுவாக, முஸ்லிம் சமூகத்தில் புரையோடிப்போயிருக்கும் ஈனத்தனங்கள், சமூகப் புண்மைகள் மீது எரிசரம் தொடுக்கும் இவர் கவிதைகள் இஸ்லாத்தின் முற்போக்கான கொள்கைகளையும் இஸ்லாம் வலியுறுத்தும் சமாதான, சமத்துவ, சனநாயகப் பண்புகளையும் அதிகம் பேசும்.

மயாகவஸ்கியின் 'லெனின்' என்ற நீள்கவிதை இவரது மொழிபெயர்ப்பாக 1967 இல் சோவியத் நாடு சஞ்சிகையில் 'லெனின்' யிற்று. ஆங்கில வழியாக இவர் தமிழ்ப்படுத்திய பாலஸ்தீனக் கவிதைகள் கவிதா காமபீரயத்துடன் மிளிர்வவை. தேசாபிமானி, மல்லிகை, அஷ்ஷரே முதலியவற்றில் இவை வெளிவந்தன. 'ஹில் டோனாவன்' என்ற அமெரிக்கச் சஞ்சிகையில் இவரது ஆங்கிலக் கவிதைகள் மூன்று பிரசுரமாகியுள்ளன. இவரது கவிதைகளில் சோஷலயானது என்று குறுக்கிவிடக் கூடியதாக எதுவுமே இல்லை என்றே கூறலாம்.

எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் இவர் கெக்கிராவை முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயத்தில் ஆங்கில ஆசிரியராகக் கடமைபாற்றிய போது மாணவியாக இருந்து இவரிடம் கற்ற அனுபவம் இனிமையானது; மறக்கமுடியாதது. ஆங்கிலத்தை உணர்ச்சி பூர்வமாகக் கற்பிப்பதிலும், அவ்வாறே தமிழிலக்கியத்தை கவையாகப் படிப்பிப்பதிலும் சிறந்து விளங்கிய இவர் பலரின் அசிமான ஆசிரியராகத் திகழ்ந்து வந்தார்.

அந்நாட்களில் இவர் எமது வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் குடியிருந்த மையால் இவருடனும், இவரது குடும்பத்தாருடனும் தனிப்பட்ட முறையில் பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டிற்று. அப்போதெல்லாம் இவரது ஆளுமை மிக்க தோற்றமும், இனிய கபாவமும், அடக்கமும், ஆங்கிலப் புலமையும் என்னை ஈர்த்த அளவுக்கு இவரது தமிழிலக்கியப் பணி பற்றி நான் அதிகம் அறிந்திருக்கவில்லை. இவரும் தானாகவே எதுவும் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை. வெளிக்காட்ட வில்லை. ஆயினும் வீட்டு அலுவலரியில் இவர் அடுக்கி வைத்திருந்த கனத்த தமிழ், ஆங்கில இலக்கியப் புத்தகங்களைப் பார்த்து மலைத் திருக்கிறேன். ஒருநாள் இவர் ஏதோ ஒரு கவிதையை எழுதிக்கொண்டிருந்தபோது அதைப் படிக்கவெண்ணி நான் அருகே போன போது "இப்போது இதெல்லாம் உங்களுக்குப் புரியாது" என்று கூறி இவர் முறுவலித்தது நல்ல ஞாபகம். ஆயினும், எட்டாம் வகுப்பிலேயே வில்லியம் வர்ட்ஸ்வர்த்தின் பெட்படிவ்ஸையும், தாகூரின் கீதாஞ்சலியையும் எனக்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமை இவரையே சாரும்.

எப்படியோ, இவரது சிறப்புகளையும், தனித்துவத்தையும் கவித்துவத்தையும் நானாகவே தேடிப்படித்து அறிந்து கொண்ட ஒரு பொழுதில் எனக்கு இவரது அறிவார்ந்த ஆலோசனைகள் மிகவும் அவசியமான ஒரு பொழுதில் — இவர் மீண்டும் மாத்தளைக்கு மாற்றம் பெற்றுச் சென்றுவிட்டார். எனினும் இடைவிடாத எனது முயற்சியின் காரணமாக இன்றுவரை இவருடனான எனது இலக்கிய உறவை வளர்த்து வருகின்றேன்.

முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு உங்களைப் போன்ற சமூகப் பிரக்ஞையுள்ள ஒரு பெண் உருவாக்கியதை குறித்து நான் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டிருக்கிறேன். எனினும் நீங்கள் பண்ணாமத்துக் கவிராயரின் மாணவி என்று அறிந்தபோது அந்த ஆச்சரியம் நீங்கிவிட்டது. எனத் திரு. டொமினிக் ஜீவா என்விடம் ஒரு முறை குறிப்பிட்டதை இக்கணத்தில் நினைத்துக் கொள்கிறேன்.

1986 டிசம்பரில் மலையக கலை இலக்கியப் பேரவை மலையக இலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவராக இவரைப் பொன்னாடை போர்த்திக் கொண்டிருந்தது. இத்து சமய கலாகார இராஜாங்க அமைச்சு இவரைக் கொண்டிருந்தது கணம் பண்ணியது. இவரது பணியினைப் பாராட்டி 1993 ஆகஸ்டில் நடைபெற்ற தமிழ் சாகித்ய விழாவில் இந்து சமய கலாகார அலுவல்கள் அமைச்சு "தமிழ் ஒளி" விருதினையும் இவருக்கு வழங்கியது.

மலர் அறிமுக விழா கொழும்பு நிகழ்ச்சி

— மேமன்கவி

மல்லிகையின் முப்பதாவது ஆண்டு மலர் அறிமுக விழா கொழும்பில் 28-3-95 ஞாயிற்றுக்கிழமை வெகு கோலாகலமாக நடைபெற்றது. ஆண்டு மலர் ஏற்கனவே தபாலில் கவைஞர்களுக்குக் கிடைத்திருந்து அவர்கள் படித்துப் பார்த்திருந்த பொழுதிலும் கூட, ஏராளமான மல்லிகை ரஸிகர்கள் இக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டிருந்தது இங்கு குறிப்பிட தக்கது. இவ் விழா கொழும்பு விவேகானந்தா சிறிய மட்டத்தில் நடைபெற்றது.

திரு. நா. சோமகாந்தன் தலைமை வகித்தார். மேமன்கவி அனைவரையும் வரவேற்றுப் பேசினார். தலைமையுரையில் சோமகாந்தன் குறிப்பிட்டதாவது: "மல்லிகை மலர் ஏற்கனவே உங்கள் எல்லாருக்கும் கிடைத்திருக்கும். எனவே மலரை அறிமுகப் படுத்துவது இந்தக் கூட்டத்தின் நோக்கமல்ல. முப்பது ஆண்டுகளாக வெளிவரும் மல்லிகையின் ஆண்டு மனநாடன் அதன் ஆசிரியரும் கொழும்பு வந்துள்ளபடியால் அவரை நேரில் கண்டு கதைப்பதுடன் மல்லிகையின் குறை நிறைகளை நேருக்கு நேர் பேசிக் கருத்துப் பரிமாறுதல் செய்தால் அது சமத்து இலக்கியத்திற்கு எதிர் காலத்தில் பயனுள்ளதாக அமையும் என்பதால் இந்தக் கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளோம். வழமைபேரல், இது பொதுக் கூட்டமல்ல. மனநாட் பட்டதை அவரவர் தமது கருத்துக்குத் தக்க படி சொல்லிக் கலந்துரையாடலாம்" எனக் குறிப்பிட்டார்.

கலந்துரையாடலை திரு. கே. எஸ். சிவகுமாரன் ஆரம்பித்து வைத்தார். மல்லிகையின் கடந்த காலச் சிறப்புக்களைச் சொல்லி முடித்த அவர் மல்லிகையில் இன்னுமின்னும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மல்லிகை பலராலும் இன்று விரும்பிப் படிக்கப்படும் சஞ்சிகைதான். அதே சமயம் மாற்றமில்லாமல் வருகிறது. அதை வருங்காலங்களில், மாற்றியமைக்க ஆசிரியர் முயல் வேண்டும்" என்றார்.

தொடர்ந்து டாக்டர் ஜின்னா சரிபுடன், அன்னலட்சுமி ராசையா, டாக்டர் தானிம் அகமத், அந்தனி ஜீவா, மாத்தளைக் கார்த்திகேசு, பைஸ்தின், திக்குவல்லைக் கமால், ராஜாஜிதாந்தன் எஸ். சிவபாலன் ஆகியோர் கருத்துரைகள் வழங்கினர்.

முன்னைய காலங்களில் மல்லிகையில் சிங்களக் கதைகளின் மொழிபெயர்ப்புகள் அடிக்கடி இடம் பெற்று வந்தன. இப்போதோ அப்படியப்பட்ட மொழிபெயர்ப்புகள் இடம் பெறவில்லை. அவற்றை மீண்டும் தொடர வேண்டும் என ஒருவர் கருத்துச் சொல்ல, முன்னர் இலக்கியப் போட்டிகள் இடம் பெற வது வழக்கம். ஆனால் சமீப காலமாக எந்தவிதமான போட்டி

கனம் இடம் பெறுவதில்லை. மரபுக் கவிதைகளுக்குப் போட்டி வைத்தால் நான் அதற்கான முதற் பரிசைத் தந்துத்வ தயாராக இருக்கிறேன் என்றார். ஒருவர். வருகின்றவர்கள் எல்லாரும் மல்லிகை ஆசிரியர் உட்பட கொழும்புக்கு வந்து இலக்கியக் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு விட்டுச் சென்றுவிடுகின்றனர். பக்கத்தேயுள்ள சிலாபம், புத்தளம் பகுதிக்கு இவர்கள் ஏன் வரத் தெண்டிப்பதில்லை. அப்படி இவர்கள் வந்தால் அப்பகுதி மக்களுக்கு எத்தனை மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் என ஒருவர் கருத்துக் கூற, மலையகத்தை மல்லிகை மறந்து விடவில்லை. அதன் அட்டைப் படத்தில் பதியப்பட்டவர்களில் கணிசமானவர்கள் மலையகத்துக் கலைஞர்களே என்றார் பிறிதொருவர். மல்லிகையை இனிமேல் 'ஓவ்செட்'யில் வெளியிட வேண்டும். அதுதான் காலத்திற்கு உகந்தது எனச் சொன்ன ஒருவரை, யாழ்ப்பாணத்து இன்றைய நிலையை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த நிலை யிலும் இம் மலர் அட்டை பிரமாதமாக மலர்ந்துள்ளது. பாராட்டப்படத் தக்க அடச்சம் என பிரிதெ..ருவர் மடக்கினார்.

ஜீவா மார்க்கண்டேயனல்ல. மல்லிகையின் எதிர்கால வாரிசை இவர் இனங் கண்டு பிடித்துள்ளாரா? என ஒருவர் கேள்வி எழுப்பினார்.

முடிவாக மல்லிகை ஆசிரியர் ஏற்புறை நிகழ்த்தினார். கலைஞர்களைத் தேடித் தேடிச் சென்று கண்டடைவதில் உண்மையாகவே மகிழ்ச்சியடைபவன் நான். அந்த அவலச் சூழ்நிலையில் இருந்து மல்லிகை வெளிவருகின்றது என்பதை நீங்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. வாரிசு உருவாக்கப்படுவதில்லை; உருவாகுவது மகன் திலீபன் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்க இப்போதே தன்னைத் தயார்ப்படுத்தி வருகிறார் என்றார்.

இனிய மாலைப் பொழுது இலக்கியத் திருப்தியுடன் கழிந்தது.

வருந்துகின்றோம்

பிரபல கவிஞரும், நாடக நெறியாளரும், நடிகரும், கல்வி மாணுமாளியு திரு. இ. லொனந்தன் அவர்கள் நம்மை விட்டுப் பிரிந்துவிட்டார். மக்களுக்காகவே தனது அனைத்துத் திறமைகளையும் அர்ப்பணித்து உழைத்து வந்தவரான அன்னாரது இழப்பு மக்களுக்கே பெரிய இழப்பாகும்.

திரு. லொனந்தனின் உருவத்தை மல்லிகை அட்டைப் படமாக ஜூன் 88ல் வெளியிட்டு அன்னாரை உயிர் வாழும்போதே கௌரவித்து என்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

அன்னாரது மறைவை எண்ணி மல்லிகை தனது ஆழ்ந்த துயரத்தை அவரது குடும்பத்தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்

மேலை நாட்டில் முன்னொரு காலத்தில் உலகப் பிரக்கியாதி பெற்ற திருடனின் பெயர்தான் ரொபின்ஹூட். இவனுடைய வீர, தீர, பராக்கிரமச் செயல்கள் உலகப் பிரசித்தம். இவனைப் பற்றிச் சினிமாப் படங்கள் கூடத் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தன. பூலான் தேவி என்ற சம்பல் பள்ளத்தாக்குத் திருடியைப் பற்றியும் சர்வ தேசப் பிரபலம் உண்டு. இந்தியாவில் பாராளுமன்றத் தேர்தலிலும் போட்டியிட்டவன், இவன். இன்று புத்த மதத்தில் சேர்ந்துள்ள இவன் வருங்காலங்களில் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்காக உழைக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறான். ஜப்பானியர்கள் என்றொரு மாபெரும் கள்ளன் தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்து வந்தவன். இவனுடைய பிரபலமும் பலருக்குத் தெரிந்திருக்கும், இவ்வளவு சர்வ தேசப் பீடிகை ஏன் போடுகின்றேன் என்றால், இவர்களினது திறமைகளுக்கு எந்தவிதமான குறைவுமற்ற ஒரு சர்வதேசத் திருடன் ஒருவன் நம் யாழ்ப்பாணத்திலும் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றான் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்கே என்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

பாமரன் ஒருவரின் பரிணாம வளர்ச்சி.

எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம்

5

— டொமினிக் ஜீவா

காராளி முத்தையன் என்ற பெயரையுடைய இந்தத் திருடன் மகா துணிச்சல்காரன்; சாமார்த்தியசாலி திருடுவதில்கூட, தனது கற்பனைகளைப் பாய்ச்சி, புதிய புதிய உத்தி முறைகளைப் புருத்தி வீடுகளில் கொள்ளையடிப்பது இவனது வழக்கம். ஒரு காலத்தில் மக்களையெல்லாம் கிளி கொள்ள வைத்து தனது இரவு ஆதிக் சுத்தை நிலை நாட்டி வந்தவன் இந்தக் காராளி முத்தையன்.

இவனது திருவிளையாடல்களில் மிகச் சிறிய ஒன்று இன்னமும் எனது ஞாபகத்தில் பதிந்துபோய் இருக்கின்றது.

மாமி வீட்டுக் கோழிச் சேவலை ஒரு கிழமையாகக் காணவில்லை. நான் உட்பட மச்சான்மாருடன் சேர்ந்து, சேவலைக் கண்டுபிடிக்க வெளிக்கிட்டோம். அயல் முழுக்கத் தேடியும் சேவலைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. கடைசியில் சலிப்படைந்து தேடுவதைக் கைவிட்டு விட்டோம். இந்த நாட்களில் ஒரு நாள்,

நன்னி வயல் என எங்கள் பகுதியினரால் அழைக்கப்பட்ட பக்கத்து அயலிலுள்ள ஒரு வீட்டு நாய்கள் இறகுகளையும், சிறகுகளையும் கௌவிக் கொண்டு ஓடித் திரிவதைக் கண்ட பலர் மாமி வீட்டுக்குத் தகவல் தந்து விட்டனர். போய்ப் பார்த்தால் குழி தோண்டிப் புதைத்த சேவலின் மிச்சம் மீதிகள் வெளிப்பட்டன. சிறகுகளின் அடையாளத்தை வைத்து மாமி வீட்டுச் சேவல்தான் அது எனக் கடைசியில் முடிவாகியது.

குழி இருந்த வீட்டில் தனியாக ஒரு பெண் வசித்து வந்தாள். அயல் அட்டம் அவளுடன் எந்தவிதமான உறவுகளையும் வைத்திருக்கப் பிரியப்படவில்லை. தனித்தே வாழ்ந்தாள். ஆனால் ராங்கி மாத்திரம் உச்சியில் நின்றது யாரையுமே மதிப்பவளில்லை. அயலில் அவள் தனக்குத் தானே பட்டம் கட்டிக் கொண்ட மகா ராணியைப் போல, வளைய வந்த வண்ணமிருப்பாள்.

அவளது அசாதாரண ராங்கிக்கும் தன்னகங்காரத்திற்கும் ஒரு பின்னணி இருந்தது இந்தப் பெண் நான் மேலே குறிப்பிட்ட காராளி முத்தையனுடைய 'அபிமான ஸ்திரீ!' முத்தையனுக்குக் குடும்பம் உண்டு. யாழ்ப்பாணம் கன்னியர் மடத்திற்கு அணித்தா கவுள்ள தேவரிக்குளம் என்ற பகுதியில் டாம்பீகமான வீடுகட்டி வாழ்ந்து வந்தவன்தான் காராளி. அவனுக்கு இப்படியொரு தொடுப்பு.

'சாவலைக் களவாப் புடிச்சுத் திண்டுபோட்டுப் பெரிய பல ரிலை திரியினம்' என்று வக்கணைப் பேச்சு மாமியின் வாயிலிருந்து புறப்பட்டதும் முத்தையனின் வைப்பாடிச்சி கம்மா இருப்பாளா?.

ஒரே இறந்த போர் சண்டைதான். பொருளை இழந்தவளுக்கும், பொருளைக் களவெடுத்தவளுக்கும் நடந்த சண்டையில் அயல் அட்டை பேசாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. களவெடுத்தவள் இதைச் சாக்காக வைத்து பூமிக்கும் வானத்திற்குமாகத் துள்ளிக் குதித்தாள். கோழைச் சனங்கள் ஒரு பேர்பெற்ற திருடனின் வைப்பாட்டிக்குப் பயந்து பதுங்கிப்போய்க் கிடந்தனர். அநீதியைத் தட்டிக் கேட்க ஆள்துணை கிடைக்காமல் முடிவில் ஓய்ந்து போய்விட்டார் மாமி.

முடிவாக பிள்ளையார் கோயில் ஆலமரத்தடியில் காலை ஒரு கல்லுக்கும்பியில் உயர்த்தி வைத்துக் கொண்டு உரத்த கீச்சுக் குரலில் அந்த அம்மணி, எங்களது சாதிப் பெயரை நீட்டி முழக்கிய வண்ணம் "ஒரு கிழமைக்குள்ளே நடக்கிறதைப் பார்க்கத்தான் போறாயடி... இருந்து பார் என்ன நடக்கிறதெண்டு....." எனச் சவால்விடும் தோரணையில் ஆக்ரோசமாகச் சொல்லி முடித்தாள்.

எனக்கு அந்தக் கோழிச் சண்டையைப் பற்றி அதிக அக்கறை இல்லை. ஆனால் ஊரைச் சுருட்டி உலையில் போட்டுக் கஞ்சி வடிக்கும் ஒரு பகிரங்கக் கள்ளனுடைய வைப்பாட்டி, நேர்மையாகவும் கிரமமாகவும் பரம்பரை பரம்பரையாகத் தொழில் செய்து கௌரவமாகப் பிழைத்து வரும் கைத்தொழிலாளர் சமூகத்தை சாதி சொல்லி மிக மலிவாகத் தூஷித்ததைத்தான் என்னால் தாங்கிக் கொள்ள இயலவில்லை.

அந்த இளம் வயசிலேயே என் மனசில் ஒன்றைத் திடமாகப் பதித்துக் கொண்டேன். மக்களுக்குத் தொண்டு செய்து அதன் மூலம் தங்களது குடும்பத்தினரின் வாயையும் வயிற்றையும் கழுவி வரும் ஒரு பரந்து பட்ட சமூகத்தை வாய்க்கு வந்தபடி எந்த யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகம் நக்கல் பண்ணிச் சிரித்ததோ அந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன் நான் என்பதை எந்நேரம் கட்டத்திலும் மறைக்காமல், ஒளிக்காமல் பகிரங்கமாகச் சொல்லி நான் பிறந்த சமூகத்தையும் தலை நிமிர்ந்து வாழ வைப்பேன் எனத் திடமாக முடிவெடுத்தேன். அதை இற்றைவரை காத்து வருகின்றேன்.

கோழிக் களவுச் சண்டை நடந்து ஒரு கிழமைக்கு மேலிருக்கும். ஒரு நாள் நடுச் சாமம் நாங்கள் படுத்திருந்த அறைக்குப் பக்கத்தே உள்ள நடு அறையில் யாரோ மெல்ல நடமாடும் காலடிச் சத்தம் கேட்டது. அம்மாவிடம் ஒரு நல்ல அம்சம். ஆழ்ந்த தூக்கத்திலும் சிறு அரவம் கேட்டாலும் துடிக்கப் பதைக்க விழித்து விடுவார். அடுத்து, 'ஆரது?' எனக் குரல் கொடுப்பார். நான் முன்னரே குறிப்பிட்டது போல, மாமா குடும்பம் கிழக்குப் பக்கத்து வீட்டளர்களிலும், எங்கள் குடும்பம் மேற்குப் பக்கத்து அறைகளிலும் குடியிருந்தோம். அடுப்படி, குசினி தனித் தனி. நடுப் பக்கத்து அறை எல்லாருக்கும் பொதுவானது. அந்த அறையிலிருந்த கதவுகளினூடாக இரண்டு வீடுகளுக்குள்ளும் பிரவேசிக்கலாம். அலமாரிகள், தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள் வைத்துப் பாதுகாக்கும் அறையாக அது பாவிக்கப்பட்டு வந்தது.

அந்த அறைக்குள்ள்தான் நடுச் சாமத்தில் மனிதர் நடமாடும் அசுறை தென்பட்டது. வழமை போலவே அம்மா விழித்துக் கொண்டார். மாமாவுக்கு கெக்கறாவையில் கடை. பெயர் சவரி மூதார். அவர் பெரும்பாலும் ஊரில் இருப்பதில்லை. குழந்தைகளுடன் மாமி தனித்திருந்தார். இந்த மாமா என்னுடைய அம்மாவின் மூத்த தமையன். மாமியோ அப்பாவினுடைய சொந்தச் சகோதரி. இரண்டு வழிகளிலும் மிக நெருங்கிய இரத்த உரித்தான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாங்கள். நாங்கள் பாதுகாப்புக்கு இருக்கிறோம் என்ற தைரியம் மாமாவுக்கு. அந்த நம்பிக்கையைப் பொய்ப்படுத்தாமல் வாழ்ந்து வரும் தைரியசாலிகளில் எனது அம்மாவும் ஒருவர். 'குண்டு மாத்துக் கலியாணம்' என யாழ்ப்பாணத்தில் சொல்லப்படும் விதத்தில் மாமாவின் சகோதரியான என் அம்மாவை அப்பாவும், அப்பாவின் சகோதரியை மாமாவும் மணம் முடித்திருந்தனர்.

"மச்சாள்! மச்சாள்!" எனக் குரல் கொடுத்து வீட்டுச் சற்று நேரம் பொறுத்துப் பார்த்தார் அம்மா. காலடி ஓசை சற்று நின்றது. மீண்டும் அரவம். "மச்சாள் மச்சாள் நடறேக்கை ஆரது நிக்கிறது?" என உரத்துக் குரல் கொடுத்தார். தாம்பாளம் ஒன்று 'படர்' என்று ஓசையுடன் விழுந்த சத்தம் கேட்டது. 'ஐயோ.. கள்ளன்' என்று ஒங்கிக் குரல் கொடுத்தார் அம்மா.. மாமியும் பங்குக்கு "ஐயோ கள்ளன்... கள்ளன்!" எனக் குரல் கொடுத்த வண்ணம் சதசம் போட்டார். நமது வீடு நீண்ட வெளி விறாந்தையைக் கொண்டது. விறாந்தையின் ஒரு மூலையைத் தென்னோலைக் கிடுகினால் மறைப்புக் கட்டிக் கொண்டு எனக்கு அறிவு

தெரிந்த காலம் முதலே வாழ்ந்து வரும் எல்லிப்போலைக் கிழவி
யும் “ஐயோ! ஐயோ!” எனக் உரக்கக் குரல் கொடுத்துக் கத்
தத் தொடங்கினார்: “கள்ளன்... கள்ளன்...”

அடுத்த கணம் 'திடும் திடும்' என்ற ஒசையுடன் ஒழுங்காக யால் ஆட்கள் ஓடும் சத்தம் கேட்டது. முன் வீடு, பின் வீட்டுக் காரர்கள் சத்தம் கேட்டு எழுந்தோடி வந்துவிட்டனர். வீட்டு விறாந்தையில் அயலே வந்து நிறைந்து விட்டது. விடிய விடிய களவு போன சாமான்கள் என்ன என்ன எனக் கணக்கெடுத்த போது நங்குப் பட்டிக்குள் இருந்த சேலைகள் சிலதுதான் திருட்டுப் போனதாக அறிய முடிந்தது. அதுவும் விபிகாலைப் பூசைக்கு அடைக்கலமாதா கோயிலுக்குப் போனவர்கள் அங்கு கண்டெடுத்ததெனக் கொண்டுவந்து ஒப்படைத்தனர். ஒட்டைப் பிரித்து உள்ளே இறங்கி கதவைத் திறந்துவிட்டனர் கள்ளர்.

இதிலிருந்து ஒன்று தெளிவாகவே புரிந்தது. களவெடுப்பதற்காக இந்தத் திருட்டு நடைபெற்றவில்லை. ஒரு மிரட்டலுக்காகவே இந்தச் சம்பவம் திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்டது என்பதைப் பலரும் கடைசியில் புரிந்து கொண்டனர்.

இத்தனைக்கும் இந்தக் காராளி முத்தையன் மாலை 6 மணி யளவில் யாழ்ப்பாணம் புகையிரத நிலையத்திற்கு முன்பாக ஆஜ ராகி விடுவான். அவனுக்கென ஒரு நடப்புக் கூட்டம் அங்கு குழுமி லீடும். தாயம். நாயும் புலியும் அல்லது கடதாசி விளையாட்டு வெகு ஜோராக நடந்து கொண்டிருக்கும். அந்தக் கூட்டத்தில் ஒரு கண்ணியில் இடம் பிடித்து விளையாடிக் கொண்டிருப்பான் காராளி. அடிக்கடி சிகரெட் சாம்பலைச் சுண்டித் தட்டிக்கொண்டு அடுத்திருப்பவர்களின் தொடைகளில் மீண்டும் மீண்டும் தட்டிய வண்ணம் பெரிதாகச் சிரித்தபடி காட்சிதரும் இவனை பக்காத் திருடன் என்று சொன்னால் யாருமே நம்பமாட்டார்கள். இரவு கொழும்பு செல்லும் மெயில் வண்டி சரியாக ஏழு மணிக்கு லேசான வந்தடையும்? ரெயில் வரும் வரை இந்தச் சமா தொடர்ந்து நிகழும்.

எனக்குக் காராளி முத்தையனைக் கூர்ந்து பார்ப்பதில் ஒரு மன ஆசை. கிட்டே நெருங்கியும் போகமாட்டேன். அதே சமயம் எட்டவும் நிற்கமாட்டன். அவன் சிகரெட் பிடிப்பதில் அப்படி ஒரு கவர்ச்சி அப்பிப் போயிருந்தது. ஹிட்லர் மீசை, சலவை செய்த முழுக்கைச் சட்டை; வேட்டி. சேட் கொலருக்குள் மடிக்கப்பட்ட கை வேஞ்சி. சங்கிலி மின்னும் வலதுகை மணிக்கட்டு. உயரமும் இல்லாமல் அதே சமயம் கட்டையுமில்லாத தோற்றப் பொவிடி. எதையுமே அலட்சியமாக நோக்கும் பார்வை; கிரிப்பு. மற்றவர் களை விட, தான் ஏதோ அதி சிறப்பு மிக்கவன் என்று மிதப்பான பந்தா நடை. விளையாட்டில் தோல்வி ஏற்பட இருக்கும் சந்தர்ப் பங்களில் உரக்கக் கத்தி விளையாட்டில் அணாப்பும் குதர்க்கப் புத்தி. இத்தனையையும் அவனிடம் என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது.

மாமி வீட்டில் திருட்டு நடந்தது என் மனசைப் பெரிசாகப் பாதித்து விடவில்லை. சுப்மா முஸ்பாத்தி விளையாட்டு என்றே எடுத்துக் கொண்டேன். அதற்குப் பின்னணியே இந்தக் காராளி முத்தையன் தான் என்பது என் பிஞ்சில் உறைக்கவில்லை. எந்தப் பொருளும் தான் களவு போகவில்லையே. பின்னர் அது எப்படித் திருட்டாகும்? என்பது எனது சிறுபிள்ளை வாதம்.

அந்த வைப்பாட்டி அம்மாள் போக வர எங்கள் சுற்றத்த வரை மிதப்பான பார்வை பார்க்கத் தொடங்கி விட்டாள். அவள் சியமாக வாய்க்குள் புறுபுறுக்க ஆரம்பித்து விட்டாள். பயத்தினால் எம்மவர்கள் அப்படியே பம் மிப்போய்க் கிடந்தனர். அவள் வழிகே போகப் பயந்து பின்வாங்கிக் கொண்டனர்.

அநியாயம், அக்கிரமம், அட்டாதுட்டித்தனம் ஆரம்பத்தில் வெற்றியடைவது போலக் கோலம் காட்டும். முடிவில் வெல்லவே வெல்லாது. மனித வரலாற்றில் இதற்குப் பல உதாரணங்கள் காட்டலாம். சத்தியம் தற்காலிகமாகக் கண்களை இறுக்கி மூடலாம். ஆனால் அது சாகவே சாகாது. உச்சக் கட்டத்தில் கோலோச்சும் மானுட எதிரித்தனம் விரைவிலேயே இறங்கு முகத்தைக் கண்டுவிடும். இந்த இயற்கையின் சித்து விளையாட்டை என் சின்ன வயசில் எனது சின்னக் கண்களால் எதார்த்தமாகக் கண்டு களித்தவன் நான். அதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு இந்தக் காராவி முத்தையன் வரலாறு.

மாமா வீட்டுத் திருட்டுச் சம்பவம் நடைபெற்றுச் சில மாசங்
கள் கடந்திருக்கும்.

ஒரு நாள் வீரகேசரீப் பத்திரிகையைப் பெரியவர்கள் புரட்டிப் புரட்டி வெகு அக்கறையாக ஏதோவொரு செய்தியைத் திரும்பத் திரும்பப் படித்துக் கொண்டிருந்தனர். அயல் பெண்களும் குச்சுசுத்தனர். ரெயில்வே ஸ்டேசனில் கூட கடதாசி விளையாட்டுச் சமா களைகட்ட மறுத்தது. இது என்ன என்றழிய மனசு அவர்கள் கொண்டது. பெரியவர்களை அணுகினால் "போடா பொடிப் பயஸ் நீ. உனக்கு இதொண்டுமே விளங்காது" எனத் தட்டிக் கழித்தனர். கடைசியில் அம்மாவிடம் படுக்கும் போது விசாரித்தேன். "இளவாலை முக்கொலை வழக்கு" என்ற பிரசித்திபெற்ற வழக்கைப் பற்றிப் பத்திரிகைச் செய்தியைச் சொன்னார். தொடர்ந்து சந்தேக நபர்களைப் போலீசார் தேடுவதாகவும் கூறினார்.

ஒரு நாள் வீரகேசரீப் பேப்பர் கொட்டை எழுத்தில் முன்பக் கச் செய்தியாக ஒரு தகவலை வெளியிட்டிருந்தது. இளவாலை முக் கொலை வழக்குச் சம்பந்தமாக இருவர் சந்தேகத்தின் மீது கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர். ஒருவர் காராளி முத்தையன், மற்றவர் நட்சத்திரம் செல்லையா. இச் செய்யப்பறிந்து நமது அயலில் ஒரே பரபரப்பு நிலவியது.

அந்தக் காலத்தில் வீரகேசரிப் பேப்பரின் விலை ஐந்து சதம். கொழும்பிலிருந்து புறப்படும் இரவு மெயிலில் பேப்பர் விடிகாலை

யில் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேரும். வீரகேசரியின் யாழ்ப்பாண யில் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேரும். மெயில் வந்த உடனேயே பேப்பர் ஏஜண்ட் தம்பிப்பிளை என்பவர். மெயில் வந்த உடனேயே பேப்பர் கட்டுகள் ஸ்டேசன் வெளித் திண்ணைக்கு வந்துவிடும். அந்த விறாந்தையில் வைத்து விநியோகம் நடைபெறும். அத்தனை பர பரப்பு. ஏஜண்டு தம்பிப்பிளைக்கு சற்றுத் தொலைவிலுள்ள சந்தியில் விற்பனவு நிலையம் உண்டு. மக்களின் அங்கலாய்ப்பு அவரைத் துரிதமாகச் செயல்பட வைத்துவிடும். சில்லறை விற்பனவு கூட நிலைய வளவிலுள்ள பெரிய மகோகினி மரத்தடியில் தான் நடைபெறும். மக்களும் ஆத்துப் பறந்து பேப்பரை வாங்கிச் செல்வதில் அக்கறை காட்டுவார்கள்.

இரவே அப்பா ஐந்து சத நாணயத்தை ஜன்னல் விழிப்பில் வைத்து விடுவார். ரெயில் வரும் சத்தத்தைக் கேட்டதும் அதி காலையில் எழும்பி ஓடி, வரிசையில் ஒன்று. வரும் வழியில் எழுத் வது எனது தினசரிக் கடமைகளில் ஒன்று. வரும் வழியில் எழுத் துக் கூட்டி வாசிக்கத்தான் தெரியும். ஆனால், கிரகித்துக்கொள்ள இயலாது. அதே சமயம் பேப்பர் வாங்கி வருவதில் ஒருவித உற் சாகம். மதியம் சமையல் வேலைகள் எல்லாவற்றையும் ஒப்பேற்றி விட்ட அயல் பெண்கள் எமது வீட்டு முன் விறாந்தையில் ஓய் வெடுத்துப் படுத்தும், இருந்தும், மிறவர்கள் வழக்குச் செய்திகளைக் கிரகிப்பார்கள்.

இளவாலை முக்கொலை வழக்கு அந்தக் காலத்தில் வெகு பிரசித்தம். சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இவ் வழக்குப் பல மாதங்கள் நடை பெற்றது. திருடப் போனவர்களுக்குச் சகல துப்புக்களையும் போய்த் தங்கியிருந்து சேகரித்துக் கொடுத்தவரே நான் ஆரம் பத்தில் குறிப்பிட்ட கோழிச் சண்டை அம்மணிதான்! திருடர்கள் சைக்கிளில் இளவாலை சென்று சம்பந்தப்பட்ட வீட்டை நடுச் சாமத்தில் அணுகியிருக்கின்றனர். வீட்டு நாய் குரைத்தது. ஒரே லெட்டு. பின்னர் கூரை பிரித்து இறங்கி வட்டிலுள் தூங்கிக் கொண்டிருந்த முதியோரான கணவன் மனைவியையும், பக்கத்த் றையில் படுத்திருந்த இன்னொருவரையும் வாளால் வெட்டிக் கொன்றுவிட்டு, நகை நட்டுப் பணம் அனைத்தையும் சேகரித்து மூட்டை சட்டிய பின்னர் வெகு சாவகாசமாகக் கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளி வானில் படிந்திருந்த இரத்தத்தை எல்லாம் கழுவி முகங்களைச் சுத்திகரித்த பின்னர், அடுபட்டிக்குள் புகுந்து மிஞ்சிப் போன சோறு கறிகளை எடுத்து உண்டாப்பது மீண்டும் சைக்கி ளேறி வீதிகளில் பாட்டுப் பாடிக்கொண்டே யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தனர் எனப் பின்னர் வெளிவந்த தகவல்கள் கூறின.

இந்த வழக்கில் எனது சித்தப்பா தம்பிபுத்தாவும் ஒரு முக்கிய சாட்சி. யாழ்ப்பாண ரெயில் நிலையத்திற்கு முன்பாக சைக்கிள் கடை வைத்திருந்தார். சைக்கிள்கள் வாடகைக்கு விடும் தொழில் அவருடையது. கொலை நடைபெறுவதற்கு முதல் நாள் பின்னே ரம் சந்தேக நபர்கள் இருவரும் தன்னிடம் இரவு வாடகை பேசி இரண்டு சைக்கிள் பெற்றுச் சென்றதாகவும் பின்னர் அடுத்தநாள் காலை திரும்ப ஒப்படைத்ததாகவும் குரப்புப் புத்தகத்தை மேற் கோள் காட்டிச் சாட்சி சொன்னார். சித்தப்பா. குறுக்கு விசார

ணையில் தன்னிடம் சைக்கிள்களை வாடகைக்கு எடுத்தவர்கள் குற்றவாளிக் கூட்டில் நிற்கும் இவர்கள் இருவருந்தான் என அடையாளமும் காட்டி வைத்தார்.

வீரகேசரிப் பேப்பர் யாழ் குடாநாட்டில் விண் கூவி விற்பனை கொண்டிருந்தது.

குடாநாட்டில் வாழ்ந்த சகலரினாலும் பேசப்படும் ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சியாக இந்தக் கொலை வழக்கு அறியப்பட்டிருந்தது. எனவே அதன் முடிவை அறியப் பெரும்பாலான பொதுசனங்கள் அதிக ஆர்வம் காட்டியதில் வியப்போதும் இல்லை.

சுப்ரீம் கோர்ட்டில் நடந்த இந்த வழக்கைப் பற்றிய நடவடிக்கைகள், தகவல்களை, குறுக்கு விசாரணைகளை பேப்பர் நிறுவனம் விசேஷ நிருபர்களை நியமித்து மிக விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் பிரசுரித்து, வழக்கின் தினசரி நிலைப்பாட்டை மக்கள் அறிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாக செய்திகளை வெளியிட்டது.

தீர்ப்புக்கான நாள் அண்மித்து விட்டது.

பெரும்பாலான மக்கள் எந்த விதமான அபிப்பிராய பேதமு மின்றித் தத்தமது மனசில் தமது இறுதித் தீர்ப்பை எழுதி வைத்து விட்டனர்.

கடைசியில் ஒரு நாள் சுப்ரீம்கோர்ட் நீதியரசரின் தீர்ப்பும் வெளிவந்து விட்டது. இச் செய்தி பேப்பரில் வெளிவருவதற்கு முன்னரே வாய் மொழி மூலம் செவி வழியாக நகரெங்கும் பர விப் படர்ந்து விட்டது. தக்க சாட்சியங்களின் அடிப்படையில் கொலைக் குற்றவாளிகளாகக் கோர்ட்டால் கணிக்கப்பட்ட காராளி முத்தையனுக்கும், நட்சத்திரம் செல்லையாவுக்கும் தூக்குத் தண்டனை நிறைவேற்றப்படும் எனவும், குறிப்பிட்ட ஒரு திகதியில் இத் தூக்குத் தண்டனை கண்டி போகும்பரைச் சிறையில் நடைபெறும் எனவும் நீதியரசர் தமது தீர்ப்பில் இறுதித் தீர்ப்பளித் தார் எனவும் மக்கள் செய்தியை ஒலிபரப்பினார்கள்.

இச் செய்தி ஊர் பூராவும் வெகு விரைவில் பரவி விட்டது. அதற்காக யாருமே கவலைப்பட்டதாகக் கூடத் தெரியவில்லை. நீண்ட மாசங்களாக மக்களிடையே பரபரப்பையும் ஒருவித ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்தி வந்த இந்தக் கொலை வழக்கு இத் தீர்ப்புடன் அடங்கிப்போய் விட்டது.

தீர்ப்பு வழங்கியதற்கு அடுத்த நாள் சாயங்கலாம் எங்களுக்குத் தகவல் கிடைத்தது. வதந்தி ரூபமாகத்தான் இந்தச் சங்கதி எங்களுக்குக் கிடைத்தது. என்னைப் போன் வட்டன்கள் ரெயில்வே நிலையத்தில் கூடி நின்றோம். தூக்குத் தண்டனைக் கைதிகளைக் கண்டிக்குக் கொண்டு போவதற்கு ரெயிலில் அனுப்ப அழைத்துக் கொண்டு வரப் போகிறார்களாம் என்பதே எமக்குக் கிடைத்த செய்தியாகும்.

மெயில் வண்டி வருவதற்கு ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு முன் னரே மூடிய பறியச்சாலை வானில் குற்றவாளிகள் எனத் தீர்ப்புக் கூறப்பட்டவர்களை ஆயுத பாதுகாப்புடன் அழைத்து வந்தனர், காவலர்கள். நாங்கள் சில பொடிப் பயல்கள் கிறாதிப் பலகைகளின் நீக்கலுக்குள்ளால் வழி சமைத்துக் கொண்டு ஸ்டேசனுக்

குள் உட்புகுந்து பொறுப்பான இடத்தில் சிக்காரமாக குந்திக் கொண்டிருந்தோம்.

இருவருக்கும் கைவிலங்கு போடப்பட்ட நிலையில் பக்கம் பக்கமாக இருவர் பாதுகாப்புத் தர உள்ளே அழைத்து வந்த காவலர்கள் இப்படியானவர்கள் தங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த விசேஷ அறைக்குள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். ஸ்டேசனில் பொல்லார், விடுப்புப் பார்க்கத் திரண்டிருந்த சனங்களை ஓரங்கட்டுவதில் முனைந்திருந்தனர். நாங்கள் சிறுவர்கள் என்பதாலும் தகுந்த மறைவிடத்தை முன்னரே தேடிக் கொண்டிருந்தவர்கள் என்ற காரணத்தாலும் பொலிசாரின் கண்களுக்கு நாங்கள் தட்டுப் படவில்லை.

கடைசிச் சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. மனிதாபிமானமாக, காவலர்கள் விட்டுக்கொடுத்தனர். கிட்டே நெருங்க முடியாத தூரத்தில்—அதே சமயம் கதைக்கக் கூடிய இடைவெளியில்—காராளி காட்சி தந்தான். நட்சத்திரம் ஒதுங்கி நின்றான். சுற்றத்தவர் அதிக மில்லை. உரித்தானவர்கள் வாத்தையாடிக் கொண்டிருந்தனர். பெண்கள் சுவருகே விகம்பம் சத்தம் கேட்டது கூட்டத்தில் ஒருவர் காவலருடன் இரச்சியம் கதைத்துவிட்டு, சிகரெட், நெருப்புப் பெட்டியை நீட்டினார். கைவிலங்கு உரசிக் கொள்ள காராளி அவற்றை அவட்சியத்துடன் பெற்றுக் கொண்டான். தகவல் தெரிந்து பிரயாணிகள் குழுமத் தொடங்கினர். காராளியிடம் அசிக மாற்ற மில்லை. இளைத்தக் காணப்பட்டான். அந்த நிலையிலும் ஒரு வித கர்வம் கலந்த பாவத்துடனேயே பலரிடமும் பேசினான்; சிரித்தான்.

திடீரெனப் பரபரப்புத் தோன்றியது. கூடி நின்ற சனங்களை இடித்து விலத்திக் கொண்டு, தலையிலடித்த வண்ணம். கூச்சலிட்டவாறு வந்தாள் அந்த அம்மணி. சூழ் நிலையே அவள் வரவா மாறிவிட்டது. கருண்டாள், திமிறினாள்; 'ஓ' என ஒப்பாரி வைத்தழுதாள். காராளி சைகை காட்டி அவளைக் கதைக்கும் தூரத்திற்கு அழைத்தான். காவலர்கள் சற்றே ஒதுங்கினர். இருவரும் பரஸ்பரம் இரகசியக் குரலில் பேசிக் கொண்டனர்.

ரெயில் வர ஆயத்தமான மணி ஒசை கேட்டது. சற்று நோத்தில் ரெயில் வந்து நின்றது. சனங்கள் கலைந்தனர். இருவரையும் அழைத்துக் கொண்டு காவலர்கள் ரயில் பெட்டியை நோக்கிச் சென்றனர். அந்த அம்மணியும் பின் தொடர்ந்தாள். நான் மேற்பாலத்தின் கீழ்ப் படிக்கட்டில் இருந்து எழுந்து கொண்டேன்.

உயர் நீதிமன்றம் அப்பீலை நிராகரித்தது. கருணை மனுவும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. பின்னொரு நாளில் இருவரும் தூக்கி லிடப்பட்ட செய்தியை அதே வீரகேசரி பிரசுரித்து பிரசுரித்தப் படுத்தியது.

நாட்கள் சென்றன. அந்த அம்மணியை அயலில் காணவில்லை. மறைத்து வைத்திருந்த நகை நட்டுப் பணத்துடன் வேறொருவனைத் தேடித்துக் கொண்டு இடம்மாறி மறைந்த கதை பரவியது.

என் அநுபவத்தில் இது மறக்க முடியாத ஒரு பாடம். மனுக்குல அக்கிரமம் கடைசியில் வீழ்ந்த தீரும் என்பதை இந்தச் சம்பவம் எனக்கு எடுத்துக் காட்டியது.

(ஞாழ்க்கை வளரும்)

தமிழக அநுபவங்கள்

நா. சுப்பிரமணியன்

பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களுக்கு ஏழாண்டுக்கு ஒருமுறை கிடைக்கும் விடுப்பைப் பயன்படுத்தி இரண்டு ஆண்டுகள் தமிழகத்தில் தங்கியிருந்துவிட்டு கடந்த 1994 சனவரியில் யாழ்ப்பாணம் மீண்டேன். அப்பொழுதே எனது தமிழக அநுபவங்களை மல்லிகை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுமாறு நண்பர்கள் ஜிவாவும், சந்திரசேகரமும் கேட்டுக் கொண்டனர். எனது துறைசார் வேலைப் பளு காரணமாகவும் அநுபவங்களை உடனே பதிவு செய்யும் முயற்சி 'அவசர பாகமாக' அமைந்துவிடுமோ என்ற தயக்கத்தினாலும் காலம் கடத்திவந்தேன். கடந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் மீண்டும் இருமுறை தமிழகம் சென்று மீள் பரிசீலனை செய்து கொள்ள முடிந்தது. இனி எழுதலாம் என உள்ளம் உணர்த்திய நிலையில் மல்லிகை வாசகர்கள் முன் வருகிறேன்.

தமிழகத்துடனான எனது தொடர்பு மேற்கட்டிய விடுப்புக் காலப்பகுதியில் (1991—1993) தான் முதலில் ஏற்பட்டதல்ல. அதற்கு முன்னரே மும்முறை தமிழகம் சென்று மீண்டுள்ளேன். முதலாவது பயணம் 1981 சனவரியில் மதுரையில் நடைபெற்ற 5ஆம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டை ஒட்டி நிகழ்ந்தது. பின்னர் அதே ஆண்டு ஆகஸ்டில் எனது கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்கான தகவல்கள், ஆலோசனைகள் என்பவற்றைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகவும் அதன்பின் 1987 ஆகஸ்டில் குடும்ப உறவுத் தொடர்பிலும் இருமுறை தமிழகம் சென்றிருந்தேன். அப்பயணங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒருமாதத்தக்குட்பட்ட அநுபவங்களே கிடைத்தன. அவையு் கூட ஒரு விருந்தினன் என்ற நிலையிலான தரிசனங்களாகவே அமைந்தன. ஆனால் 1991ஐ அடுத்த காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட தொடர்பு அம்மண்ணை மிக நெருங்கித் தரிசிப்பதற்கு—அதன் ஆத்மாவை ஓரளவு இனங்காண்பதற்கு—ஆணைபுரியும் நிலையில் அமைந்தது. எனவே மேற்படி 1991ஐ அடுத்த காலப்பகுதியை மையப்படுத்தியே எனது இந்த அநுபவத் தொடர் விரிகிறது.

தமிழகத்தில் எனது அநுபவ வட்டம் தலைநகரமான சென்னை மையப்படுத்தி—அதிலும் மயிலாப்பூர்ச் சூழலை ஒட்டி—அமைந்தது. அங்கிருந்து கொண்டு நான் எய்திய அநுபவங்கள் தமிழகம் என்ற பரந்த நிலப்பரப்பின் ஆறுகோடி மக்கள் தொகையின் உண்மையான உணர்வு நிலைகளைப் புலப்படுத்துவனவாக அமையவல்லனவா என்பதில் எனக்கு ஐயம் உண்டு. எனினும் பல்கலைக்கழகங்கள், பிற உயர் கல்வி நிறுவனங்கள், கலை இலக்கிய அமைப்புகள், பதிப்பகங்கள், இதழ்கள் முதலியவற்றோடு கொண்டிருந்த தொடர்புகளாலும், பேராசிரியர்கள், கலைஞர்கள், படைப்பாளிகள், திறனாய்வாளர்கள், இதழாசிரியர்கள் முதலிய வகையினராக விரிந்த எனது நட்பு வட்டத்தினாலும் நான் கட

டிக்கொண்ட அநுபவங்களை இயன்றவரை எனது கோணத்தில் உங்கள்முன் வைக்க முயல்கிறேன்.

பொதுவாகத் தமிழகம் என்றவுடன் எங்களது நினைவில் மலர்வது அந்த மண்ணின் மக்களுக்கும் எங்களுக்கும் உள்ள உறவுணர்வு பற்றிய எண்ணமாகும். நாங்கள் அழகால் அழவும் பசித்து ஒடினால் உணவிடவும் அல்லது உறும் போதெல்லாம் அணைத்து ஆறுதல் தரவும் நாங்கள் சாதனைபுரியும் போதெல்லாம் பெருமைப்படவும் எங்களது பெற்றிகளையெல்லாம் தனது நெற்றிகளாக எண்ணி இறுமாப்பு எய்தவும் எப்பொழுதும் தயாராகவுள்ளதும் உறவும் உரிமையும் உடையதுமான ஒரு மண் இந்த உலகப் பரப்பில் தமிழகம் ஒன்றுதான் என்பதில் கருத்து வேறுபாட்டுக்கு இடமில்லை என்பது எனது முடிவு. இன்னும் அழுத்தமாகக் கூறுவதானால் நாங்கள் எங்களது சமூக - பண்பாட்டுச் செயற்பாடுகளின் தகுதி, தரம், வளர்ச்சி என்பவற்றைக் கணிப்பீடு செய்வதற்கு ஒரு 'அளவுகோல்' ஆக - ஒப்பு நோக்குத் தளமாக - தமிழகத்தையே கருதி வருகிறோம் என்பதையும் இங்கு சுட்டலாம்.

இவ்வாறு தமிழகத்தோடு நாம்கொண்டுள்ள உறவுத்தொடர்பை 'தாய் - சேய்' உறவாகக் கணிக்கும் நிலை பலகாலமாக நிலவிவந்துள்ளது. தமிழகத்தை உள்ளடக்கிய இந்தியப் பெருநிலம் தாய்நாடு என்றும், ஈழம் சேய்நாடு என்றும் உறவுரிமை பாராட்டிக் கொள்வதில் ஈழத்தவர் பெருமைப்பட்டதுண்டு. பல்வேறு காலகட்டங்களில் இந்திய மண்ணிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து குடியேறியவர்களின் வழித்தோன்றல்களே ஈழத்தவர் என்ற கருத்துநிலையே மேற்படி 'தாய் - சேய்' உறவுணர்வின் அடிப்படை என்பது தெளிவு. ஏறத்தாழ கடந்த நூற்றாண்டு ஆண்டுகளாக மேற்படி 'தாய் - சேய்' உணர்வோட்டம் வலுவிறந்து மங்கத் தொடங்கியது. ஈழத் தமிழர் தமக்கெனத் தனித்தன்மைகளைப் பேணிக் கொள்ளும் நோக்கில் மேற்கொண்ட சிந்தனைகள் தாய்நாடு - சேய்நாடு என்ற தொடர் உபயோகத்தைப் பின்தள்ளி விட்டன. அதற்கு மாற்றீடாக இந்த உறவுணர்வைச் சுட்டுவதற்கு வேறு தொடர்கள் வழக்கில் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த உறவைச் சுட்டுவதற்கு தாய் - சேய் என்பதைத் தவிர வேறு பொருத்தமான தொடரை நாங்கள் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றால் அது உடன்பிறப்பு என்பதாகத்தான் அமையலாம் என்பது எனது கருத்தாகும். அதாவது தமிழகம் மூத்த சகோதரன் அல்லது மூத்த சகோதரி என்ற நிலையில் உள்ளது. ஈழம் அதற்கு இளவல். தமிழகத்தில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேல் வாழ்ந்து பின்னர் விலகிப் புறநிலையில் நின்று நோக்கும்போது உடன்பிறந்தார் ஒருவரது வீட்டில் வாழ்ந்து மீண்ட உணர்வே எனக்கு ஏற்படுகிறது. இந்தக் குடும்ப உறவிலே - உடன்பிறந்தார் வீட்டு ஒட்டுறவிலே - நெஞ்சை நெகிழவைக்கும் சம்பவங்கள் பல; அதேபோல உள்ளத்தில் நெருடலை ஏற்படுத்திய நிகழ்வுகளும், நமது சிந்தனையைப் புதிய திசையிலே திருப்பும் வகையில் கிடைத்த ஆலோசனைகள் - சிந்தனைத் தெறிப்புக்கள் பல. அதேபோல எமது அநுபவங்களுக்கிடாக ஆலோசனை வழங்கக் கிடைத்த வாய்ப்புக்களும் பல; இவற்றில் நினைவில் நிற்கும் சில இங்கு உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றன.

தமிழகம் சென்று மீள்பவர்களிடம் இங்குள்ளோர் பொதுவாக முன்வைக்கும் வினா "தமிழகத்தினா எம்மைப்பற்றி என்ன நினைக்கின்றனர்?" என்பதாகும். சிலர் இதனை வெளிப்படையாகவே கேட்பர். வேறுசிலரின் உரையாடல்களில் இந்தவினா உள்ளடங்கித் தொனிப்பொருளாக இருக்கும். இவ்வாறான வினாவுக்குக் காரணம் நம்மைப்பற்றி, நமது பிரச்சினைகள் பற்றி நமது சாதனைகள் பற்றித் தமிழகம் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பாகும். தமிழகம் பற்றிய பொதுவான பல விடயங்களை - அரசியல், சினிமா, சமயத்தலங்கள், இலக்கியம் முதலியவற்றை - இங்குள்ள பலரும் பொதுவாக அறிந்துவைத்துள்ளோம் என்பதால் எமது மேற்படி எதிர்பார்ப்பு நியாயமானதே. ஆனால் இதற்குக் கிடைக்கும் விடை ஏமாற்றத் தருவதாகவே அமையும். ஏனெனில் அங்குள்ள பலருக்கு ஈழம்பற்றி எதுவுமே தெரிந்திருக்கவில்லை என்பதே எனது அநுபவம். படிப்பறிவில்லாத பொது மக்கள் பலர் ஈழம்பற்றி எதுவும் தெரியாதிருக்கின்ற நிலையை எம்மால் விளங்கிக்கொள்ள முடியும். ஆனால் படித்த - பத்திரிகைகளிலும் கல்லூரிகளிலும் பணிபுரிகின்ற பலருக்கும் கூட கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மலையகம் முதலிய ஈழத்தின் பிரதேசப் பரப்புகள் பற்றியோ அவற்றில் வாழும் மக்களின் பண்பாட்டு நிலைகள் பற்றியோ பொது அறிவுகூட இல்லை என்பதே உண்மை. 'கொழும்பில் இருக்கும் பாட்டிகோலாலில்' என்று எழுதும் பத்திரிகையாளர்களும் அங்கு உளர் என்பதே கசப்பான உண்மை. இப்படி நான் சுட்டுவது ஈழம் தொடர்பான தமிழகத்தவரின் அறியாமையை என்னி நகையாடும் நோக்கத்தில் அல்ல. ஈழத்தைப்பற்றி மட்டுமல்ல, தங்கள் மண்ணாகிய தமிழகத்தைக் கூட அங்குள்ளவர்கள் புரிந்து கொண்டுள்ளார்களா என்பதில் எனக்கு ஐயம் உண்டு. இதற்குக் காரணம் அம்மண்ணில் பரந்த அளவில் நிலவும் வறுமையும் அறியாமையுமாகும்.

பலநூறு ஆண்டுகளாக உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டும் அடக்கி ஊடுக்கப்பட்டும் பல்வேறு சுரண்டல்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டும் கிடக்கும் அம் மண்ணின் பெருந் தொகையான மக்கள் கூட்டம் இன்னும் முழுமையாகக் கண்விழிக்கவில்லை. கொத்தடிமைகள் என்றும், கூலித் தொழிலாளர் என்றும், சூழ்ந்தைத் தொழிலாளர் என்றும் வதைப்படுவோரின் கதைகள் கற்பனைகள் அல்ல. அம் மண்ணின் நிதர்சனங்களே. 1947 ஆம் ஆண்டில் சுதந்திரம் என்ற பெயரில் பிரித்தானியரிடமிருந்து இந்தியருக்குக் கிடைத்த அட்சிப் பொறுப்பு அம் மண்ணின் சராசரி பொது மனிதனிடம் இன்றும் சென்று சேரவில்லை என்பதும் பணம் படைத்தவர்களின் உதவிப் பேராசைக்கான ஒரு விளையாட்டு மோடையாகவே அம்மண்ணின் அரசியல் திகழ்கின்றதென்பதும் இன்றுவரை மறுக்கப்பட முடியாத உண்மை நிலைகள். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை திராவிட தேசியத்தைக் கட்டியெழுப்ப முயன்ற பெரியாரின் பெரும் பரட்சி வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய சாதனை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியது அவசியம். ஆனால் அதுவும் வர்க்க நிலையிலான கொடுமைகளுக்கு முடிவு கட்டவில்லை. மேலும் அதன் வாரிசுகளில் ஒருபகுதியினர் தமிழால் தம்மையும் தம் குடும்பத்தையும் வாழவைப்பவர்களாகவும், இன்னொரு பகுதியினர் 'அதிபராசக்தி'யின் பாதம் பணிந்து சுயமரியாதைக்கு புது வரைவிலக்க

கணம் வகுப்பவர்களாகவும் அரசியல் நடத்துகிறார்கள். இன்னொரு புறத்தில் சமய நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள் மக்கட் பரப்பை நிரந்தர மயக்கத்தில் வைத்திருக்கின்றன. சராசரி மனிதன் தன்னைச் சூழவுள்ள சமூகத்தின் அவலங்களைக் கவனத்திற் கொள்ள முடியாதபடி திரைப்படத்துறை அங்கே ஒரு கனவுலகத்தைப் படைத்து வைத்துள்ளது. அங்கே பணத்துக்காக 'நிழல் யுத்தம்' புரிபவர்களும், ஆடை நெகிழ்த்தி அழகு காட்டுபவர்களும் வீரர்களாகவும், வீரர்களைகளாகவும் நாட்டை வழிநடத்தும் ஆட்சி அதிகாரத்துக்குத் தகுதியுடையவர்களாகவும் கருதப்படும் மாயை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான மாயைகளை உருவாக்கியதில் முக்கிய பங்கு பொதுத்தொடர்புச் சாதனங்களான பத்திரிகைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பவற்றுக்கு உண்டு. முக்கியமாக வணிகப் பத்திரிகையுலகம் பொதுமக்களது கீழ்த்தர இரசனையுணர்வுகளுக்குத் தீனி போடுவதில் 'மகத்தான' சாதனைகளைப் புரிந்து வருகின்றது. பெருகிவரும் 'டிவி' கலாசாரம் இச் சாதனைகளை மற்றொரு பரிமாணத்தில் நிகழ்த்துகிறது.

"தமிழகத்தைப்பற்றி குற்றம் குறைகளை மட்டுமே கூறிவருகிறீர்களே! நிறைவான அம்சம் எதுவுமே இல்லையா?" என நீங்கள் மூகம் களிப்பது தெரிகிறது. அப்படியில்லை. நிறைவான கூறுகளும் உண்டு. நேர்மையான செயற்பாடுகளும் நிகழ்கின்றன. அவற்றின் சிறப்பை உரியவாறு உணர்ந்து, மதிப்பிடுவதற்கு வாய்ப்பாகத்தான் இங்கே மேற்படி அரசியல் — சமூக — பண்பாட்டுக் குறைபாடுகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

மேற்கூட்டிய காரணிகளால் நிரந்தர மயக்கத்தில் உழலும் சமூகத்துக்கு விடிவுக்கான வழியைக் காட்ட வேண்டும் என்ற வகையில் திட்டமிட்ட வகையில் செயற்பட்டு வருவன என்று சுட்டத்தக்க முதன்மைச் சிறப்பு அம்மண்ணின் இடதுசாரி இயக்கங்களுக்கு உண்டு. சமூகத்தை மாற்றியமைக்கும் போக்கில் உருவான மார்க்ஸிய பொதுவுடைமைச் சிந்தனை 1920 களிலிருந்தே இந்திய மண்ணில் வேரூன்றி வளர்ந்தது. அதன் வளர்ச்சி நிலைகளான இந்திய பொதுவுடைமைக் கட்சி (சி. பி. ஐ.) மார்க்ஸிய பொதுவுடைமைக் கட்சி (சி. பி. எம்.) என்பனவும் இவை தொடர்பான பல்வேறு இயக்கங்களும் சமூக அமைப்புக்களும் தமிழக மக்களின் பல்வகைத் துன்ப துயரங்களுக்கும் விடிவு காண்பதில் இதய சுத்தியுடன் செயல்பட்டு வந்துள்ளன என்பதை இங்கு சுட்டிக் காட்ட வேண்டியது முக்கியமாகும். மக்களிடம் அறிவொளிபரப்பி அதனுடாக வர்க்க உணர்வு பெறச் செய்வதன் மூலம் பல நூற்றாண்டுகளாகத் தொடரும் துன்பங்களிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கலாம் என்பதே இவற்றின் நிலைப்பாடு. ஏனைய அரசியல் கட்சிகளுக்கு — குறிப்பாக காங்கிரஸ், தி. மு. க., அ. தி. மு. க. முதலியவற்றுக்கு தமிழகத்தில் ஆட்சியதிகாரத்தை யார் கைப்பற்றுவது என்பதே தலையாய குறிக்கோள். ஆனால் பொதுவுடைமைக் கட்சிகளுக்கு மக்களை வர்க்க உணர்வு பெறும் நிலைக்கு வளர்த்தெடுப்பதே அடிப்படையான குறிக்கோள். இக்கட்சிகள் தமிழகத்தின் ஆட்சியதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் நிலைக்குத் தேவையான அளவு மக்களாதரவை இன்னும் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பது வெளிப்படல். திராவிடக் கட்சிகள் இவ்வகையில் சுட்டிய

வெற்றியைப் பொதுவுடைமைக் கட்சிகள் ஈட்டத் தவறியது ஏன்? என்ற வினாவுக்கு விடை தனியாக நோக்கத்தக்கது. அதனைப் பின்னர் கவனத்திற் கொள்வோம். இங்கு நாம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய அல்லது கவனத்தில் இருக்க வேண்டிய விடயம் தமிழகத்தில் இன்று ஓரளவாவது உருவாகியுள்ளன. சமூக — அரசியல் உணர்வுகளுக்கும், கலை இலக்கியம் சார்ந்த தெளிவான சிந்தனைகளுக்கும். அடித்தளம் இட்ட பெருமையும் அவற்றை வளர்த்தெடுத்து வரும் பொருமையும் பொதுவுடைமைக் கட்சிகளுக்கே உரியதாகும். இன்றைய தமிழகத்தின் முதல்வரிசைக் கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், திறனாய்வாளர்கள், ஆய்வறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள் என்ற வகையில் அமையும் பெரும்பாலானவர்கள் மார்க்ஸிய சிந்தனையின் ஊடாகத் தம்மைத் திருதிப்படுத்திக் கொண்டவர்கள் என்பதை என்னால் தெளிவாக இனங்காண முடிந்தது. ஒட்டு வாங்கிய அரசியலில் ஏனைய கட்சிகளைச் சார்ந்த தம்மை நிலைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் உள்ள பொதுவுடைமைச் சிந்தனையாளர்கள் கடந்த ஏறத்தாழ ஐம்பது ஆண்டுக் காலத் தமிழகத்தின் சமூக பண்பாட்டுச் சிந்தனைகளிலும் கலை இலக்கியப் பார்வையிலும் பெருமளவு தாக்கத்தை விளைவித்து சமூக சமத்துவ நோக்கமான மாற்றங்களுக்கு வித்திட்டுள்ளார்கள் என்பது வரலாற்றுண்மை.

தமிழகத்தின் பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் குக்கிராமங்களிலும் இவ்வாறான மார்க்ஸிய அடிப்படையிலான சிந்தனை வித்துக் கள் வேரூன்றி வளர்ந்து வருகின்றன. தமிழகத்தில் இன்று மேற்குறித்தவாறான அறியாமையும் வறுமையும் சார்ந்த நிலையில் பல்வேறு அடக்கு முறைகளுக்கு உட்பட்டும் சமயம், திரைப்படம் மற்றும் டி. வி., பத்திரிகைகள் முதலியவற்றின் வணிக நோக்கினால் மயக்கச் சூழலில் சிக்கித் தவிக்கும் வெகுஜனங்கள் என்றானால் மயக்கச் சூழலில் சிக்கித் தவிக்கும் வெகுஜனங்கள் என்றாவது ஒருநாள் விழிப்புநிலை எய்தவேண்டும் என்பது எம் எதிர் பார்ப்பு. இதற்கு மேற்படி மார்க்ஸியம் சார்ந்த சிந்தனை விதைகள் வழிசமைக்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை. அவ்வாறு தமிழகப் பொதுமக்கள் சமூகம் தன்னைத்தானே உரியவாறு அறிந்து கொள்ள முற்படும் சூழ்நிலையிலேயே அவர்கள் எம்மைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்ளவும் புரிந்து கொள்ளவும் முடியும். அதற்குக் காலம் கனியும். அதுவரை அங்குள்ள சிற்சில சிந்தனைக் குழுக்கள் நம்மைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள எண்ணங்களையே எம்மைப்பற்றிய தமிழகப் பார்வை என்று நம்பிக்கொள்ள வேண்டியதுதான். அதே போல அங்கே அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு நடக்கும் பெரும் போராட்டத்தில், புதுதில்லி அதிகாரப்பீடம் அவ்வப்போது நிகழ்த்தும் 'ராஜதந்திர' விளையாட்டுக்களுக்கேற்பத் தமிழகத்தின் முன்னணிக் கட்சியினர் நிகழ்த்தும் அசைவுகளை ஈழம்பற்றிய அவர்களின் நிலைப்பாடுகள் என நாம் நினைத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான்.

இவ்வாறு கூறுவதால் தமிழகத்தினர் எம்மீது செலுத்திவந்த அள்ள, செலுத்திவருகின்ற அன்பும் பல்வேறு காலகட்டங்களில் எமக்காகச் சிந்தியுள்ள கண்ணீரும் வழங்கிவந்துள்ள பேசுதல்களும் அளித்துள்ள புகழிடங்களும் பொய்யானவை என்றோ அறியாமையு

யின் அடித்தளத்தில் நிகழ்ந்த செயற்கையான கண்டுபிடிப்பு முயற்சிகள் என்றோ நான் சொல்ல வரவில்லை. அப்படிச் சிந்திப்பது நன்றி கொன்ற செயலாகிவிடும். தமிழக மக்களுக்கு எம்மீது ஆழ்ந்த அன்பு உண்டு உண்மையிலே நமக்காக அவர்கள் எத்தனையோ நன்மைகள் செய்யத் தயாராக உள்ளார்கள். செய்தும் வருகிறார்கள். உண்மையில் நான் முன்னரே சுட்டியதுபோல ஒரு மூத்த உடன்பிறப்பு இளவலுக்காகப் புலப்படுத்தும் பாசத்தை எம்மீது பொழிகிறார்கள். இன்னும் பொழியத் தயாராக உள்ளார்கள். ஆனால் இதில் அன்பு, பாசம் என்ற உணர்வு நிலைகள் மட்டுமே தொழிற்படுகின்றன. அறிவுசார்ந்த பார்வை — எங்களுக்கு எவ்வகையில் துணைபுரிவது, எதிர்காலத்தில் நன்மையாகும் எனச் சிந்தித்துச் செயலாற்றும் அணுகுமுறை — அதிற் புலப்படவில்லை.

“நன்றாற்ற லுள்ளும் தவறுண்டவரவர்
பண்பறிந்தாற்றாக்கடை”

என்ற வள்ளுவர் வாக்கை இங்கு நாம் நினைவிற் கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும். அவர்கள் எங்களை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. என்பது மட்டுமல்ல தங்களையே இன்னமும் உரியவாறு புரிந்துகொள்ள வில்லை என நான் முன்னர் சுட்டியதை இந்தவகையிலேயே வாசகர்கள் தொடர்புபடுத்திச் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்களையும் எங்களையும் உரியவாறு புரிந்து கொண்டு செயற்படாத நிலைதான் கடந்தகாலங்களில் எங்களுக்கு உதவுவதற்காக அவர்களைச் சாட்டி மேற்கொள்ளப் பட்ட நடவடிக்கைகள் பல எமக்கு இடையூறாக — இன்னல்களாக விளைந்தன.

இந்நிலையில் அவர்களை அவர்களே உணர்ந்து எழுச்சிபெறும் நிலைக்குத் துணைபுரிவதும், எம்மைப் பற்றிய சரியான தகவல்களை அவர்களுக்கு வழங்கி எம்மை அவர்கள் உரியவாறு புரிந்து கொள்ள வாய்ப்பளிப்பதுமே எமது மண்ணிலிருந்து தமிழகம் செல்லும் புத்திஜீவிகளின் முதன்மைப் பணியாகத் திகழ வேண்டும். சிலர் இதனை உணர்ந்து செயற்படுகின்றார்கள். அவர்கள் தம்மை விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் பேரும் புழும் நாடும் நம்மிற் சிலர் தமிழகத்தின் வணிகப் பத்திரிகைச் சூழலில் ஈழத்தின் போரைச் சொல்லித் தம்மை வாழவைத்துக் கொள்கிறார்கள். இன்னொரு வகையிற் கூறினால் எமது மண்ணின் பிரச்சினைகளை வணிக இதழ்களுக்கு விற்றுப் பிழைக்கிறார்கள். அப்படி விற்பதற்கு அவர்களுக்கு உள்ள உரிமைபற்றி நான் இங்கு வினா எழுப்ப முயலவில்லை. அது எனது நோக்கமன்று. ஆனால் அவற்றை எல்லாம் இலக்கியச் என்று கூறிக் கொள்ள முற்படும் போதுதான் நாம் சற்று ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. தமிழக அநுபவங்கள் என்ற வகையில் அமையும் எனது மனப் பதிவு வட்டத்துள் இவை எல்லாம் கூட வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டியவையாகின்றன.

(அநுபவங்கள் தொடரும்)

மலையகத்தின் நிகழ்கலைகள்

அந்தனி ஜீவா

கலைகள் ஒரு சமூகத்தின் உயிர்த்துடிப்பாகும். மலையக மக்களின் வாழ்வோடு இரண்டறக்கலந்து, அவர்களின் உணர்வுகளோடு சங்கமித்து வளர்ந்து வரும் கலைகள், சடங்கு சம்பிரதாயங்களுடன் ஆரம்பமாகி, இன்று நிகழ்கலை வடிவாக, சிறப்பாக வளர்ந்துள்ளது.

மலையகத்தில் வந்து குடியேறியவர்கள் தமது பாரம்பரிய தெய்வ வழிபாடுகளை, கலாசார, நடன மரபுகள் என்பவற்றை தங்களோடு கொண்டு வந்தனர். மலையக கலை கலாசார அம்சங்கள், தென்னிந்திய கலாசார அம்சங்களின் தொடர்ச்சியாகவே காணப்படுகின்றன. மலையகத்தில் குடியேறியோர் விவசாய தொழிலாளர் உட்பட ஏனைய தாழ்ந்த ஜாதிகள் என்று கருதப்பட்ட பிரிவினர்களைச் சேர்ந்தோரே அதிகமானோர் ஆவர். கலை பூலக்கியங்கள் வர்க்கம் சார்ந்தவை. இவ்வகையில் இங்கு நிலை பெற்றதும் கீழ், ட்ட மரபுமான கிராமிய மரபுமாகும். அதாவது கிராமிய பாரம்பரியத்தை சார்ந்ததாகவே உள்ளது. இங்கு குடியேறியவர்களில் அதிகமானோர் தென்னிந்திய சமூக அமைப்பின் அடித்தள மக்களாகவும் இருந்தனர். இந்த அம்சத்திற்கு உட்பட்டே கலை இலக்கியக் கருப்பொருளும் வெளிப்பாடுகளும், அவற்றின் தன்மையும் அமைந்தன எனலாம்.

மலையகத்தில் சிறுகதை, கவிதை, நாவல் என்ற கணக்கெடுப்புடனும், ஆய்வுகளும் நடத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால் மலையக மக்களின் வாழ்வோடு இரண்டறக்கலந்து இலக்கியமான கலைகளைப் பற்றிய தகவல்கள் மிகக் குறைவாகவே வந்துள்ளன.

“இந்திய வம்சாவளியினர் இங்கு புலம்பெயர்ந்து வந்தபொழுது தங்களின் பாரம்பரிய கலை வடிவங்களையும் தங்களோடு கொண்டு வந்தனர். தேயிலைக்கு முன்னர் கோப்பிக் காலத்தில் கூட ‘கும்மியோ கும்மி கோப்பிக்காட்டு கும்மி’ என்பது இவர்கள் வளர்த்த கலைகளாகும். இவர்கள் மத்தியில் வேர்கொண்டு தழைத்த கலைகளை முதலில் பாரிக்கும்போது, கும்மி, கோலாட்டம், ஓயி லாட்டம், கரகக் கலை, காவடி ஆட்டம், பொன்னர் — சங்கர

கதை, அருச்சுணன் தபசு, காமன் கலை, தப்பு இசை போன்ற பலவாகும்."

மலையக மக்களின் பாரம்பரிய கலைகளில் ஒன்றுதான் தப்பு. நமது தப்புக் கருவியை 18 வகையாக அடிக்கலாம். காலைத்தப்பு, பிரட்டுத் தப்பு, திருமணத் தப்பு, சடங்குத் தப்பு, சாவுத்தப்பு, சாமல் பண்டிகைத் தப்பு, திருவிழாத் தப்பு, கரகத்தப்பு இப்படிப் பலவிதமான குறியீடுகளாக தப்பின் ஒலியின் மூலம் உணரலாம்.

இதுபோன்று காவடி ஆட்டம், கரகாட்டம், திருவிழா உற்சவங்களுக்குத் தப்புக் கருவியினைப் பயன்படுத்துவார்கள். மற்றும் காமன் கூத்து, அருச்சுணன் தபசு, பொன்ன — சங்கர் கதை ஆகியவற்றிற்கு தப்பு கருவியைப் பயன்படுத்துவார்கள். இன்னொரு முக்கிய இசைக்கருவி உடுக்கு. காவடியாட்டம், கரகாட்டம், பேயாட்டம் போன்றவற்றிற்கு உடுக்கே நாயகனாகத் திகழும்.

இதுபோன்று பாரம்பரிய கருவிகளான உறுமி மேளம், தழூர், செஞ்சனக்கட்டை, சங்கு, சேகண்டி, தண்டை போன்ற கருவிகள் உபயோகிக்கப்படும். இன்றும் கூட தம்மிடையே கூம்மி, கோலாட்டம், காவடி என்பன இவைகள் தோட்ட மக்களின் வாழ்வோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்ட பாரம்பரிய கலைகளாகும்.

தோட்டங்களில் ஆலய திருவிழாக்களின் போதும், பொது நிகழ்ச்சிகளிலும் வைபவங்களிலும் பெண்கள் கும்மியடித்து மகிழ்வார்கள்.

"தன்னன்னாதினம் தன்னாலே — தன்
தன்னன்னாதினம் தன்னாலே என்றுதான் சொல்லுங்களை
தன்னன்ன என்றுதான் சொல்லுங்களை — உங்க
நாவுக்கு சர்க்கரை நான் தாரேன்
தன்னன்னாதினம் தன்னானே
தேங்காய் உடைக்கவே தண்ணி சிதறவே
தெப்பக்குளம் எல்லாம் தத்தளிக்க
மருத மீனாட்சி மாயவன் தங்கச்சி
எப்ப வருவாளா தெப்பம் பார்க்க
மருத வந்தாலும் தேரோட்டம் தான் — அந்த
மருத மீனாட்சி மாயவன் தங்கச்சி
வந்து வடம் தொட்டால் தேரோடுமாம்
தன்னன்னாதினம் தன்னானே
சின்னக் குளத்திலே நீராடி — அந்த
சிங்காரத் தோப்பிலே வேட்டையாடி
வீட்டுக்கு வாராளாம் வெள்ளிரதமேறி
வீரர்களைக் கொண்டு வீசுங்கடி
தன்னன்னாதினம் தன்னானே"

இத்தகைய பாடல்களைப்பாடிப் பெண்கள் கும்மியடித்து மகிழ்வார்கள். இன்று நம்மிடையே காணப்படும் கூத்துக்கள் காமன் கூத்து, பொன்னர் — சங்கர் கதை, அருச்சுணன் தபசு, அதனால்

நம்மக்களிடையே ஆண்டுதோறும் அதி சிறப்பாக ஆடப்படுவது காமன் கூத்தாகும். மலையகத் தோட்டங்களில் பக்தியுடன் கொண்டாடப்படுவது காமன் கூத்தாகும்.

மலையக மக்கள் வாழ்க்கையோடு இணைந்த ஒரு கூத்துத் தான் காமன் பண்டிகை. காமன் கதை வருடந்தோறும் தம் தோட்டத்தில் சிறப்பாக தோட்ட மக்களுடைய வாழ்வு சிறக்கும் என்ற நம்பிக்கை தோட்டப்புற மக்களிடையே மேலோங்கியுள்ளது. அத்துடன் கன்னியர், காளையர் தாம் விரும்பியோரை அடைவதுடன் மேலான ஒன்றை வாழ்வினைப் பெற்று நம்புத்திரர் களையும் அடையமுடியும் என்ற நம்பிக்கையும் கொண்டுள்ளனர்.

சேவகசிந்தாமணியின் சேவகன் வணங்கிய இடம் காமன் தோட்டம் என்பதனை நாம் படித்திருக்கின்றோம். ஆகவே காமன் தோட்டத்தைப்பற்றியும், அதன் இதிகாசத்தையும் உய்த்துணர்ந்து திரிபு மரபால் காமன் கூத்தாகிவிட்டது.

மலையக தோட்டங்களில் காமன் கூத்து அல்லது காமாயடி, "கம்பம் நடுதல்" என்னும் நிகழ்ச்சியோடு ஆரம்பமாகின்றது. மாசி மாதம் அமாவாசை சுழிந்த மூன்றாம் நாளில் மூன்றாம் பிறையில் காமாண்டி வாத்தியார் தலைமையில் காமன்கூத்தில் பங்கு பற்றுவோரும், ஏனையோரும் ஆற்றங்கரை அல்லது தோட்டத்திலுள்ள பீலிக்கரை முதலான நீர்நிலைக்குச் செல்வர். அங்கு கம்பம் பாலித்தல் என்னும் சடங்குகளுடன் நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாகும். பேய்க்கரும்பு, கொட்டைமுத்து, செங்கரும்பு, துவரை, மூங்கில் குருத்து ஆகியவற்றை ஒரு சட்டாகக் கட்டி, இவற்றின் இலைகளையும் இக்கட்டுடன் சேர்த்து, வைக்கோலை கயிறுபோல் திரித்து கட்டாகக் கட்டிச் சேர்த்து கப்பத்திற்கு மேலாகச் சுற்றி, பூசைசெய்து பக்தி பிரவாகத்துடன் ஊர்வலமாகக் கொண்டு வருவர். இதனை மூடி அல்லது அழைத்துக் கொண்டு வருதல் என்றும் கூறுவர். தப்பு வாத்தியம் முழங்க அனைவரும் குளித்து ஈரமெடுப்புடன் வரும்போது பக்தி சிரத்தையினை வெளிக்காட்டும் காட்சியாக இது அமையும்.

இவ்வாறு கொண்டு வந்த கம்பத்தை வழமையாக நமும் காமன் தோட்டலில் நடுவர். இவ்வாறு கம்பம் நமும் இடமே காமன் தோளில் எனக் சணிக்கப்படும். காமன் கம்பத்தை நடுவதற்கு முன்னர் சென்ற வருடம் மூடிய பழைய குழியைத் தோண்டுவர். அதில் இட்ட வெள்ளிக்காகுகளை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு பழையபடியே அட்சரத்தோடு இணைந்த வெள்ளித் தகட்டையும், கங்கம், பிடிமண் என்பவற்றையும் காமன் வாத்தியார் வசமுள்ள பிடிமண் என்பவற்றையும் போட்டு கம்பத்தை நடுவர். பின்னர் கம்பத்திற்குப் பால் ஊற்றப்படும். குழியிலிருந்து பெறப்பட்ட நாணயங்களை வைத்திருந்தால் நோய் நொடி தீரும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு காமன் பண்டிகையின்போது, கம்பம் ஊன்றும் முதல் நாள் நிகழ்ச்சியின்போது குழியினுள் இடப்படும் பிடிமண் பரம்பரையாக காமன் பற்றி எரிந்த இடத்திலிருந்து பெறப்பட்ட தாயும், பழமைவாய்ந்த பிடிமண்ணை சக்தி வாய்ந்ததாயும், மன்மதன் அருள் அதற்கு அதிகமாக உண்டு என்ற நம்பிக்கையே அதற்குக் காரணம்.

காமன் கூத்து என்ற பாரம்பரிய நாடக நிகழ்ச்சியை மலையக மக்கள் ஒரு விழாவாக நடத்தி வருகிறார்கள். "கதகளி" நாட்டிய அம்சத்தைக் கொண்ட இந்தக் காமன் கூத்து, ஒரு தத்துவார்த்த உண்மையை அடிப்படை அம்சமாகக் கொண்ட புராணக் கதையாகும்.

மலையகத்தின் பாரம்பரிய கலைகளில் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது காமன் கூத்து. காமன் பண்டுகைக்குச் சிறப்புச் சேர்ப்பவர் வாத்தியாரே. இப்படிப்பட்ட வாத்தியாருக்கு எரிந்தகட்சி, எரியாதகட்சி என்பவற்றுக்கு விடை பகரக்கூடிய போதிய கல்விஞானம் தேவை. மன்மதனை சிவபெருமான் எரித்துவிட்டார் என்பது எரிந்தகட்சியின் நிலை! சிவபெருமானால் எரிக்கமுடியாத சக்திவாய்ந்தவர் சம்சாரி எனும் மன்மதன் என்பது எரியாதகட்சியின் நிலை!

1965 ஆம் வருடத்தில் கவிஞரும், 'காங்கிரஸ்' பத்திரிகையின் துணை ஆசிரியருமான எஸ். பி. தங்கவேல் எழுதி வெளியிட்ட 'இரதி — மதன் தென்றல் பாட்டு' ஒரு நல்ல படைப்பாகும். தாயகம் திரும்பிய தோட்டத் தொழிலாளர்கள், இந்நூலை தமிழகத்திற்கு எடுத்துப்போய் இன்றைக்கும் சிறப்பித்து வருகின்றனர். மலையகத்தில் பல தோட்டங்களில் குறிப்பாக மாத்தளை நாவலப் பிட்டிப் பகுதி தோட்டங்களில் கவிஞர் எழுதி வெளியிட்ட அப்புத்தகத்தின் வாயிலாகவே காமன் விழா நடைபெறுகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த இரதி மதன் தென்றல் பாட்டு நூல் எளிமை எழிலை, புணையாப் பொலிவு கொண்டு, செங்கரும்பின் சுவையைவிட இனிமைமிக்க பாடலாக விளங்குகிறது. திரிபுர மங்களதாஸ் என்னும் புலவர் சுமார் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் "நவீன மன்மதன் ஒப்பாரி" என்ற நூலை வெளியிட்டுள்ளார். அதிலே ஒப்பாரி மாத்திரமல்ல, அக்காலத்து இராக மெட்டுகளுக்கு அமைந்த ராவணிகளும், ராகங்களும் எல்லாமே ஒட்டுமொத்தமாக அடுக்குத் தொடரில் அழகாக எழுதப்பட்ட நூலாகும். இன்றைக்கும் கூட அதுபோன்ற அடுக்குத் தொடரில் சுவைமிக்கதாக எழுதக்கூடிய கவிஞர்கள் அரிது என்றே சொல்லலாம். அந்த மங்களதாஸ் புலவரைப் போன்றே கவிஞர் தங்கவேலும் தனது படைப்பை வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலுக்கு மாற்றுக்கவி தந்த பிறவிக்கவிஞர் பெரிமாப்பிள்ளை "தங்கவேல்தாஸ்" என்று கவிதை மூலம் பாராட்டுகிறார்.

எனவே, கவிஞருடைய கவிதைகளும், காமன் கூத்துப் பாடல்களும் பிறந்த நிலையில் சிறந்து நின்று சிந்தையை அள்ளும் தன்மைவாய்ந்தது. கவிதையின் வனப்பையும் வாழ்வையும் புலமை நிலைமை தலைமை தாங்கப் பிறக்கும் கவிதைகள் பெறுவதில்லை என்பது நமது கவிஞருடைய அசைக்கமுடியாத வாதமாகும். தமிழ் மக்களின் பண்பட்ட நெஞ்ச ஆழ, அகலத்தையும், புற ஆற்றலையும் நாட்டுப்பாடல்களிலே காணலாம். கல்லாத கட்டுப்பாடற்ற பெருநிலையில் பொங்கிப் புரண்டு அருவியென ஒலியெழுப்பி கவரக்கூடிய இந்த இலக்கியங்களின், எளிதான வனப்பில் ஆழ்ந்துகாணும் இன்ப உணர்வை எழுத்தில் வடிப்பதென்பது இயலாத காரியம். உயந்தவையெல்லாம் புரியாததாக இருக்கவேண்டும் என்ற நியதியை கோட்பாட்டை காக்கப்பிறந்த இலக்கியங்களின் பேரொளியில்

இப்பங்காணும் விழைவுடையோருக்கு இவ்வகை இலக்கியத்தின் தூய்மை நிலையும், இயல்நிலை பேரழகம் நம்முள்ளத்தை ஊடுருவி, உடைக்கோலம் பூணாத பச்சை உணர்ச்சிகளால் ஆட்கொண்டும் வாய்மொழி இலக்கியத்தைப் பற்றி உணர வேண்டுமாயின் அதற்கு நாட்டுப்பாடல்களே சமன் செய்ய முடியும்.

கவிஞர் வெளியிட்டுள்ள இரதி — மதன் தென்றல் பாட்டு என்ற நூல் காமன்விழா நடத்தவதற்குப் பயிற்சிபெறாத — இதிகாசத்தைப் படித்தறியாதவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டி நூல் என்றே கூறலாம். ஆரம்பம் முதல் கடைசிவரை காமன் கூத்தை எவ்வாறு நடத்துவதென்பது பற்றிப் பாடல்களாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

கம்பம் பாலிப்பது, கம்பம் நடுதல், இரதி, மதன் திருமணம், தாதன் வருதல், மதன் ரதி தர்க்கம், இந்திரனை மன்மதன் சந்தித்தல், பரமன் தவநிலைக்கேடு பஞ்ச மலர்களை எய்தல், மன்மதனை பரமசிவன் நெற்றிக்கண்ணால் எரித்தல், ரதியின் துயரத்தைப் போக்க மன்மதனை அருபியாக சிவபெருமான் உயிர் எழுப்பி விடுதல் வரை அந்நூலில் காணலாம். எரியாத கட்சிக்காரர்கள் :-

மன்மதன் — தேவருக்கு தேவனவன்
தெரியாத ருபனவன்
திருமால் அரன் அயன் முதலிய
ஜீவனத்துக்களும் மற்றும்
ஜீவனும் தானுமவன், அந்த
செத்தமதன் திங்கு வந்தால்
ஜெகமேது புவியேது
செங்கதிரோன் பிறையேது
மதன் செத்து மடியவில்லை
தேடி ரதிப் போகவில்லை.....

என்று பாடி அதற்குப் பதில் கிடைக்காவிட்டால், அவ்வருடத்தில் அந்தக் கம்பத்தை எரிக்கமுடியாது எரிந்த கட்சிக்காரர்கள் சிவபெருமானுடைய திருவிளையாடல்களையும், அவருடைய சக்தியையும் பெரிதுபடுத்திப் பாடி மன்மதன் எரிந்தான் என்று ஒப்புவிப்பார்கள். இதற்கெல்லாம் போதிய புராணக் கதைகள் படித்த அறிவு தேவை.

பிரபஞ்ச நாயகனான ஈசனுடைய பேரின்பத்தைக் கலைக்கப் போந்த சரசிசுருங்கார மோகனத்தெய்வம், சிற்றின்பத்தை மட்டும் மலர்க்களையை எய்த காரணத்தால், அரனுடைய நெற்றிக்கண்ணுக்கு இரையாக காமன் என்ற அத்தெய்வம் பஸ்பமாகியது என்பதே காமன் கதையின் கருவாகும்.

பெருந்தோட்டப் பகுதியில் மாசிமாதம் மூன்றாம் பிறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பதினாறாம் நாளில் கம்பப் எரிவதோடு விழா முடிவடைகின்றது. இந்தக் குறிப்பிட்ட நாட்களில் இரதி, மதன், தாதன், இந்திரன், வீரபத்திரன், சிவபெருமான் ஆகியோருக்கான வேடமணிபவர்கள் நோன்பு இருப்பார்கள். முதல் நாள் திருமண நாள், கடைசிநாட்கள் வரை வீரத்ததை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். பயபக்தியோடு இது நடைபெறும். சுருக்கமாகக் கூறின், தாய்ப்பதிய உறவுகூட வைத்துக்கொள்ளாத அளவில் பயபக்தியாக காமன் கூத்தை நடத்தவேண்டும். இதேபோன்றே அருச்சுனன் தபகமாகும்.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் வழங்கிவரும் நாட்டுக்கூத் துப் போன்றே கலையுருவம் கொண்டது காமன்கூத்து. இதனை நாட்டுக்கூத்து மரபுடன் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

காமன் கூத்தைத் தொடர்ந்து மலையகத்தில் ஆடப்பட்டு வரும் கூத்து அருச்சுனன் தபசு. இக்கூத்து இன்று பெருமளவில் வழங்கொழிந்து விட்டது. இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகிய இதிகாசங்களை மலையக மக்கள் வெறும் கதையாக மட்டும் எண்ணிப் படிப்பதில்லை. பக்தியுணர்வுடன் படிப்பார்கள். மலையக மக்களின் வாழ்வோடு இணைந்துவிட்ட மகாபாரதக் கதையில் வரும் அருச்சுனன் பாத்திரம் மறக்கமுடியாத பாத்திரமாகும். இத்தனை முக்கியத்துவம் பெற்ற அருச்சுனனின் பெருமைகளை விளக்கும் என்னமோ அருச்சுனன் தபசு என்று ஆடப்படுகின்றது.

மலையகத்தில் சுற்றுவடிவில் ஆடப்படும் இன்னொரு நிகழ்ச்சி பொன்னர் — சங்கர் கூத்தாகும். இது நிகழ்வடிவில் உள்ள கலையாகும். இந்தக் கூத்து தனித்துவமும், தனிச்சுவை காவியத்தன்மையும் கொண்டது. வீரத்தை வலியுறுத்தும் இக்கூத்து அவலச் சுவையோடு ஒசைநயமும் கலையும் கொண்டது பாட்டும் வசனமும் கலந்து இக்கூத்து மலையகப் பாரம்பரியக் கலைகளின் தனிச் சிறப்புடையது. குறுநில மன்னனான மலையப்பன் தான் வில்லன். ஆராயு என்ற பெண்ணைச் சிறைப்பிடித்தபோது பொன்னர் — சங்கர் உயிரையும் மதிக்காமல் மலைமேல் படையைக் கூட்டிப் போரிட்டு சிறையிட்டியதாக உருவம் கொடுக்கப்பட்ட கதை இது. இக்கதையைத் தொடர்கதையாக கவைபட கலைஞர் மு. கருணா நிதி அழகாக எழுதியிருக்கிறார். தமிழகத்தின் நிஜக் கதைகளில் இதுவும் ஒன்று.

மற்றும் பாரம்பரிய கலைகளில் கரகாட்டம் முக்கியமானது. இக்கரகக் கலை கண்ணகி அம்மன் வழிபாட்டுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகக் காணப்படுகின்றது. தமிழகத்தில் கிராம தேவதைக் கோயில்களிலும் விழாக்களிலும் ஆடப்படும் இவ்வாட்டத்தை மலையக மக்கள் மறந்துவிடாமல் தோட்டத்து ஆலய உற்சவங்களிலும் விழாக்களிலும் ஆடி வருகின்றனர். கரகக்கலை இவ்வாறு பக்தி உணர்வுமிக்கதாக விளங்குவதுடன், உற்சவத்திற்குப் பிறம்பரண பொது வைபவங்களில் ஆடப்படும் கலை நயமிக்க ஆட்டமாகவும் விளங்குகிறது. மற்றும் ஒயிலாட்டம், சிலம்பாட்டம், தேவராட்டம் போன்ற நிகழ்கலை ஆட்டங்களும் அவர்களின் பாரம்பரிய கலைகளாகும். நிகழ்கலைகளில் ஒன்றில் ஒயிலாட்டம் ஆண்கள் மட்டுமே பங்கு கொள்ளும் இந்த ஆட்டக்கலைக்கு ஒயில்கும்மி என்ற பெயருண்டு. உடலை வில்போல் வளைத்து நெளிந்து தாளம் மற்றும் பாட்டுக்கேற்றதாக ஆடப்படும் கலையாக உள்ளது. இது ஒரு குழு நடனம். சிலம்பாட்டம் தற்காப்புக் கலையாக இருப்பினும், அது நிகழ்த்தப்படும் சமூகச் சூழலில் பிறர் நிகழ்த்தும் கலைகளைப் போன்று பரந்து, பார்ப்பதற்கும் ரசிப்பதற்கும் உரிய கலைகளாகக் காட்சியளிக்கிறது. கையிலுள்ள கம்பை வீசி ஒவியெழுப்பும் ஒருவகையான விளையாட்டே சிலம்பாட்டம். இதனை வலரிவீச்சு என்றும் கூறப்படும்.

இப்பொழுது நம்மிடையே இவ்வாதது தேவராட்டம். கயிலை மலையில் பரமனுக்கும், பார்வதிக்கும் திருமணம் நடைபெற்ற

போது, தேவர்களெல்லாம் கூடி மகிழ்ச்சியாக ஆடிய ஆட்டம் இது. இப்பொழுது தமிழகத்தில் பல சிற்றூர்களில் நடைபெறுகிறது.

மலையகத்தில் வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சிக்கு முக்கிய இடமுண்டு. கடந்த காலங்களில் இந்தியத் தொழிலாளர்களை இங்கு ஏமாற்றிக் கூட்டியவந்தமை, வெள்ளைக்காரத் துரைமார்களின் கொடுமைகள், கொட்டும் பனி, அட்டைக்கடி இவற்றையெல்லாம் விபரிக்கும் வண்ணம் இசைத்து வருகின்றனர். இசை, பாடல், ஆகியவற்றுடன் கதை சொல்லும் இந்த நிகழ்ச்சிக்கு மலையக மக்களிடையே பெரும் வரவேற்புண்டு.

அரசாங்கத்தின் கீழியங்கும் கல்வி அமைச்சு பாடசாலைகள் தோறும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடத்தும் தமிழ்த்தின் விழாவில் வில்விசை நிகழ்ச்சியும் ஒன்றாக இருப்பதால் வில்விசை மறைந்து விடாமல் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. நாடகக் கலைஞராலே லடஸ் வீரமணி தம் குழவினருடன் வில்விசை நிகழ்ச்சியை மலையகத்தின் பல பகுதிகளிலும் நடத்தியுள்ளார். இவர் மலையக கலை இலக்கியப் பேரவையும், சத்தியாதய நிறுவனத்தினரும் இணைந்து நடத்திய கண்டி மாவட்டப் பாடசாலை ஆசிரியர் களுக்காக 'வில்விசை' பற்றிய பயிற்சிப் பட்டறை ஒன்றினையும் நடத்தியுள்ளார்.

நல்ல பல கருத்துக்களை மக்களிடையே நகைச்சுவையோடு பரப்பியவர் கலைவாணர் என். எஸ் கிருஷ்ணன் என்பது பிரசித்தம். கிருஷ்ணன் — மதுரம் குழுவினர் தோட்டப்புறங்களுக்கு அருகிலுள்ள திரைப்பட மாளிகைகளில் நடத்திய நாடகங்கள் தோட்டப்புற இளைஞர்களையும் இத்தகைய நாடகங்களை நடத்தத் தூண்டியது.

வள்ளிதிருமணம், நளன் சரித்திரம், ஞானசௌந்தரி, கோவலன் சரித்திரம், சத்தியவான் — சாவித்திரி என்பன ஆரம்பத்தில் மேடைக்கு வந்தபோது பாடல்களே அதிகமாக இருந்தன வசனங்கள் மிகக் குறைவு எனலாம். இவை தோட்டப்புறத்தினரின் மேடை நாடகமாகப் பரிணமித்தாலும், வள்ளி — முருகன் உட்பட பாத்திரம் ஏற்போர் நோன்பிருந்து, காப்புக்கட்டியே நடத்தினர். அக்காலத்தில் மேடை அமைப்புக்காட்சி சோடனை என்பன மிகவும் குறைந்தே காணப்பட்டன. இடைவெளியை நிரப்ப 'பபூன்' மேடையில் தோன்றி சபையோரை கலகலப்பாக்குவான். இலக்கியத்தில் 'விதுஷகன்' என அழைப்பதுண்டு. இவன் சில வேளைகளில் கட்டியக்காரனைப் போன்ற கதை ஒட்டத்திற்கு துணை புரிவான். நகைச்சுவையே பபூனின் முக்கிய பங்களிப்பாகும். பாடுவதுடன் கேலிபேசி சபையோரை மகிழ்விப்பான். விநோத உடை அமைப்பு ஆட்டம் என்பவற்றினால் இவன் கோமாளியாகக் கருதப்படுவான்.

பச்சைப் பசங்கிளி சேலை
பாக்கு துவர்க்குது வா
புத்தா புதுச்சேரி கண்ணாம்பு

என்பது ஒரு பபூன் பாடலாகும். மலையகத்தில் இவ்வாறு பபூன் பாடல்கள் உள்ளன.

கவலைப்பட வேண்டாம் நளராஜனே
காக்கிறேன் நானுந்தன் குடிப்படையை

ஆகாயம் பாடு நளராஜிவே

ஆதரித்தருமுவேன் கார்க்கோடன் நான்

என்பது நளன் தமயந்தி நாடகத்தில் வரும் ஒரு பாடலாகும். இவ்வாறு வசனங்கள் குறைத்துப் பாடல்கள் அதிகரித்தே இருக்கன.

மலையகத்தில் தமிழகத்தின் சினிமா நாடகம் என்பன இவர்களைப் பெரிதும் பாதித்தன. தமிழகத்திலிருந்து கயமரியாதைக் கருத்துக்கள், திராவிடம், சமூகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முதலியவற்றில் பிரசார ஏடுகள் மலையகத்திற்கு வரத் தொடங்கின. மலையக மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக பிரசார நாடகங்களை மேடையேற்றினர். இத்தகைய நாடகங்கள் தமிழ்ப்போகம் மக்கள் அதிகமாக வாழும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலும் அரங்கேற்றப்பட்டன. மலையகத்தில் உரிமையற்ற தோட்டத் தொழிலாளர் மத்தியில் தி. மு. க. பிரசார நாடகங்களுக்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்தது கலைஞர் கருணாநிதியின் மனப்பாடம், தூக்குமேடை, நீச்சுக்கோப்பை, எம். ஆர். ராதாவின் ரத்தக்கண்ணீர் போன்ற நாடகங்கள் மலையகத்தில் பல பகுதிகளிலும் மேடையேற்றப்பட்டன.

இத்தகைய சீர்திருத்த நாடகங்களை மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் விரும்பிப் பார்த்தனர். அதிலுள்ள முற்போக்கான கருத்துக்களை அவர்கள் பெரிதும் விரும்பி வரவேற்றனர். விடிவை நோக்கி காத்திருக்கும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் மத்தியில் தி. மு. க. பிரசார நாடகங்கள் ஆரம்பகாலங்களில் மாற்றத்தையும், மறுமலர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியது. இதன் காரணமாகவே சொந்தமாக நாடகங்கள் எழுதி மேடையேற்றத் தொடங்கினார்கள்.

ஈம்பது அட்பதுகளில் நவீன நாடகத்துறையில் இளைஞர்கள் ஆர்வமும், அக்கறையும் காட்டினர் ஏ. பி. வி. கோமஸ், திருச்செந்தூரன், தமிழோவியன் போன்றவர்கள் நாடகம் எழுதுவதிலும் நடிப்பதிலும் ஆர்வம் காட்டினார்கள். அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கிய கலைக்கழகம் நடத்திய போட்டிகள், கருத்தரங்குகள் இவர்களுக்கு உந்து சக்தியாக அமைந்தன.

மலையகத்து மரபினைப் பாதுகாப்பதையும், வளர்ப்பதையும் தனது பிரதான பணியாகக் கொண்டு இயங்கிய கலைக்கழகம் ஈழத்துத் தமிழர் மத்தியில் நவீன நாடகத்துறையை வளர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டது நவீன நாடகத்துறை என்ற நிலையில் அன்று வளர்ச்சி பெற்றிருந்தவை கலையரசு மரபும், பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை மரபும், சினிமாப் பாணியில் அமைந்த நாடக மரபுமேயாகும். எனவே, நவீன நாடகத்துறைக்கு ஊக்கமளிப்பதற்காகக் கலைக்கழகம் எடுத்த முயற்சிகள் மேல் குறிப்பிட்ட நாடக மரபுகளின் வளர்ச்சிக்கு அளித்த ஊக்க முயற்சிகளாகவே உள்ளன.

நவீன நாடக எழுத்துப் பிரதிகளுக்குச் சன்மானம் வழங்குவதன் மூலம் அவற்றைத் தனது செல்வில் அச்சிடுவதன் மூலமும் கலைக்கழக எழுத்தாளர், நெறியாளர் என்பவர்களை ஊக்கியது. மன்றங்களுக்கிடையே நடப்பப்பட்ட நாடகப் போட்டிகளில் எழுத்தாளர்களுக்கிடையே நடத்தப்பட்ட நடகப்பிரதி போட்டிகளிலும் இத்தகைய நாடகங்களே அதிகம் காணப்பட்டன. சினிமாப் பாணி நாடகங்களைத் தவிர்த்து, கலையரசு மரபிலமைந்த நாட

கங்கனையும், பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை மரபிலமைந்த நாடகங்களையும் கலைக்கழகம் ஊக்கியது. தயாரிப்பில், நடிப்பில், அரங்கமைப்பில் ஒழுங்காகவும், செம்மையையும் கலைக்கழகம் வேண்டியது. மட்டக்களப்பு, மலைநாடு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்பட்ட நாடகக் கருத்தரங்குகள் மூலம் கலைக்கழகம் நாடகத் தயாரிப்பாளர், எழுத்தாளர், இயக்குநர், ஒப்பனையாளர், ஒலியாளர் என்போருக்கு போதனையூட்டியது. இக்கருத்தரங்குகளில் அன்று நாடக ஈடுபாடுடைய பிரபலஸ்தர்கள் கலந்து கொண்டனர். இக்கருத்தரங்குகளை ஒழுங்கு செய்து தலைமை தாங்க உரியவர்களைத் தெரிவுசெய்து ஈழத் தமிழர்களிடையே நாடக ஈடுபாடுடைய அனைவரையும் பயனடையும் வண்ணம் நடத்தியவர் அன்று கலைக்கழக தலைவராயிருந்த சு. வித்தியானந்தனாவார் அவரின் இப்பணி பல புதிய நாடக எழுத்தாளர்களை யும் உருவாக்கியது. இதன் பிரதிபலனாகப் போட்டிகளுக்குப் பல நாடகங்கள் வந்தன. ஆனால் இவற்றுள் மிகப் பெரும்பாலானவை கலையரசு சொர்ணலிங்கம் மரபில் வந்த சரித்திர இதிகாச புராணக் கதைகளாக அமைந்தவிட்டன. மேடை அமைப்பு, நடிப்பு முறையிலும் அவரது மரபையே பின்பற்றின. கலைக்கழகம் நடத்திய மேடை நாடகப் போட்டியில் பங்குபற்றிய 'திப்புசுல்தான்' 'ஆதவனே மன்னிப்பாய்', 'சிங்களத்துச் சிங்காரி' என்பன இவற்றுக்கு நல்ல உதாரணங்கள் ஆகும். பின்னோக்கிப் பார்க்குமிடத்து கலைக்கழகம் வளர்த்த நல்ல நாடக மரபு கலையரசு மரபாகவே உள்ளது என கலாநிதி மௌனகுரு குறிப்பிடுகிறார்.

தலைநகரில் மேடையேற்றப்பட்ட எம். கே. அப்பாவின 'கள்ளத்தாணி' நாடகம் பின்னர் மலையகத்திலும் மேடையேற்றப்பட்டது. நடிப்பில் லட்சுமி வீரமணியின் சுங்காணி மகள், நாடற்றவன் போன்ற நாடகங்கள் கொழும்பு, பதுளை, அட்டன், பண்டாரவளை என்ப பல பகுதிகளிலும் மேடையேறியது. இக்களையோட்டி பல தோட்டங்களில் இத்தகைய நாடகங்களைப் போலகயமாக எழுதி சினிமாப் பாடல் கலந்து நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. இவங்கை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநாடுகளில், விழாக்களில் நாடகங்கள் மேடையேறத் தவறவில்லை. தொழில் காரணமாகக் கொழும்பு போன்ற தலைநகரில் வாழ்ந்த மலையகத்தவர்கள், நாடகங்களை மேடையேற்றுவதிலும், நடிப்பதிலும் ஆர்வங்காட்டினார்கள். கலாசார அமைச்சின் கீழ் இயங்கிய நாடகக்குழு நடத்திய நாடக விழாக்களிலும், தேசிய இளைஞர் சேவை மன்றம் ஆண்டுதோறும் அகில இலங்கை ரீதியில் நடத்திவரும் நாடக விழாக்களிலும் மலையக கலைஞர்கள் பரிசும் பாராட்டும் பெற்றுள்ளார்கள்.

இன்று மலையகப் பாரம்பரிய கலைகளில் ஒன்றான காமன் கூத்து தேசியக் கலையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இலக்கியத்துறையைப் போலவே கலைத்துறைகளிலும் மலையகத்தைச் சார்ந்த இனத் தலைமுறையினர் சாதனையை நிலைநாட்டத் தவறமாட்டார்கள். எதிர்காலத்தில் ஈழத்து நாடக முயற்சிகள் பற்றி கணக்கெடுப்பு நிகழ்த்தும் பொழுது மலையகத்தைப்பற்றிய தனித்துவத்தையும், சிறப்பையும் அவை வலியுறுத்துவதோடு மனித வாழ்வின் ஓர் அங்கமாக கலைகள் ஒன்றுகலந்துவிட்ட தன்மையைச் சுட்டிக் காட்டுவதாக அமையும்.

அந்தக் காலக் கதைகள்

6

தில்லைச்சிவன்

வலம்புரிச் சங்கு

டேளர்ணமி, அமாவாசை இரவு வேளைகளில் தீவுப் பகுதியைச் சூழ்ந்துள்ள பெருஞ் சமுத்திரங்களில் இருந்து ஓ... ஓ... ம... எனப் பேரொலி எழுந்து கேட்பதைச் சிலர் கேட்பர். பலர் இவை கடல் அலையின் ஓசையென அவதானிக்காது விட்டுவிடுவர். அவ்வாசை சமுத்திரத்தின் மத்தியில் வாழும் சங்குகளின் தலைவனான பாஞ்ச சன்யத்தின் முழக்கமென எனது பாட்டனார் கூறுவார். சமுத்திர மையத்திலே வரவரக்கரைந்து கரையோரத்தில் உள்ளவர்களின் செவியில் மெல்லிய வண்டின் ஒலிபோல் என்றேரமும் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதை அடிக்கடி கேட்கமுடியும்.

ஆயிரம் இடம்புரிச் சங்குகள் குழ ஒரு வலம்புரிச் சங்கும், ஆயிரம் வலம்புரி குழ ஒரு சவஞ்சலமும், ஆயிரம் சவஞ்சலம் குழ ஒரு பாஞ்ச சன்யமும் வாழும் என்றும், அப்படியான ஒரு பாஞ்ச சன்யத்தையே பரமாத்மா கையில் ஏந்தியுள்ளார் என்றும் கூறுவார்கள்.

இப்படியான சங்குகள் மலித்துள்ள எமது சமுத்திரங்களில், சங்கு குளிக்கும் பொருட்டுக் கிழைக்கரை முஸ்லிம்கள் பலர் அடிக்கடி வந்து தீவுப்பகுதியில் ஜாகை அடித்துத் தொழில் செய்யும் வழமை அந்தக் காலத்தில் இருந்தது. அப்படித் தொழில் நிமித்தம் வந்தவர்களின் சிலர் நிரந்தரமாகவே இப்பகுதியில் தங்கிவிடுவதுமுண்டு. இன்று நயினாதீவில் வாழும் சில முஸ்லிம்கள் அவ்வாறாகப் புலம் பெயர்ந்தவர்களே.

நாலைந்து பாகம் ஆளமான சமுத்திரத்திலே மூச்சடக்கி சுழியோடிச் சங்குகளைச் சேர்த்து விற்றுப் பிளைக்கும் ஆவல் அவர்களுக்கு ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து நாற்பதாம் ஆண்டுகள் முன் எம்மவர்களின் சிலரும் சங்கெடுத்தார்கள். சமுத்திரங்களில் சுழியோடி அல்ல நிலத்தில் குழி தோண்டி.

சரவணையூரின் வடக்கே பெரிய வெளி, தலைமாக்காடு, வெள்ளை என்றும் இதற்குப் பல பெயர்கள். மாரிகாலத்தில் நந்

திப்பூடும், உமிரியும் சிறிய அளவில் கண்ணாப் பற்றைகளும் படர்ந்து கிடந்து கிடக்கும் சதுப்பு நிலம். ஆனால் ஊரியுஞ் சிப்பியும் மணலுமாக இறுகிக் கடினமானது. கால் களைப்புதைக்காது. மக்களும் மிருகங்களும் நடந்து செல்லக் கூடிய தன்மை உடையது. இந்திலத்தின் பரப்பு நாலுதர காலுமைக்கள் இருக்கும். எம்மவரின் சிலர் இந்திலத்தில் மூன்று நான்கு அடி ஆழத்துக்குக் கிடங்குகளைக் குடைந்து சங்கெடுத்தார்கள்.

காலையில் காலிஞ்சிப் பருமனும் ஆறரை அடி நீளமும், அடிப்பாகத்தில் பிடிபோட்டதுமான குத்தக் கம்பியும், யாளைப் பாகன் வைத்திருப்பது போன்று நீண்ட தடியிற் பொருத்தி, குறும், ஒருடறியும், மதிய உணவுத் தண்ணீரும் கொண்டு செல்லும் ஒருவன் குத்தக் கம்பியை நிலத்தின் வயிற்றுள் சொருகிப் பல இடங்களையும் சோதித்துப் பார்க்கும்போது, சங்கு இருக்கும் இடக் காதுக்கும், கைக்கும் தெரியும். தெரிந்த இடத்தில் ஒரு அடி விட்டமுள்ள கிடங்கொன்றினை தோண்டினால் நீரினையும் ஊரிகளையும் பார்க்கலாம். அதற்குள் குறட்டினைச் செலுத்தித் துளாவித் துளாவிச் சங்குகளை எடுப்பான். ஒரு கிடங்குள் மூன்று நான்கு சங்குகளும் கிடைக்கும். சில வேளை ஒன்று மில்லாமலும் போகும். எல்லாம் வாய்ப்பான் பிளைப்பான் பலன். இப்படியான தருணங்களில் சிலருக்கு யோசம் அடிப்பதுமுண்டு. மீனவனுக்குக் கருங்கண்ணி பட்டதுபோலச் சங்குக்குத்திக்கு வலம்புரி; அந்நாறு ஆயிரம் என்று விலைபோகும்.

சங்கெடுக்கச் சென்றவர்கள் மாலை நாலு ஐந்து மணிக்கு வீடுநோக்கி வருவார்கள், இவர்கடக் சேட்காயக் தீயிராகப்

களின் வருகையை எதிர்பார்த்துச் சங்கு வியாபாரிகள் சிலர் சாக்குப் பைகளுடன் வடக்குத் தெருவின் மருங்குகளில் உள்ள பூவரசு நிழல்களில் இருப்பர். சங்கெடுப்போருக்குத் தத்தமது சங்குகளை வாங்கும் வியாபாரிகள் எந்தெந்த மரங்களின் கீழ் இருப்பார்கள் என்பது தெரியும். அவர்கள் அந்தந்த மரங்களின் கீழ்ச் சென்று சங்குகளைக் காட்டி அவற்றின் அளவிற்கும், தரத்திற்கும் ஏற்ற விலைடைப் பெற்றுச் செல்வர்.

சங்கு வியாபாரிகள் சேர்த்த சங்குகள் எல்லாவற்றையும் தரம் பிரிக்கப்பெற்று, ஊர்காவற்றுறையில் உள்ள சங்கு மாலுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு பெரிய வியாபாரிகளிடம் சேர்ப்பிக்கப் பெற்றதும் அவை கப்பல்கள் மூலம் வங்காளம், பர்மா முதலிய இடங்களைப் போய்ச் சேரும். அங்குள்ளவர்களுக்கு அணிகலன்களாகவும் பொருட்களாகவும் உருமாற்றம் அடைவதுடன் எங்குக்கும் வளையல்களாகவும், கிண்ணங்களாகவும் அவை வந்து சேர்ந்துவிடும்.

ஒருநாள் எனது அயலவரான ஆறுமுகம் என்பவருக்கு வலம்புரிச் சங்கு கிடைத்துவிட்டது. ஊரெல்லாம் இதேபேச்சு. இவன் இதை என்ன செய்யப் போகிறான்? ஒரு ஆயிரம் இரண்டாயிரம் போகுமோ? பெரிய சங்கோ? இடம்புரியைத்தான் விளங்காமல் வலம்புரிடென்கிறானோ? எதற்கும் அதையெருக்கால் பார்க்கப் பன்றால் காட்டமாட்டேன் என்கிறானே! என்று அங்கலாய்ப்பவர்கள் பலர்.

“நியுந்தான் ஒவ்வொரு நாளும் சங்கிற்குப் போறியே ஒரு வலம்புரி எடுத்தனியே? இப்பபார் அவன் நாகி ஏனென்று வீடுநோக்கி வருவார்கள், இவர்கடக் சேட்காயக் தீயிராகப்

போகிறாள்'' என்று சொன்ன மனைவியைப் பார்த்துச் சுப்பிரமணியம், ''அடியே! அவன் வலம்புரி எடுத்தானோ என்பவோ அதை அவன் அனுபவிக்க முடியாது. புதையல் எடுத்தவன் அதை அரசிடம் சேர்க்க வேண்டும் என்பது சட்டம். இப்பபார் இன்னும் கொஞ்சத்தில் விதானையார் வரப்போகிறார். அவருக்கு இவன் எடுத்த சங்கைக் காட்டவேண்டும். அது வலம்புரியானால் விதானையாரே கொண்டுபோய் விடுவார். அதற்குள் அவ்வலம்புரியை அவன் ஏதுங் கோவிலுக்குத் தானம் பண்ணினாற் சரி, அந்தப் புண்ணியமாவது லாபம்'' இந்தக்கதை முடிய முன்னரே ஆறுமுகம் வீட்டில் நின்று சுப்பிரமணியம் வீட்டுக்கு முன்னால் வேறு மூன்ற்பேர் போனார்கள். அவர்களிடம் ஒடிச் சென்று சுப்பிரமணியம் ''அவன் என்னவாம்'' என்று அவலாகக் கேட்டார். ''நாங்கள் அந்தச் சங்கைக் கோவிலுக்குக் கொடு, சங்காபிசேகத்துக்குத் தேவை என்று ஐயர் கேட்கிறார். வேண்டுமானால் ஐயரிடம் நூறு ரூபா (பத்துப் பவுண்) வாங்கிக்கொள் என்றோம், அதற்கும் அவன் மசியவில்லை. தான் அப்படி ஒரு வலம்புரி எடுக்கவில்லை என்றே அடம்பிடிக்கிறான்'' என்றார்கள்.

விதானையாரும் தனது ஆள்களைக் கூட்டி வந்து விசாரித்துப் பார்த்தார். அவர் கையில் ஒரு சங்கு கொடுக்கப்பட்டது. இது தான் நான் எடுத்த வலம்புரி'' விதானையார் கையில் வைத்துச் சங்கைச் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்த பார்த்தார். தன்னுடன் வந்தவர்களுக்கும் காட்டினார். முடிவாக ஆறுமுகத்தைக் கோடிக்குப் பின்னாற் கூட்டிக்கொண்டு போய் ஏதோ கதைத்தார். ஆறு

தலையை சிலுப்பாதே மரமே உன் நிழலில் மழைக்கு ஒதுங்கிய சிறார்கள்.

அடே! இத்தனை வைரங்கள் இறைந்து கிடக்க எப்படி நடப்பேன் புல்வெளியில்.

வலந்த நினைவுகளை
சூழ்ந்து இழந்தே
பூக்கப் போகிறாயா
பட்டமரமே?

பாலரஞ்சனி சர்ம

முகத்திடம் என்ன கேட்டாரோ தெரியாது. கையிலிருந்த சங்கை முற்றத்தில் ஏறித் தவிட்டுப் பரிவாக ரங்கனுடன் சென்றுவிட்டார்.

சில வாரங்களின் பின் அதாவது கிட்டத்தட்ட ஒருமாதம் கழித்து ஒருநாள் அதிகாலை இழக்கு வெளிக்கும் நேரத்துக்கு முன்பாகவே ஆறுமுகமும் அவரது மகனுமாக எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தனர். அவர்களின் கையில் சில உமல்களும் பயணப் பார்சல்களும் இருந்தன. பட்டணம் போகப் புறப்பட்டுவிட்டார்கள் என்பது எம்மால் புரிந்து கொள்ளப் பட்டதுதான். எமது பொட்டகத்துள் இருந்து ஒரு சேலைப்பையை அவர்களிடம் கொடுக்கப் பெற்றது. அதனுள் இருந்த ஒருசான் விட்ட வலம்புரிச் சங்கு, அவர்கள் மனதுள் ஓங்கார நாதம் எழுப்பிய வண்ணமே சென்றது.

(தொடரும்)

30 ஆண்டுகளும் அதன் மலரும் அதற்கான வெளியீடும்

மு. அநாதரசுகன்

ஈழத்து இலக்கியத்தில் காத்திரமான பங்களிப்பினை நல்கிக் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக வெளிவந்து சாதனை படைத்து வரும் மல்லிகையின் முப்பதாவது ஆண்டு மலர் வெளியீட்டு விழா கடந்த 25-2-95 அன்று யாழ். எழுத்தாளர் ஒன்றிய மண்டபத்தில் வெகு சிறப்பாக நிகழ்வுற்றது. கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகள், ஆர்வலர்கள், மல்லிகையின் அபிமானிகள் எனப்பலரும் விழாவில் கலந்து மல்லிகையைக் கௌரவித்தனர்.

மேற்படி விழாவினை யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலக கலை இலக்கியப் பேரவை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கிய யாழ் பிரதேசச் செயலக உத்தியோகத்தர் திரு. கணேசவேல் அவர்களின் உரையைத் தொடர்ந்து, மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவுக்கு யாழ் பிரதேசச் செயலக அரசாங்க அதிபர் செங்கை ஆழியான் டொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தார்.

செங்கை ஆழியான் பேசுகையில் எமது பிரதேசச் செயலக கலை இலக்கியப் பேரவையின் கன்னி முயற்சியான இந் நிகழ்வு இந்த மண்டபத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளில் வித்தியாசமானது. கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக இந்த மண்ணில் தடம் பதித்து வரும் மல்லிகையைக் கௌரவிக்கும் வாய்ப்பு எமது செயலக கலை இலக்கியப் பேரவைக்குக் கிடைத்தமையையிட்டுப் பெருமை யடைகிறேன்.

மல்லிகையைத் தனிமனிதனாக நின்று வெளியிட்டுவரும் ஜீவா இருமுகப் பரிமாணம் கொண்டவர். ஒன்று தனது கருத்தில் கொள்கையில் இறுக்கமான பிடிப்புடன் செயற்பட்டுவரும் எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவா. மற்றது ஒரு சஞ்சிகை ஆசிரியர் என்ற வகையில் மல்லிகை ஜீவா. இந்த மல்லிகை ஜீவாவின் போக்கு நெகிழ்ச்சித் தன்மையானது. தனது சொந்தக் கருத்துகளுக்கு முரண்பட்டவர்களுடன் கூட உறவைப் பேணக்கொள்ளும் பெருந்தன்மையானது. இதனாலேயே தனது சுயகருத்துகளுக்கு அப்பாற்பட்ட விடயங்களையும் மல்லிகையில் வெளியிடுகிறார். அந்த வகையில் மல்லிகை ஜீவா எழுத்தாளர் ஜீவாவிலிருந்து வேறுபட்டவர். மல்லிகை ஜீவா நம் எல்லோருக்கும் பொதுவானவர். ஈழத்தின் முன்னணி எழுத்தாளர்கள் பலரது கதைகளில் பெரும்பாலானவை மல்லிகையிலேயே வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஜீவாவின் சிறப்பு எல்லோரையும் எழுதும்படி ஊக்குவித்து வருகின்றமை ஆகும். என்றார்.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசச் செயலக மேலதிக அரசாங்க அதிபர் திருமதி பத்தினியம்மா திலகநாயகம் போல் ஜீவாவின் இலக்கியப் பணியினைப் பாராட்டிப் பேசுகையில் "கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக பல சோதனைகளையும், வேதனைகளையும் தாண்டித் தனி யொருவராக நின்று மல்லிகையை வெளியிட்டு வரும் ஜீவாவின் துணிச்சலைப் பாராட்ட வேண்டும். மல்லிகை வாடா மல்லிகையாக நின்று இலக்கிய நெஞ்சங்களில் மணம்பரப்பி வருகின்றது. மல்லிகையில் எனக்குப் பிடித்த விடயம் ஜீவாவின் ஆசிரியத்தலை யங்கள் ஆகும். இவை நேருக்கு நேர் நின்று எம்முடன் பேசுவன போல அமையும். ஒவ்வொரு மல்லிகை இதழ்களும் எதிர்காலத் தில் ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிப் பேசும் ஆவணங்களாகத் திகழும் என்பது எனது நம்பிக்கை. மல்லிகை வாயிலாக ஜீவா இன்னும் பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்க வேண்டும்" என்றார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முதுநிலை விரிவுரையாளர் கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் தனது பேச்சில், ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றுக் கட்டங்களில் மல்லிகையின் காத்நிரமான பங்களிப் பினைக் குறிப்பிட்டார்.

ஈழத்தில் முப்பதுகளுக்குப் பின் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறிற் தழுகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆனால் மல்லிகை மட்டுமே தனக் கென ஒரு பாதையை வகுத்துக் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக நின்று நிலைத்து வருகிறது. ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இது ஒரு கின்னஸ் சாதனையாகும். இப்படியான சாதனை தமிழகத்திலி ருந்து வெளிவருகின்ற சிறு பத்திரிகைகளுக்குக் கூட இல்லை. தாமரை போன்றவை ஒரு நிறுவனமயப்பட்டு வெளிவருபவை. ஆனால் மல்லிகை மட்டுமே தனி ஒருவரின் அயராது உழைப்பில் வெளிவந்து சாதனை படைத்துள்ளது.

அறுபதுகளில் ஈழத்து இலக்கியம் மாக்கிய தத்துவத்தின் போஜிப்பினால் உரம்பெற்றது. பொதுவுடைமை சார்ந்த இலக்கிய நோக்கு வலுப்பெற்றிருந்த அச்சூழலில் மல்லிகையின் தோற்றம் அவசியமாகியது. அன்றைய சூழலில் ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கு மல்லிகையே களமாகப் பயன்பட்டது. ஜீவா மாக்கிய தத்துவத்தில் இறுக்கமான நம்பிக்கை கொண்டவராக இருந்த போதும், மற்ற வர்கள் மீது தனது கருத்தைத் திணிக்கவில்லை. இலக்கியம் கொள்கைகளுக்காகப் படைக்கப்படுவதில்லை. அனுபவத்திலிருந்தே படைக்கப்படுகின்றது. இதுவே மல்லிகையின் வெற்றிக்குக் காரணமாகும்.

கடந்த காலங்களில் தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும் பல இலக்கிய ஏடுகள் தாராளமாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தபோது மல்லிகை யும் வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. பெரும் பண முதலீடு, பக்க பலத்துடன் வெளிவந்தவை கூட தின்றவிட்டன. ஜீவாவின் துணிச் சலும், உழைப்புநீதான் மல்லிகை இன்றுவரை வெளிவரக் காரண மாகும். மல்லிகையில் வெளிவந்த படைப்புகள் காத்நிரமான பங்கினை இலக்கிய உலகுக்குத் தந்துள்ளன. அறுபதுகளில் பண்டி தர்களின் இழிசனர் வழக்குக்கெதிரான வாதம். என்பதுகளில் மாக்கியப் பண்டிதர்களுக்கெதிரான வாதம். இலக்கியத்தில் மாக்

சிய அழகியல் போன்ற பல கனமான வீடயங்கள், எம்ர்சன முன்வைப்புக்கள் மல்லிகையில் வந்துள்ளன. மல்லிகையின் இன் னொரு சிறப்பு எம்மவர்களை முகப்புப் படங்களில் வெளியிட்டுப் பெருமைப்படுத்தி வருகின்றமை ஆகும்.

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் எமக்கு நாற்றங்காலாக விளங் கியவர் ஜீவா. அவர் எம் எல்லோருடனும் கொண்டுள்ள மனிதா யகப் பண்புதான் கடந்த முப்பது ஆண்டுக் கால மல்லிகையின் வெற்றிக்கு வழி சமைத்தது என்றார்.

திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் வெளியிட்டுரை நிகழ்த்துகை யில் இன்றைய நெருக்கடியான சூழலில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற நாம் பலவித உள் உணர்வுகளுக்கு உள்ளாகின்றோம். இலக்கிய வாதி தன்னிடம் எழும் மன உணர்வுகளை ஏதோ வடிவில் வெளிப் படுத்தும் போது அது மக்களின் பொது உணர்வாகின்றது. இன் றைய சூழலில் இத்தகைய இலக்கியப்பணி மிக அவசியமானது. அந்தவகையில் இந்த மலரில் இடம் பெற்றுள்ள ஆக்கங்கள் இன் றைய சூழலில் பொது உணர்வுக்கு உட்பட்டவையே. ஜீவா மல்லி கையை கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக சமுதாயத்தின் தேவைகருதி வெளியிட்டு வருகிறார். இதனால் மல்லிகையை நம்பிக்கையுடன் படிக்கலாம். எங்களுடைய படைப்புகளின் கருவைச் சுமக்கின்ற தாய் போன்றவர் ஜீவா. எனக்கும் மல்லிகைக்கும் இடையிலான தொடர் அறந்து போகாது. ஜீவா என்னிடம் கதை கேட்கும் போது இல்லை என்று சொல்வதற்கு மனம் இடம் தருவதில்லை. காரணமாக கொடுத்து வருகிறேன். தன்னுடைய ஆளுமையை வளர்த்துக் கொண்ட படைப்பாளி ஜீவா. அவருடைய ஆளுமை யில் தனித்துவம் உண்டு. அதிலும் பிழையைக் காண்கிற இயல்பு அவரிடம் உள்ளது. மல்லிகை முப்பதாவது மலரை எமக்குத் தந் தன் மூலம், மாஸிலா எனும் உளவியாளரின் கருத்துப்படி அதி உன்னத பரவச நிலையை அடைந்துள்ளது. இது அவரது நானந்த வாழ்வில் மனநிறைவை திருப்தியைக் கொடுக்கும். ஜீவா வின் இன்னொரு சிறப்பு நிஜ வாழ்வில் முகமூடி போட்டுக் கொள் ளாதவர். இத்தகைய பண்புகளே ஜீவாவை நான் மதிக்கக் கார ணாகிறது. தன்னைத் தானாகவும். எங்களை எங்களாக ஏற்றுக் கொள்பவர் ஜீவா. அவரது சுய ஆளுமை மெச்சத் தக்கது. அவை நமது இளைய தலைமுறையினருக்கு முன்னுதாரணமாக அமையும் என்றார்.

இவரதுபேச்சினை அடுத்துமலரின்முதற்பிரதியை யாழ்ப.ப.நோ. கூ. சங்கத்தலைவர் திரு. கு. சிறில் அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டார்.

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா தனது ஏற்புரையில் "மல்லிகைக்காக கடந்த முப்பது வருடங்களாக பல வேதனை களை, முகஞ்சுழிப்புணைத் தாங்கி வருபவன் நான். இந்தச் சமூ கத்துக்காக எல்லாவற்றையும் புன்சிரிப்புடன் ஏற்றுக் கொண்ட வன். இந்த ஜீவாக்கள், டானியல்கள் வெறுமனே பேனாவை மட்டும் பிடித்தவர்கள் அல்ல. சமூக விடுதலைக்காகவும் போராடி பல இன்னல்களை அனுபவித்தவர்கள். என்னை உருவாக்கியவர் கள் மறைந்த கார்த்திகேசன், பொன். கந்தையா, வைத்திலிங்கம், தர்மகுலசிங்கம் போன்ற உன்னத இடதுசாரித் தலைவர்கள்.

இந்த மண்ணிலிருந்து பிறந்த இலக்கியம் எதிர்காலத்தில் இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசைப் பெறும் என்பது என் நம்பிக்கை. எதிர்கால இலக்கிய வரலாறு மல்லிகையில் பெயரைச் சொல்லும். அதில் ஜீவாவின் பெயரும் நிலைக்கும்'' என்றும் கூறினார்.

வழக்கமாக நடைபெறும் வெளியீட்டு விழாக்களை விட ஏரா ளமான பல்வேறு வகைப்பட்ட ரசிகர்கள், சுவைஞர்கள். மக்கள் இந்த விழாவுக்கு ஏராளமாக ஈந்திருந்து, டொமினிக் ஜீவாவின் முப்பதாண்டுப் பணியைக் கௌரவித்தது இங்கு குறிப்பிடத்தக்க ஓர் அம்சமாகும்.

இறுதியில் யாழ் பிரதேசச் செயலக உத்தியோகத்தர் செல்வி சந்திரா நன்றியுரை கூறினார்.

மல்லிகைப்பந்தல்

25-வது ஆண்டு மலர் விற்பனைக்குண்டு.	
எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும். — விலை ...	75 ரூபா
அட்டைப் பட ஒவியங்கள் ...	20 - 00
(35 ஈழத்து பேனா மன்னர்கள் பற்றிய நூல்)	
என்னில் விழும் நான் ...	9 - 00
(புதுக் கவிதைத் தொகுதி—வாசுதேவன்)	
மல்லிகைக் கவிதைகள் ...	15 - 00
(51 கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுதி)	
இரளின் ராகங்கள் ...	20 - 00
(சிறுகதைத் தொகுதி — ப. ஆப். மன்)	
தூண்டில் கேள்வி—பதில் ...	20 - 00
— டொமினிக் ஜீவா	
ஒரு நாளில் மறைந்த இரு மாலைப் பொழுதுகள்	
(சிறுகதைத் தொகுதி — சுதாராஜ்)	30 - 00
நான் ...	20 - 00
(கவிதைச் சுயசரிதை தில்லைச்சிவன்)	
மீன்குஞ்சுகள் ...	60 - 00
(சிறுகதைத் தொகுதி — ச. முருகானந்தன்)	
மேலதிக விபரங்களுக்கு:	
'மல்லிகைப் பந்தல்'	
234 B, காங்கேசன்துறைவீதி,	
யாழ்ப்பாணம்.	

உங்கள் கடிதம்

மல்லிகையின் 30வது ஆண்டு விழாவான இன்று வாசகர்களாகிய எங்கள் யாவருக்குமே மகிழ்ச்சியான தினம். 30 வருடத்தின் இளமையுடனும், அனுபவ நிறைவுடனும் வளர்ந்து நிற்கும் மல்லிகைக்கு உங்கள் வாரிசையும் சென்ற வருடம் அறிவித்து விட்டீர்கள். 68 லும் இளமையில் நிற்கும் உங்கள் துடிப்பும், உங்கள் வாரிசின் முயற்சியும் மல்லிகையின் தொடர்ச்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் நிச்சயம் உதவும்.

மல்லிகைக்கும் உங்களுக்கும் எனது வாழ்த்துக்கள்.

பருத்தித்துறை.

டாக்டர் எம். கே. முருகானந்தன்

25 - 2 - 95 அன்று பருத்தித்துறை மெதட்டிஸ்த பெண்கள் கல்லூரியின் விளையாட்டுப் போட்டி நிகழ்ச்சியும் உள்ளது. நான் கல்லூரியின் அபிவிருத்திச் சபையின் செயலாளனாக இருப்பதால் அன்று இங்கு நிற்கவேண்டி உள்ளது.

தங்களின் விழாவில் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று மிகவும் ஆவலாய் இருந்தே முடியவில்லை.

30 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து மல்லிகை சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வரும் தங்களது பணியை வார்த்தைகளால் பாராட்ட முடியாது. ஒரு கொள்கைக்காக வாழ்ந்து வரும் தங்கள் பணி தொடர எனது வாழ்த்துக்கள். தொடர்ந்தும் நமிழ் ஈழத்தில் தங்கள் மல்லிகை மணம் பரப்ப வேண்டும் என்று விரும்பி விடைபெறுகின்றேன்.

ச. காந்திதாசன்

மல்லிகையின் முப்பதாண்டு நிறைவு விழாவிற்கு வந்து வாழ்த்த விரும்பினேன். நமது திருமண்டலத்தின் வருடாந்தக் கூட்டம் நேற்றுக் காலை ஆரம்பமானது. சனிக்கிழமை மாலைவரை நடைபெறும்.

மல்லிகையின் முப்பதாண்டு வரலாற்றை நான் பார்த்து வருகின்றேன். கற்பாறையிலே வேர்விட்டு துளிர்விடும் அரிய முயற்சி. கற்பாறையிலும் வேர்விட முடியும் என்பதனை மல்லிகை காட்டியுள்ளது. இதுவே மல்லிகையின் மிகப்பெரிய சாதனையென்று நினைக்கிறேன். கடந்த முப்பதாண்டுகளில் சருகாகி மறைந்து போன பத்திரிகைகளை எண்ணிப் பார்க்கின்றேன். பத்திரிகைகளை நடத்தும் ஆவலோடு முயற்சியில் இறங்கிய என் அரிய நண்பர்கள் பலர் சோர்ந்து போயினர், ஈழத்தின் இலக்கிய வரலாற்றிலே 'மல்லிகை'க்கு ஒரு முக்கிய இடம் இருக்கின்றது.

மல்லிகைக்கு முன்னால் இன்னும் எத்தனையோ பணிகள் இருக்கின்றன. மல்லிகை தொடர்ந்து மணம் வீச என் வாழ்த்துக்கள்.

இறைவன் அருள் பாலிப்பானாக.

டாக்டர் எஸ். ஜெபநேசன்
(ஆயர் தென்னிந்திய சபை)

ஈரங்காயவில்லை என்று நீயும்

— கருணாகரன்

எதன் நிமித்தம்

இந்தக் காற்று அலைகிறது
வசந்தி!

இன்றும் பனிக்கூனிடும்

தனித்த உன் இரவும்

எனது நினைவுகளும்

பிள்ளையின் எதிர்காலமும்

நாளையச் செலவும்

உன்னை வதைத்திருக்கும்.

என் பிரிவில்

எந்த விருப்புமற்று

எந்த வெறுப்புமற்று

நீ இருக்கக் கற்றுக்கொண்டாயா

உன் மனத் துயரங்களை எங்கே புதைக்கிறாய்?

என்னைப் புரிந்து கொண்டதாலா

எனது செய்கையில்

ஒருதுவிரி பிறக்குமென்ற நம்பிக்கையிலா நீ

கனவுகளை அமிழ்த்திவிட்டு

இருளில் விழித்திருக்கின்றாய்?

இன்றைக்கும் நீண்டதூரம் சைக்கிளோடி

வேலைக்குப் போயிருப்பாய்

எல்லாம் சலிப்புத்தரவும்

எதன் நிமித்தம்

இந்தக் காற்றுப் போல அலைபிறாய்?

இந்தக் கையில் இன்னும்

வலுவிருக்கிறது என்றதாலா?

மனை

ப. ஆப்டன்

“இந்த மனிதன் ஒரு
மாதிரி, இவர நம்ப ஏலா”

நின்று நின்று கால்கள் மரத்
துப்போன நிலையில் தன் தாயா
ரின் செவிகளில் போட்டுவைக்கி
றாள், ராபியா.

“இண்டக்கி என்ன இப்ப
டிக் கூட்டம், இதெல்லாம் எப்ப
முடியுமோ?”

அவளுக்கும் சலிப்புத் தட்டி
விட்டது.

ஞாயிற்றுக்கிழமை, ஓய்வு
நாள் என்பதாலோ என்னவோ,
அல்லது எப்பவும் இப்படித்
தானோ! ஆண்களும், பெண்க
ளமாக: பெரும்பாலும் இளை
ஞர்களே முண்டியடித்துக்
கொண்டிருக்கின்றனர்.

அழகிய முகப்பைக் கொண்
டது. அவ்விடு.

உள்ளேயிருந்து அழைப்புக்
குரல் வருமோ வராகோ? கால்

கடுக்க நின்று கொண்டிருந்த
பல ஆண்கள் ரோடு என்றும்
பாராமல், ஓரமாய் கால்வாயி
லிருந்து கமழும் வாடையை
உள்வாங்கினாலும் பரவாயில்லை
என்று மனம் புழுங்கி சபித்த
வர்களாய் அப்படியே உட்கார்ந்
துவிட்டார்கள். பெரும்பாலும்
அவர்கள் தூர இடங்களிலிருந்து
வந்திருப்பார்கள் போல் தெரி
கிறது.

“ராபியா நாங்களும் ஓரி
டத்தில் இருந்து கொள்வமா?”

“எங்களுக்குக் கூட உள்
ளுக்குப் போக முடியாதா?...
கொஞ்சமிருங்கம்மா யாரோ
வாரமாதிரி இருக்கு...”

சே... எப்பவோ அலுவல
கத்திற்குள் நுழைந்த ஒரு நடுத்
தர வயது ஆள், வெளியே வந்
தவுடன் திடீரென்று கூட்டத்தில்
ஒரு சலசலப்பு. சற்று நேரத்தில்
அது ஒரு பூகம்பமாக மாறி முக
வர் நிலையத்திற்கு முன்னால்
பெரும் இரைச்சலுடன் வெடித்
தது.

கோபமும், ஆவேசமும்
நிறைந்து வழிய ஏஜன்சியுடன்
சிக்குப்பட்ட நபர் தகாத வார்த
தைகளால் சாடத் தொடங்கி
விட்டார். பத்துப் பதினைந்து
பேர் அவருக்குப் பக்கபலமாகி
விட்டனர், ஆள் கூடக் கூட
அவருக்கு உசார்தான்.

முகவர் நிலைய கனவாலின்
ஒழுக்கத்தையும் நேர்மையையும்
இலவசமாக விளம்பரப்படுத்தத்
தொடங்கி விட்டார்கள்.

அந்தச் சலசலப்பில் இப்படி
யும் ஒரு குரல்:—

“ஏற்றத் தாழ்வு நிரம்பிய
ஒரு சமூக அமைப்பில் வறுமைக்
கோடு தன் சுவடுகளை ஆழப்
படிக் கிக் கொள்வதால் கான்

இதெல்லாம்... பெரிய மீன்கள் எப்பொழுதும் சின்னதுகளை விழுங்குவதால் கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்கள் மேலே வரவும், மேலே உள்ளவர்கள் இன்னும் மேலே... மேலே... போகவும்... நம்மால் ஒன்றும் கத்திப் பிரயோசனமில்லை; நாமும் எதிர்நீச்சல் போடக் கற்றுக்கொள்வதைத் தவிர... எதுக்குச் சொல்றேன்னா...'

ராபியாவுக்கு இந்தக் குரல்... இல்லை இந்தக் கருத்துக் கேள்விப்பட்டமாதிரி இருந்தது. பிடித்தமாகவும் இருந்தது. ஆறு தலாகவும் இருந்தது. தக்க சமயத்தில் ஆலோசனையாகவும் இருந்தது. அந்த ஆள் யார்? யாராயிருந்தால் என்ன? படித்ததோடு 'சமூகத்த நல்லா அவதானிக்கிற' மனிதன். கோடி நன்றிகள் சொல்ல வேண்டும் போலிருந்தது.

உச்சத்துக்கு வந்து கொண்டிருந்த கதிரவனின் சுட்டெரிப்பைத் தாள் முடியாமல் தவிக்கின்றார்கள்.

ராபியா, அவள் தாய் சல்மா உம்மா, தந்தை அப்துல் ரகுமான், மூத்த சகோதரன் நஜீம் - முழுக் குடும்ப அங்கத்தவர்களுமே படையெடுத்து வந்து, தருணம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வெளியே இரைச்சல் சற்று குறைந்திருந்தாலும் ஏஜன்சிக் காரனின் சுயமரியாதையைக் கிழிக்கும் சொற் கூட்டத்திலிருந்து கமழும் அசுசை, ரோட்டோர வாய்க்காளிலிருந்து வீசும் வாடையைவிட மோசமாக இருந்தது. பலரும் தலைகுனிந்த வண்ணம் நெகிழ்கின்றனர்.

உரையாடல்களிலிருந்து தெறிக்கும் சொல்லம்புகளைச் செவிமடுத்து, அலுவலக அறை

யிலிருந்து வெளியேறி நியாயம் பகர்வதற்கு ஒரு ரோசமுள்ள கனவானாவது வெளிவந்திருக்க வேண்டுமே!

"நஜீநாநா ம்மாவுக்கு கால் வலி, இப்ப என்ன செய்ற..... இன்டக்கி அந்த மனிசனோட பேச ஏலுமா...?" பொறுமை இழந்து குரல் கொடுக்கிறாள் ராபியா.

வயதான தாய் தந்தையருக்கும் ஒரே பதட்டம்தான்.

கத்தல்கள் ஓய்ந்து தணிவது போல் தென்படுகிறது.

"வந்தது வந்தாச்சி..... கொஞ்சம் இருந்துதான் பாப்பமே... இன்னுமொரு நாளைக்கி வந்தாலும் அலைச்சல்தானே... இவன்ட மருவாதி கப்பலேறி முடியட்டும்"

நஜீமின் கருத்திலும் ஒரு நியாயம் இருப்பதுபோலத்தான் தெரிகிறது.

சல்மா உம்மாவும் குறுக்கிடுகிறாள்.

"பரவாயில்லை மகன்... மறுவா வாரதும் போறதும், இண்டக்கே இரண்டில் ஒன்ட பாத்துட்டுப் போவம்..."

"ஓ... ஓ... இனி என்னால வர ஏலா..."

அப்துல் ரகுமான் திடமாகச் சொல்லிவிட்டார்.

"காலமயும் தின்னல்ல..... தாகமா இருக்கு, ஏதும் குடிச்சாலும் நல்லம் போலிருக்கு" சல்மா பிரேகரித்தாள்.

மெதுவாக நடந்து தேநீர்க்கடை ஒன்றை அடைந்தார்கள். சூடான மரக்கறி ரோல்ஸ் சாப்பிட்டு, தேநீர் அருந்தி, சற்று

நேரம் உட்கார்ந்து ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டு மீண்டும் பழைய இடத்திற்கே வந்து சேர்ந்தார்கள்.

இதமாக இருந்தது. ஆனால் ரஹ்மானுக்கு ஒரே யோசனை. புலம்பினார்.

"என்னதான் புரொக்டர் மூலம்... எக்ரீமன்ட் எழுதி எடுத்தாலும் ஆள கிளப்புறது கஷ்டம்தான்..."

கிழவரின் கண்கள் ஏஜன்சிக் கட்டிடத்தையே இமை கொட்டாமல் விழிக்கின்றன.

அந்த அழகிய கல்வீடு

நீள் சதுர வடிவிலான முன்விறாந்தைக்குள் நுழைந்தால் எதிராக அமைந்திருப்பது, விசாலமான நடுக்கூடம். அதன் வலது இடது புறங்களில் இரு பெரிய படுக்கை அறைகள்.

கூடத்தைக் கடந்ததும் சாப்பாட்டறை. அதன் இரு புறங்களிலும் குளியலறை, மலசல கூடம் என்று சகல வசதிகளை உள்ளடக்கிய வசந்தமானிகை, 'ராபியா மன்னில்'.

"ராபியாவுக்கு புரோக்டர் மூலமாகக் கல்யாணம் பேசி வந்திருக்கு... மாப்பிளை வீட்டாரும் ஒரே பிடியாகப் பிடிக்கிறார்கள்..."

"எங்களுக்குச் சீதனம் வேண்டாம்... கொழும்பில் கொத்தத்தில் வசதியான ஒரு வீடு இருந்தால் போதும்..."

மாப்பிளை வீட்டார் திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருந்தார்கள்.

அப்துல் ரகுமான் சல்மாவைக் கைபிடித்த காலத்தில் அவளது பங்கிற்கு இருந்த பணத்துடன் அவரது நீண்ட

கால உழைப்பும் இணையவாரிசுகளின் பிறகாலத்தை யோசித்து அவ்விடு வாங்கி முற்றிலும் நவீன முறையில் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. பின்னர் குடும்பத்தில் மூத்தவன் என்ற முறையில் நஜீம் முறைப்பெண்மும் தாளை மணம் முடித்து அவளுக்குச் சொந்தமான புது மனை புருந்ததும், குடும்ப வீடு ஒரே மகள் ராபியாவுக்கே என்று முடிவாகியதும் அனைவரும் பூரித்துப் போனார்கள்.

கிழவரும் நோய்வாய்ப்பட்ட பிறகு, சொந்த வீட்டைக் கொஞ்சக் காலத்திற்கு வாடகைக்குக் கொடுத்துவிட்டு அவர்களும் மகனின் வீட்டிற்கே குடியேறினர்.

ராபியாவின் திருமணம் முடிந்தவுடன் அவள் தனது வீட்டில் தனிக் கடித்தனம் நடத்த வேண்டும் என்பதுதான் அனைவரதும் அபிலாஷை.

எனினும் அது நிறைவேறும் வரைக்கும், 'பெற்றமனம் பித்து' தான். அந்த மனச் சுமைக்குப் பால் வார்த்தது போல் ராபியா மனசிலுக்கும் ஒரு சோதனைக் காலம்.

அனைத்துமே முந்தாநாள் நடந்ததுபோல் இருக்கிறது.

ஐந்து நீண்ட வருடங்களுக்கு முன் வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்தவன் இப்படி ஏஜன்சியோடுவானென்று யாருக்குத் தெரியும்.

வெளியில் காத்திருந்து நெரிசல் கலைந்த பின்னர் சொந்த வீட்டிற்குள் அடியெடுத்து வைத்தார்கள்.

ஏஜன்சி சனவான் அவர்களது வருகையைச் சற்றும் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை.

அவர்கள் தமது மனக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்தி, ஆத்திரத்தைக் கொட்டித் தீர்த்தார்கள்,

அனைத்தையும் அவன் பொறுமையுடன் உள்வாங்கிக் கொண்டான். அவனுடைய வியாபார மூளை சுறுசுறுப்பாக இயங்கியிருக்க வேண்டும்.

இனிமேலும் முடிவைத்திருப்பதில் பயனில்லை என்பதை உணர்ந்தான்.

இதுகாறும் மனதில் பதுக்கி வைத்திருந்த முடிவை மெல்ல முடிச்சவிழ்க்க எத்தனிக்கிறான்.

“முதல்ல எல்லா ருமா இருங்க... வெய்யில்ல நிண்டு களைச்சிப் போயிருக்கிறீங்க...”

பணியாள் மூலம் எல்லா ருக்கும் குளிர்பானம் கொடுக்க ஏவினான்.

நீண்ட கால இடைவெளிக் குப்பின் சொந்த வீட்டின் முன் அறையில் அமர்ந்து ஜன்னல்களின் ஊடாக தமது பார்வைகளைச் செலுத்துகின்றனர்.

“இங்க பாருங்க மிஸ்டர் ரகுமான்... நீங்க வயசில மூத்த மனிதர். இங்க வாரவங்க எல்லாம் வாய் கிழிய கத்தினா எல்லாம் சரியெண்டு நினைக்கிறாங்க..... ஒருவருமே என்னுடைய நிலமையில் இருந்து யோசிச்சிப் பாக்கிறதில்லை...”

மிக்க மரியாதையோடு ஆரம்பிக்கின்றான்.

“இப்ப ஒங்கட விசயத்த பாப்பமே, நானும் இடந்தேடி ஆலாப் பறக்கிறன். எங்க...? கிடைச்சபாடியல்லயே! கிடைச்சாலும், லட்ச ரூபா — சுமார் 5

மணியாகக் கேட்டா நா எங்கே போறது? எப்படிக்குப்பன்...”

அவன் பேச்சையே அவர்கள் கூர்ந்து அவதானிக்கின்றனர்.

“ஆனா... ஒங்கட நிலம எனக்கு நல்லாத் தெரியும். இந்த வீட்ட குடுத்தத்தான் மகன்ட கல்யாணம் நடக்கும். கட்டாயம் நடத்த வேண்டியது தாய் தகப்பன் நானா என்கிற மொறையில ஒங்கட பொறுப்பு”

அவர்களது உள்ளங்கள் சிலிர்த்துப் போகின்றன.

“ஆயிரம் பேருக்கித் தொழில்தார ஒரு ஏஜன்சிய டக்கென்று மாத்த முடியாத நெலம் எனக்கு”

கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன் அவர்கள் நெஞ்சங்களில் கொதித்துக் கொண்டிருந்த ஆவேச உணர்வுகள் முற்றாக சிலிர்த்துப் போய் விட்டன.

“மகளுக்கு அப்படி ஒன்றும் பெரிய வயசு இல்லாவிட்டாலும், நல்ல இடத்தில் முடிச்சுவைக்கனும், சீதனம் இல்லாம, குறைஞ்சது சொந்தத்தில ஒரு வீடு இருக்கனும் என்று பேசி வந்திருப்பது நல்ல விசயம். சொனக்காம முடிச்சுப் போடுங்க”

மன எரிச்சலை கிளப்பிவிடுமாப் போலிருக்கிறது அவர்களுக்கு.

“அதுக்குத்தானே வீட்ட திருப்பித்தாங்க என்று மாசக் கணக்காக அலையிறம்...”

“இப்ப அதுக்கு என்ன... தர ஏலாதெண்டு எப்பவாவது சொன்னனா...? இது உங்கட வீடு, நீங்க நாளக்கே வேணும்

எண்டாலும் எடுங்க. ஆனா ஒண்டு சொல்றன்... நான் ஒரு லட்சம் கேக்கல்ல.... எண்ட நஷ்டத்தில கொஞ்சம், ஒரு எழுபத்தஞ்சாயிரம் ரூபா தந்தீங்க எண்டா போதுமானது... தாளைக்கே ஏஜன்சிய முடிப் போடுவன்... மனம் வச்சா இந்தக் காலத்தில இது பெரிய சல்லியில்ல...”

அவர்கள் அசடுவழிய அசந்து போய் விழிக்கின்றனர்.

“நீங்க யாருகிட்ட போய் யோசின கேட்டாலும் இதுதான் நியாயமான முடிவு. எப்ப நீங்க பணம் தாரீங்கனோ, உடனே உங்களுக்கு வீடு ‘சுவரா’ கிடைக்கும். வேறு யாருமா இருந்தா வழக்கு புரொக்டர் செலவு அது இது என்று எவ்வளவு கரைச்சல். எவ்வளவு செலவு ம...?”

சற்றுத் தடுமாற்றம் அடைந்தவர்கள், அதற்கு மேல் அவ்விடத்தில் நிற்க முடியாமல் எதற்கும் ஆற அமர யோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வர அவ்விடத்தைவிட்டுக் கிளம்பிவிட்டார்கள்.

வீட்டை அடைந்ததிலிருந்து அனைவருக்குமே பெரிய மனப் போராட்டம்.

“தந்திரமாக விழுங்க வரும் ஒரு சுறாவிலிருந்து தப்ப எதிர் நீச்சல் போடுவது எப்படி?” என்று ராபியாவின் சிந்தனை சுழன்று கொண்டிருந்தது.

வயதான தாய் தந்தையருக்கு ஒரு புதிய ஞானோதயம் பிறக்காமல், உணர்ச்சி வசப்பட்ட நிலையில் புலம்பிக் கொண்டிருந்தனர்.

நஜீமும் தீவிரமாகச் சிந்தித்து, “இனியும் ஆதங்கப்பட்டு

ஒன்றும் ஆகப்போறதில்லை’ என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டான்.

பக்குவமாகத் தாய் தந்தையருக்கு எடுத்துச் சொன்னான்.

இராப் போசனத்திற்குப் பிறகு மும்தாஜ் கோப்பி பரிமாறினான்.

அனைவரும் கிட்டத்தட்ட ஒரே முடிவிற்கு வந்துவிட்டனர்.

“ஏஜன்சிக்காரனுக்கு அவன் கேட்டதைக் கொடுத்து வீட்டைத் திருப்பிக் கொள்றது தான் புத்தி”

“ஆனால் எப்படி இந்தப் பணத்தைத் தேடுறது?”

அவர்களது தலைகளை இமாலயம் அழுத்துகிறது.

“ஈட்டுக் கடையில் இருக்கிற மும்தாஜ், நகையை வித்து ராபியா— பேங் புத்தகத்தில உள்ளதையும் புரட்டினாலும், தாலிக்கொடிக்கு என்ன வழி? கலியாணம் எண்டா கையிலேயும் இருக்க வேணும் இல்லியா” என்றான் நஜீம்.

“...கல்யாணம் இப்ப முக்கியம் இல்ல. வீட்ட திருப்ப வழிய பாருங்க” என்றான் ராபியா.

அனைவரும் நித்திரைக் கொண்டு தத்தமது அறைகளுக்குச் சென்றுவிட்டனர்.

ராபியாவும் நித்திரையின்றி மனம் குழம்பிக் கொண்டிருந்த போதுதான் அவளுக்கு அந்த நம்பிக்கைப் பொறி மெல்லிதாக சுடர்விடத் தொடங்கியது.

காலைத் தொழுகைக்கு அழைப்பு ஒலிபெருக்கியில் ஒலித்

தேதாடு பளீரென்று ஒரு விடியல்,

தகப்பனாரும் இரவெல்லாம் விழித்து நொந்துபோய், இப்பொழுதுதான் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். தொழுகைக்கும் எழும்பவில்லை. யாரும் எழுப்பவில்லை.

தொழுகைகளை முடித்து விட்டு வந்ததும், தாயின் சோகம் படிந்த முகத்தைக் கூர்ந்து கவனித்தான் ராபியா.

“.....ம்மா நீங்க ஒண்டும் யோசிக்காதீங்க..... நான் ஒரு முடிக்கு வந்திருக்கிறேன்.

“.....”

“.....ம்மா நான் எட்டு மணிபோல முனீருன்னிசாவைப் பார்த்திட்டு வரப்போறன்..... சரியா...?”

அவர் எந்த வித மறுப்பும் சொல்லவில்லை. முனீருன்னிசா ராபியாவின் நெருங்கிய தோழி. அட்வான்ஸ் லெவல் வரைக்கும் அவளுடன் படித்தாள். ஓரளவு வசதி படைத்தவள். பரீட்சைகளுக்கு நிறைய நோட்டஸ் புத்தகங்கள் கொடுத்துதவியவள். இருவருமே பல்கலைக் கழகம் செல்ல வேண்டிய புள்ளிகள் பெற்றும் ராபியாவுக்கு தாய் தந்தையர் தடைபோட்டதும் இருவரது மேற்படிப்பும் நின்று விட்டது. ராபியா எவ்வளவோ வற்புறுத்தியும் அவள் பல்கலைக் கழகத்திற்கு தனியே செல்ல மறுத்து விட்டாள்.

குனித்துவிட்டு கருநீலமும் குங்கும நிறமும் கலந்த சல்வாரி தாவணியணிந்து ‘நா வறேம்மா என்று புறப்பட்டபோது அவள் ஒன்றும் விபரமாகச் சொல்ல வில்லை.

நஜீம் அலுவலகத்திற்குப் போயிருந்தான்.

மும்தாஜ் சிறிசுருடன் மெனக்கட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

ராபியா மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் நடந்தாள்.

குடும்ப வாழ்க்கையில் பிரச்சினைகள் தோன்றும் போது ‘ஆக்கபூர்வமான தீர்மானம் எடுப்பதில் குடும்பத்தில் அவள்தான் சமர்த்து.

முனீருன்னிசா மட்டும் உதவிவிட்டாளோ, அவள் எடுத்திருக்கும் தீர்க்கமான முடிவில் எந்தவித மாற்றமும் இராது.

தடைக்கற்களுக்குப் பயந்து, எதையும் ஆரம்பத்திலேயே போட்டு உடைக்காமல் மிக்க துணிச்சலுடன் எடுத்த முடிவு அல்லது மீறல் அது.

மனையை மீட்க வேண்டி சில மீறல்கள் செய்ய உந்தப் பட்டிருக்கிறாள்.

தாய் தகப்பனின் விருப்பு வெறுப்புகளைப் பார்க்கும் தருணமில்லை இது.

‘மாப்பிள்’ வீட்டாரைப் பற்றி அவளுக்குத் துன்பமேனும் கவலை இல்லை.

ராபியா முனீருன்னிசாவின் இல்லத்தை அடைந்த போது, கீழ்வானில் மிக வேகமாக ஏறி வரும் இளங்கதிரவனின் சுட்டெரிப்பிற்கு வாழ்விடாமல் பூஞ்செடிகளுக்கு நீர் வார்த்துக் கொண்டிருந்தாள், முனீருன்னிசா.

“ஆ..... பொன் வார..... யாரும்மா வழி காட்டினது...” முனீருன்னிசா இன்முகத்துடன் வரவேற்றாள்.

“முனீர்..... இன்னுமொரு கொடி படரத் துடிக்குது..... நீதான் தண்ணீர் ஊத்தனும்...” என்று தொடங்கி.....

தனது பிரலாபத்தையும், நோக்கத்தையும் சற்று விரிவாகவே விளக்கி மனப்பாரத்தைக் குறைக்க முயன்றாள்.

எதிர்பாராததுபோல் முனீருன்னிசாவின் உதவியும் ஒத்துழைப்பும் கிட்டி விட்டதில் ராபியா களிப்புக் கடலில் மூழ்கிப் போனாள்.

துரத்திவரும் சுறாவை விரட்டியடிக்கத் தெட்பும் பக்க பலமும் கிடைத்துவிட்டது. தோழியின் பிடிவாதத்தால் மதிய உணவை முடித்து ராபியா வீடு திரும்பிய போது மாலை மூன்று மணி பிந்திவிட்டிருந்தது.

சல்மா உம்மா பதறிப்போயிருந்தாள்.

“என்னம்மா நீங்க... நா முனீருன்னிசா வீட்டுக்குத்தானே போனன். இதுக்கே இப்படிப் பதறிப்போனா...?”

தாய் மகளைக் கூர்ந்து நோக்கினாள்.

மகளின் முகத்தில் அப்படியொரு மகிழ்ச்சி, என்றுமில்லாதவாறு. இனம்புரியாத சுறுசுறுப்பு. தாய்க்கு ஒன்றும்

விளங்கவில்லை. ராபியா அப்படி ஒரு நாளும் இருந்ததில்லை.

“ராபியா போன விசயம் என்ன? முனீருன்னிசா என்ன சொன்னா? சொல்லன் ராபியா”

ராபியா எதைச் சொல்லப் போகிறாள்!

முன்பு முனீருன்னிசா ‘கேம்பஸ்’ போக மிகவும் விரும்பிய ராபியாவை அழைத்தாள். ராபியாவிற்குத் தடை பிறப்பித்ததும் இருவருமே போகவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது ராபியாவின் தேவைக்கு அதே முனீருன்னிசா ‘காம்பஸ்’ என்ன அதற்கு அப்பாலும்..... ‘இதுதாம்ம மாணுட நேசக் கரங்கள்...’

இப்படிக்குத்திக் காட்டி தாயுள்ளத்தைப் புண்படுத்த விரும்பவில்லை அவளுக்கு;

“...ம்மா நாளைக்கி முனீருன்னிசா எங்கட வீட்டுக்கு வாரா, அவளே உங்களுக்கு விளக்கமா சொல்வா... ஆனா நான் ஒன்று சொல்வன், நீங்க குழம்ப வேணாம். வாப்பாவுக்கும் நஜீ நானாவுக்கும் சொல்லுங்க..... பயப்பட வேண்டிய தேவையில்லை”

“.....?”

முனீருன்னிசாட வாப்பா, றஸ்வி ஹாஜியார் எங்களுக்குக் கடனாகப் பணம் தருவார். அவரே எஜன்காரன் கேட்ட அந்தத் தொகையைக் கட்டி அவனிடமிருந்து வீட்ட எடுத்து

தருவார். ஒரு கிழமையில் அவர் நரேன் புரொக்டரோட வந்து கூப்பிட்டா வாப்பாவும் நஜீ நானாவும் போகனும். ஹாஜி யாரத் தவிர ஏஜன்சிகாரனோட யாரும் ஒண்டும் பேசத் தேவையில்லை...

மறு நாள் முனீருன்னிசா வந்து குட்டை உடைத்தபோது—

‘ராபியா மன்சில்’ உடைந்து விழுந்து அழுது கதறியது.

வீடு ஏஜன்சிகாரனுக்குப் பறிபோகாமல் இருக்க வேறு மார்க்கம் இல்லை என்பதை ராபியாவும் முனீருன்னிசாவும் தெளிவு படுத்தினார்கள்.

ஒருவராலும் ஒன்றும் பேச முடியாத நிலைமை.

அடுத்த சில நாட்களாக ராபியாவும் முனீருன்னிசாவும் ஓடித்திரிந்தார்கள். ஒரு நாள் நஸ்வி ஹாஜியாரே வீட்டிற்கு வந்து அப்துல் ரகுமானுக்கும், சல்மா உம்மாவுக்கும் ஆறுதல் கூறினார்.

ராபியாட வாப்பா நீங்க பயப்படத் தேவையில்லை. நான் முனீருன்னிசாவையும் கூட அனுப்புகிறேன். இரண்டு டேருக்கும் முழுப் பாதுகாப்புடன் ‘எக்ஸ்ப்ரஸ் கிளாக்’ வேலை கிடைக்கும். பதினையாயிரம் ரூபா சம்பளம். இரண்டு வருஷத்துக்குப் போதுந்தானே.

“ராபியா, அந்தக் கொடி ராபியா மன்சிலில் படருமா?”

முனீருன்னிசா வாஞ்சையுடன் வினவினாள்:

“நிச்சயமாக, ஆனா ஒரு பெயர் திருத்தம். ‘முனீ’ பிளஸ் ‘ரா’, ‘முனீரா மன்சில்’

முனீருன்னிசாவையும் ராபியாவையும் சமந்த வண்ணம் ஆகாய விமான ‘ஓமானை’ கோக்கிப் பறந்து கொண்டிருந்தது.

புதிய ஆண்டு சந்தா

1995-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலிருந்து புதிய சந்தா விரம் பின் வருமாறு:

தனிப் பிரதி ரூபா 10 - 00
ஆண்டு சந்தா ரூபா 100 - 00

(ஆண்டுமலர் தவிர,
தபாற் செலவு உட்பட)

தனிப்பிரதிகள் பெற விரும்பு
வோர் தகுந்த தபாற் தலைகளை
அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

மல்லிகை

234 B, காங்கேசன்துறை வீதி
யாழ்ப்பாணம்

தெனியானின் ‘மரக்கொக்கு’ நாவல் வெளியீட்டு விழா

— ரட்சகன்

நிலப்பிரபுத்துவ சமூக அமைப்பில் ஒட்டிப்போயிருக்கும் சாதி யுணர்வு, அகம்பாவம், போலித்தனங்கள் என்பவற்றைச் சகித்து அந்தச் சமூகத்தின் அசல் பிரதிநிதியாகவே கடைசிலரை வாழ்ந்து விடத் துடிக்கும் பெண்ணொருத்தியின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட விகாரங்களை, சீரழிவுகளை அழகாக எடுத்துக் காட்டும் வகையில் சுழத்து எழுத்தாளர் தெனியானின் ஐந்தாவது அறுவடையாக வெளிவந்திருக்கும் ‘மரக்கொக்கு’ சமூக நாவலின் அறிமுகவிழா யா. தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில் 14-02-95 அன்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மெய்யியல்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் காலாநிதி நா. ஞானகுமாரன் தலைமையில் நடைபெற்றது.

தலைமையுரையில் கலாநிதி நா. ஞானகுமாரன்:- இன்றைய நெருக்கடியான சூழலில் கூட தெனியானின் நாவல் வெளிவந்திருப்பது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இந்த நாவலில் தெனியானின் கருத்துக்கள் வலுவானவையாக உள்ளன. சமூகத்தில் விழிப்புணர்ச்சியைத் தூண்டும் எழுத்தாளராகத் தெனியான் உள்ளார் என்பதற்கு அவரது படைப்புகள் சான்று பகர்கின்றன.

இந்த நாவலின் கருப்பொருள். பாத்திரவார்ப்புக்கள் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் இறுக்கமாக உள்ள சாதியமைப்பின் கொடூரத்தினை இந்நாவலில் தரிசிக்க முடிகிறது. இந்நாவலில் வருகின்ற பாத்திரங்கள் நாம் நேரடியாகத் தரிசித்தவை. பாத்திரங்களின் குண இயல்புகளை தெனியான் தத்துவரூபமாக படைப்பில் வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளார் எனக் கல்விப் பணிப்பாளர் க. கந்தசாமி வாழ்த்தினார்.

தெனியானின் வளர்ச்சிப் போக்கினை இந்த நாவலில் அவதானிக்க முடிகிறது. எழுத்தாளர்களது ஆரம்பப் படைப்புகள் கருத்துக்களை ஒங்கி அறைவனவாக அமைவது இயல்பு. ஆனால் காலப்போக்கில் ஏற்படுகின்ற பக்குவ நிலை காரணமாக தமது உணர்வுகளை அடக்கிக் கொண்டு எழுதுகின்ற போக்கு பலரிடம் அவதானித்துள்ளேன். இது தெனியானுக்கும் பொருந்தும். தெனியான் இந்த நாவலில் சாதி ஒடுக்குமுறைகளை ஒதுக்கி நின்று பார்க்கும் ஒருவராகவே உள்ளார், இவ்வாறான பல படைப்புகளை தெனியான் தரவேண்டும். டாக்டர் எம். கே. முருகானந்தனின் கருத்து இது.

காலத்துக்குக் காலம் மேலைத் தேசத்தவர்கள் வந்து எம்மை ஆண்டபோதும், சாதி அமைப்பையும் அதன் வழியிலான அடக்கு முறைகளையும் இந்த மனியகார, உடையார் பரம்பரைகள் தந்தி ரமாகவும், சாமார்த்தியமாகவும் கீழ்மட்ட மக்களுக்கெதிராகப்

பயன்படுத்தி வந்துள்ளார்கள். இந்தச் செய்தியைத் தெனியான் நாவலில் அழகாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இந் நாவல் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் கோர முகத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதாக உள்ளது. இன்றுகூட உயிரோடு சேரழிந்து கொண்டிருக்கும் மரக் கொக்குகளை நாம் காண்கிறோம். இந்தச் சாதியமைப்பும், அடக்கு முறையும் இருக்கும்வரை அதனை எதிர்த்துக் கொண்டு இருப்போம் என வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் நின்று பேசினார் டொமினிக் ஜீவா.

திரு. அரசண்ணா தமது மதிப்பீட்டுரையில் சொன்னதாவது:- நாவலின் உருவாக்கத்திற்கு எமது சமூக அமைப்புத்தான் காரணமாகும். இதில் வரும் விஜயலட்சுமி என்ற பாத்திரம் தூக்கலாக நின்று நாவலின் மேன்மைக்கு பெருமை சேர்க்கின்றது. சமூக இயக்கத்தில் விஜயலட்சுமி தன்னை மகத்தான ஒரு சக்தியாக காண்கிறாள் அவளது வரட்டுத்தனங்களை நாவலின் பல இடங்களில் தரிசிக்க முடிகிறது. அந்தப்பாத்திரம் தனது சுயத்தை இழக்காமல் இறுதிவரை நிலைத்து நிற்கின்ற கன்மையை ஆசிரியர் மிகத் திறமையாகக் கையாண்டிருக்கிறார் என்றார்.

கலாநிதி சோ. கிருஷ்ணராஜா பேசும்போது:- நண்பர் தெனியான் மொழியை ஊடகமாகக் கொண்ட ஒரு கலைப் பண்டமாக இந்நாவலைத் தந்துள்ளார். இதனைப் பலமுறை வாசிக்கும்போது பல செய்திகள் எமக்குக் கிடைக்கின்றன. இலக்கியப் படைப்பு என்பது பல்வேறு ரசனைகளை வாசகர்களுக்குத்தர வேண்டும், அந்த வகையில் இந்நாவல் வெற்றி பெற்றுள்ளது. இதில் தெனியான் சமூக அநீதிகளை, அடக்குமுறைகளை வெளிச்சம்போட்டுக் காட்டியுள்ளார் இதுபோன்ற படைப்புக்கள் சமூகத்தை முற்று முழுதாக மாற்ற முடியாவிட்டாலும் சில அருட்டல்களையாவது சமூகத்தில் ஏற்படுத்தும் என்பது எனது நம்பிக்கை. டானியலுக்குப் பின் அவரது பணியை தெனியான் செய்து வருகிறார்.

மதிப்புரையில் காலநிதி சபா. ஜெயராசா:- இன்று ஈழத்து இலக்கியப் படைப்புக்கள் தென்னிந்திய இலக்கியப் படைப்புகளை விடக் கனங்காத்திரமானவை எனப் பார்க்கும் அளவுக்கு வளர்ந்து வருகின்றன. சமூகத் தொடர்புகள், சமூக நிரலாக்கம், சமூக இயக்கம் என்ற மூன்றையும் தொகுத்து கலைவடிவமாக்கித் தருபவனே எழுத்தாளன். தெனியானின் இந் நாவலில் கலை உள்ளடக்கங்கள் அத்தகைய சிறப்பினைக் கொண்டுள்ளனவாகக் காண முடிகின்றது.

சமூகத்தைப் பார்க்கும் சரியான சமூகப் பார்வைதான் கலைப் படைப்பு ஒன்றுக்கு அவசியம். சமூகம் என்பது சிக்கல் நிறைந்தது. ஒரு பிரச்சினையைச் சிக்கலாக்கிப் பார்க்கும் போதுதான் அப்பிரச்சினையின் பல்வேறு பரிமாணங்களைத் தரிசிக்க முடிகின்றது. அந்த வகையில் சமூகத்தைச் சிக்கலாக்கிப் பார்க்கும் பார்வை தெனியானுடையது. அதனால்தான் அவரது படைப்பான இந் நாவல் விளைவுகளைத் தந்துள்ளது. தெனியானின் இந் நாவலில் கண்ணிய முறைசார்ந்த பண்பினைக் காணமுடிகிறது. இத்தகைய பண்பு மூன்றாவது பரிமாணத்தின் வளர்ச்சியையே காட்டுகிறது.

ஏற்புரையைத் தெனியான் நிகழ்த்தியதுடன் கூட்டம் இனிதே நிறைவேய்தியது.

முன்று நாட்கள் நடந்த முழுநாள் விழாக்கள்

மார்ச் 3-4-5 தினங்களில் நல்லூர் இளங்கலைஞர் மன்றத்தில் புலிகளின் கலை பண்பாட்டுக் கழகத்தின் சார்பிலும். வெளிச்சம் சஞ்சிகையின் ஆதரவிலும் மாபெரும் கலை இலக்கிய விழாக்கள் நடந்தேறி முடிந்தன.

சிறுகதை, நாவல், கவிதை, அரங்கியல், ஒலியம், பாரம்பரிய கலை வடிவங்கள் சம்பந்தப்பட்டதாக வாழ்வியலுடன் கூடிய என்ற தொனிப் பொருளில் பல்வேறு கருத்துக்கள் இவ்விழாவில் இடம் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

முதல்நாள் விழாவிற்குப் பழம் பெரும் எழுத்தாளர் சொக்கன் தலைமை தாங்கினார். இரண்டாம் நாள் விழாவுக்கு அருட் திரு பிரான்ஸிஸ் ஜோசப் அடிகள் தலைமை வகித்தார். மூன்றாம் நாள் விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கி நடத்தியவர் திருமதி நாச்சி மார் செல்வநாயகம் அவர்கள்.

நமது மக்களின் தேசியக் கலை இலக்கியங்கள் தனித்துவமான முறையில் மலர வேண்டும் என்றும் இலக்கியம், நாடகம், ஒலியம், சிற்பம் முதலிய அழகியல் கலைகள் அனைத்திலும் பழமையைப் பேணிப் புதுமையை உருவாக்கி வளர்க்க வேண்டும் என்றும் கருத்தரங்கில் உரையாற்றியோர் அனைவருமே கருத்தொற்றுமைகாட்டி அபிப்பிராயம் தெரிவித்தனர்.

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன், கலாநிதி சபா. ஜெயராசா, குழந்தை சண்முகலிங்கம், கவிஞர் முருகையன்; கோகிலா மகேந்திரன், முல்லைமணி, செம்பியன் செல்வன், இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திரநாதன், இளையவன், திரு. மு. இராதாகிருஷ்ணன், திரு. ஏ. ரீ. பொன்னுத்துரை. த. கலாமணி, சாந்தன். க. சட்டநாதன். விவேக், சங்கீத பூஷணம் சு. கணபதிப்பிள்ளை, கலைஞர் ந. வீரமணி ஐயர், திரு. கா. யோகேந்திரநாதன் ஆகியோர் பல்வேறு கலை இலக்கியத்துறைகள் பற்றிக் கருத்துரைகள் வழங்கினார்கள்.

சங்கீத பூஷணம் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும், கலைஞர் வீரமணி ஐயரும் இடையிடையே இசை பரவி உரையாகப் பேரா ளர்களை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்திப் பரவசப்படுத்தியது இங்கு குறிப் பிடத்தக்கது.

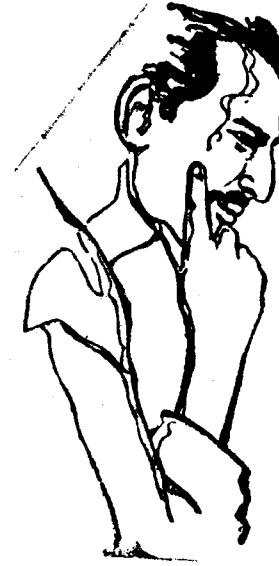
இந்த விழா நடந்ததன் பின்னணி சற்றுச் சிந்திக்கத்தக்கது. தஞ்சாவூரில் நடைபெற்ற 8வது உலகத் தமிழாராச்சி மகாநாட் டுக்குப் போன நமது அறிஞர் பெருமக்களை நடு ராத்திரியில் அவமதித்துத் திருப்பி அனுப்பிய இந்திய ஆட்சி, தமிழக ஆட்சி யாளின் கலை அத்து மீறல் சம்பவத்துக்குச் சவால் விடுவது போல, நிகழ்ச்சிகள் அமைந்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

மக்களின் மதிப்புக்குரிய கலைஞரும், கவிஞருமான புதுவை இரத்தினதுரை அவர்கள் இந்தச் சவாலைக் கலைஞர்கள் சார் பாக ஏற்றுக் கொண்டு, தன்னை முழுக்க ஒப்புக் கொடுத்து இந்த விழா வெற்றிகரமாக அமைய முழு மூச்சுடன் ஒத்துழைத்துப் பூரணப்படுத்தியது விழாவின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் துலாம் பரமாகத் தெரிந்தது.

புலிகளின் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு. சு. ப. தமிழ்ச் செல்வன், வெளியீட்டுப் பொறுப்பாளர் ரவி, திரு. வே. பாலகுமாரன் ஆகியோர் போராட்டக் காலக் கலை இலக்கியங் கள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பது பற்றி முக்கியமான கருத்துரைகளை வழங்கினார்கள்.

இறுதி நிகழ்ச்சியாக நடைபெற்ற கவிஞர் தில்லைச்சிவன் தலைமையிலான கவியரங்கில் கவிஞர்கள் முருகையன், ச. வே. பஞ்சாட்சரம், சோ. பத்மநாதன், பண்டிதர் பரந்தாமன், காரை சுந்தரம்பிள்ளை, வீரமணி ஐயர் ஆகியோர் தமது நெஞ்சில் நிலைக்கும் நினைவுகளைச் சுவைபடக் கவிதையில் வடித்தார்கள்.

மொத்தமாக வாழ்க்கைக்கும் கலைக்கும் இடையே பிரிக்க முடியாத நெருங்கிய உறவு இருக்கிறது. வாழ்க்கையில் இருந்து தான் கலை இலக்கியங்கள் உருவாகின்றன. உள்ளதை உள்ளபடி சொல்வதல்லக் கலை; உள்ளம் உணர்ந்த வண்ணம் சொல்லப் படுவதே கலை. கலை இலக்கியத்திற்கு நோக்கம் வேண்டும். கலை இலக்கியம் இதயத்தின் வெளிப்பாடு ஆகும். வாழ்க்கையின் சில உணர்வுக் கூறுகளே கலை இலக்கியம் ஆகின்றன, ஆற்ற லுள்ள கலைஞன் தனது ஆற்றல், ஆளுமை ஆகிய வற்றின் ஊடாக புதிய பரிமாணங்களை வழங்குகின்றான், கலை இலக்கி யத்தைப் பொறுத்தவரையில் படைப்பாளிக்குத் தத்துவ நோக்கு முக்கியமானது. கலை இலக்கியத்தில் மார்க்ஸிஸம் என்ற உயர்ந்த தத்துவப் பார்வையைக் கொண்டிருந்தால் உயர்ந்த சாதனை களைப் புரிய முடியும். அடக்கு முறை, இழிமை, ஏழ்மை ஆகிய வற்றிற்கு எதிராகத்தான் சிறந்த கலை இலக்கியங்கள் பிறக்க முடியும்' என்ற தொனிப் பொருள் ஒவ்வொரு கருத்துரையாள ரின் கருத்துக்களிலும் மறைபொருளாகத் துலங்கியது.

இந்தப் பகுதி இலக்கியச் சுவை ஞர்களுக்காகவே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. உங்களது மனசுக்குப் பட்ட கேள்விகளை கேளுங்கள். கேள்விகள் சுமமா சிளி மாத்தனமாக இருக்கக் கூடாது. கேள் விகள் கேட்பது இரு பகுதியினரது வளர்ச்சிக்கும் உகந்தது. இதில் இளைய தலைமுறையினரது பங்களிப்பு முக்கி யம். இலக்கியத் தரமான கேள்விகள் மாத்திரமல்ல, எத்தகைய கேள்விகளை யும் கேட்கலாம். கேள்வி கேட்பதே ஒரு கலை. தேடல் முயற்சி முக்கியம். இதில் வரும் பல கேள்வி — பதில்கள் வருங்காலத்தில் நூல் வடிவில் இடம் பெறும். இதில் உபதேசம் இடம்பெறாது. அறிதலே, அறிந்து தெரிந்து தெளிந்து கொள்வதே நோக்கமாகும். எனவே உங்களது கேள்விகள் ஆழ, அகலமா னவையாக இருக்கட்டும்.

— டொமினிக் ஜீவா

தூண்டில்

● உங்களுடைய சுயசரிதை அமைந்த கட்டுரைத் தொடரைத் தொடர்ந்து படித்து வருகிறேன். பல தகவல்களைக் கூறுகிறீர்கள். தொடர்ந்து எழுதி அதை ஒரு நூலாக வெளியிட முயலுங்கள். அது சரி. 'எழுதப் படாத கவிதைக்கு வரையப் படாத சித்திரம்' எனத் தலைப் பிக் கொடுத்திருக்கிறீர்களே, அதன் அடியாதாரமான கருத்து என்ன?

மானிப்பாய்,

ம. ஸ்ரீதரன்

பல நாட்கள் மண்டையைப் போட்டுக் கசக்கி, முடிவில் இந் தத் தலைப்பைத்தான் தேர்ந் தெடுத்தேன். மனிதர்களைக் கவிதையாக வடித்தவர்கள் என் முன்னோர்கள். காட்டுமிராண்டி

பிக் கோலத்தில் காட்சி தந்த ஆண்களைக் கவர்ச்சிப்படுத்தி ஒப்பனை செய்து செம்மைப் படுத்தியதன் மூலம் தமது ஜீவ னோபாயத்தைப் பரம்பரையாகச் செய்து வந்தவர்கள் நான் பிறந்த குலத்தவர்கள். ஆனால் எந்தப் பழம்பெரும் இலக்கியத்திலும் இவர்களது நாமமே இடம்பெற வில்லை, மகாராஜாக்களின் வைப் பாட்டிமரர்களின் கூந்தல் அழகும், மகாராணிகளின் உதட்ட மூகும் தினவெடுத்த போர்களும் மாற்றார் நாட்டைக் கவர்வதற் காக நடந்த யுத்தங்களுமே சரித்திரங்களாக எமக்குக் காட் டப்பட்டன. எதிலுமே மக்கள் அங்கு சித்திரிக்கப்படவேயில்லை. எனவே எனது முன்னோர்களின் தொழில் சார்ந்த கௌரவத் தைச் சுட்டுவதற்காக எழுதப்

படாத கவிதை என அவர்களை யும் அந்தப் பரம்பரையில் தோன்றிப் பேனா பிடிக்கக் கற்றுக் கொண்டவன் என்கின்ற முறையில் வரையப்படாத சித்திரமாக என்னையும் உருவகித்தே இந்தத் தலைப்பை எனது சுய சரிதை தொடருக்குச் சூட்டினேன்

எந்தவிதமான ஒளிவு—மறைவுமற்ற முறையில் எழுதி முடிப்பதே எனது நோக்கம். முழுமை பெற்ற பின்னர், ஆத்மார்த்திக நண்பர்களுடன் இது சம்பந்தமாக கருத்துப் பரிமாறி பின்னர் தவறுகளைத் திருத்தி, புத்தகமாகவே வெளியிட வேண்டும் என்பது எனது திட்டம். சமகாலத்தில் இந்தச் சுயசரிதம் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் நூலாக வெளிவரும். இதைப் படித்து வரும் பல நண்பர்கள் கடித மூலமும் நேரிலும் இது சம்பந்தமாகப் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்றனர். சகலவற்றையும் கவனத்தில் எடுத்து இதை ஒரு பாரிய கடமையாகச் செய்து முடிப்பேன் என்பது திண்ணம்.

● உங்களது சுய சரிதையைப் படித்து வருகின்றேன். இப்படி உங்களைப் போன்ற சாதாரணமானவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் தமது சுயசரிதையை எழுதி வெளியிட்டதுண்டா?

மட்டுவில், ஆ, தியாகராஜா

உண்டே. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நகர பஸ் நிலையத்திற்கு அணித்தாகவுள்ள 'சன்லைஸ் லோண்டரி' என்ற சலவைத் தொழிற்சாலையின் அதிபர் ஆர். செல்லையா என்பவர் 1970 ம் ஆண்டு மே மாதம் 30 ந்திகதி 'வாழ்க்கையின் சோதனை' என்ற பெயரில் தனது சுயசரிதையை நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். 216 பக்கங்களைக்

கொண்ட இந்த நூல் அர்ச்சு பிலோமினா அச்சத்தில் அச்சி யற்றப் பெற்றுள்ளது, 69 பொருளடக்கத்தைக் கொண்ட இந்த நூல், நூலுருப் பெறப் பங்கு கொண்டவர் கவிஞர் இ. நாகராஜன் எனவும் முன்னுரையில் கூறப்பட்டுள்ளது. மன்னர்களின் வரலாறுகளைச் சரித்திரம் என மயங்கிப் படிப்பவர்களைத்தவிர, மக்களைச் சரித்திரமாக நம்புபவர்கள் தேடிப் படிக்க வேண்டிய புத்தகம் இது.

● பேராசிரியர் சிவத்தம்பி சில இளம் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களைப் பற்றி 'ஆகா, ஊக' எனச் சொல்லிவிட்டார். இப்படிச் சொல்லப்பட்டவர்களில் சிலர் இங்கு எழுத்தில் பழம் பெரும் எழுத்தாளர்களைப் பற்றி — குறிப்பாக எஸ். பொ., செங்கை ஆழியான் ஆகியோர் பற்றி — எடுத்தெறிந்து எழுதியிருக்கின்றனரே இதுபற்றி உங்களது கருத்து என்ன?

கொழும்பு - 6, ரா, மகேசன்

நானும் கொழும்பில் இக்கட்டுரையை வாசித்தேன். இதற்குப் பெயர்தான் இலக்கிய இளம்பிள்ளை வாத நோய் என்பது. பேராசிரியர் இளந் தலைமுறையினரைத் தூக்கிவிடுவதில் அக்கறை காட்டி வருபவர். அவரது பாராட்டைத் தமது இலக்கியத் தளமாக வைத்துக் கொண்டு இன்னும் இன்னும் சிறந்ததைப் படைத்துக் காட்ட வேண்டிய இவர்கள், தம்மைத் தாமே கொச்சைப்படுத்தி விடுகின்றனர், இவர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை: தம்பிகனக்கத்துள்ளாதையுங்கோ. இப்படித் துள்ளிப் பாஞ்சகன பேரை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இதெல்லாம் கன காலத்துக்கு நிக்காது, உங்

களது திறமையைப் படைப்பதில் காட்டிப் பாருங்கோவன். பழமொழியொன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. குட்டியாடு கொழுத்தாலும் வழுவுமுப்புப் போகாதாம்.

● நீங்கள் தொடர்ந்து எழுதிவரும் சுயசரிதையில் பச்சை உண்மைகளை எல்லாம் பகிரங்கமாகச் சொல்லி விடுகிறீர்களே, இது எதிர்காலத்தில் உங்களது 'இமேஜ்' எல்லாம் பாதிக்காதா?

கிளிநொச்சி எஸ். பிரான்சிஸ்

இந்த இமேஜ் என்ற வார்த்தையே போலிகளின் முகமுடிக் கவசம், எனக்கு இமேஜ் என்ற சாமான் எந்தக் காலகட்டத்திலேயும் இருந்ததில்லை. இருக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. என்னை நானாக மதிக்காதவர்களின் கௌரவத்தையோ மதிப்பையோ எந்தக் காலத்திலுமே நான் வேடி நிற்பவனல்ல. பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் பகிரங்கமாகச் சொல்லி வந்துள்ளேன். 'மண் புழுவாக இருந்து மனிதனானவன் நான்!' என என்னைப் பற்றியே வர்ணித்ததுண்டு. இது தான் உண்மை. இதன் விரிவாக்கமே எனது சுய சரிதைக் கட்டுரையின் உள்ளடக்கமாகும்.

● 30 வது ஆண்டு மலரின் அட்டைப் படம் மிகவும் திறமாக இருந்தது. விரும்பி ரசித்தேன். கீழே ஓரிடத்தில் தோளில் பையுடன் உங்கள் உருவமும் செதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஐடியா யாருடையது?

நீர்கொழும்பு, எஸ். கணேசன்

வழக்கமாகவே மலர்களின் அட்டையை வரைபவர் 'ரமணி' என்ற ஓவியராவர். அவருக்கு

இதயம்விளங்கும். பலர் கொழும்பில் அட்டைப் படத்தைப் பாராட்டிச் சொன்னார்கள். சகலருடைய மகிழ்ச்சியையும் ஓவியர் ரமணிக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

மல்லிகை 30வது ஆண்டு மலர் வெளிவந்ததன் பின்னர் ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் எப்படி?

சங்கானை, சு. அர்ச்சுனன்

வெளியீட்டு விழா யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்தது. அறிமுக விழா கொழும்பில் இடம் பெற்றது. இரண்டு கூட்டங்களிலும் ஏராளமான இலக்கிய நண்பர்கள், சுவைஞர்கள் வந்திருந்து மல்லிகையைக் கௌரவித்தது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இதிலிருந்து ஒன்றை உணர்ந்து கொண்டேன். ஒரு துறையில் நம்மை அர்ப்பணித்து — ஒப்புக் கொடுத்து — கடமை செய்து வருவோமானால் நம்மை உண்மையாகவே நேசிக்கும் மக்கள் தகுந்த நேரங்களில் எம்மை மதித்துக் கௌரவித்துக் கனம் பண்ணியே திருவார்கள்.

மட்டக்களப்புப் பிரபல மூத்த எழுத்தாளர் பித்தனுடைய சிறுகதைத் தொகுதி மல்லிகைப் பந்தல் வெளியிடாக வெளிவரவுள்ளதாமே. இது பற்றிய தகவலைத் தர முடியுமா?

கல்முனை சு. உதுமானுலெப்பை

'பித்தன் கதைகள்' என்ற பெயரில் தொகுதி தயாராகி விட்டது. மே மாதம் இரண்டாவது வாரத்தில் கொழும்பில் வெளியீட்டு விழா வைக்கத் திட்டம். இந்தத் தொகுதியை உருவாக்குவதற்கு உண்மையாக உழைத்தவர்கள் மேமன்கவி,

அந்தனி ஜீவா, ஸ்ரீதர சிங். ஆகியோராவர் என் வாழ்க்கையில் நான் செய்த மிகச் சிறந்த சீரிய பணி இதுவென்றே கூறுவேன்.

● கொழும்பில் புத்தகவெளியீடுகளில் கலந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

கொழும்பு - 12 எஸ். சுதயன்

இப்பொழுது நடைபெறும் புத்தக வெளியீட்டு விழாக் களுக்குச் சென்றிருக்கிறேன். சில புத்தக வெளியீட்டு விழாக்கள் பணச்சட்டங்காகவே நடைபெற்று முடிகின்றன. எழுத்தாளர்களோ உண்மையான இலக்கிய ஆர்வலர்களோ, அங்கு கவனிக்கப்படுவதில்லை. முதற் பிரதிகளையும் சிறப்புப் பிரதிகளையும் பெறுபவர்களே மேடையில் பட்டப் பிடிப்பாளர்களுக்குப் 'போஸ்' கொடுத்துக் கொண்டு நிற்பதைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது. அடுத்தது பேச்சாளர்கள்: என வருபவர்கள் நூலின் உள்ளடக்கத்தைச் சாங்கோபாங்கமாகக் கூறிச் சடையினரைப் போரடிக்க வைத்து விடுவர். உலகத்தின் தலைநிறந்த படங்களே இரண்டு மணித்தியாலங்களுக்குள் முடிந்து விடும். இந்தக் கூட்டங்கள் நாலு மணிநேரத்திற்கு மேற் செல்லும், முடிய. இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு ஏன் ஆட்கள் வருவதில்லை என்பது இதுவிரண்டு புரிகின்றதல்லவா?

● நமது பிரதேசத்தில் எழுத்தாளர்கள் ஒற்றுமை எந்தளவில் உள்ளது?

மட்டுவிக், சி. சதாசிவம்

தத்தமது கருத்துக்களுக்காக இடையறாது போராடும் நம் எழுத்தாளர்கள் பொதுப் பிரச்சினைகளில் ஒருங்கு சேருவதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. அவர்களின் ஒற்றுமையின் பெறுபேறாக தமக்கென்றே ஒரு மண்டபத்தை அமைத்துள்ளனர். எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தில்தான் அநேகமான இலக்கியக் கூட்டங்கள் இன்று நடைபெறுகின்றன.

● எழுத்தாளர் டானியலைத் தமிழ் மக்கள் மறந்து விட்டார்கள் போலும். இது பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

சங்கானை, ச. சகாதேவன்

நீங்கள் எந்த உலகத்தில் இருக்கிறீர்கள்? சமீபத்தில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் மன்றம் அன்னாரது நினைவு தினத்தை நினைவு கூர்ந்தது. அது மட்டுமல்ல ஆண்டுக்காண்டு அன்னாரது மறைவு நாளில் ரூபகார்த்தக் கூட்டங்களையும் நடத்தி வருகின்றது தமிழ் மன்றம். சமீபத்தில் மறைந்த நமது சகோதர எழுத்தாளனைக் கௌரவிக்கும் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் மன்றத்தின் இச் செயற்பாடு நமக்கெல்லாம் பெருமை தரும் விஷயமல்லவா? ●●

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

★ VARIETIES OF

★ CONSUMER GOODS

★ OILMAN GOODS

★ TIN FOODS

★ GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS
FOR ALL YOUR

NEEDS

WHOLESALE & RETAIL

DIAL : 26587

TO

E. SITTAMPALAM & SONS.

223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO-11

இச் சஞ்சிகை 234 பி, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாண மாகவரியில் வசிக்கப்படும், ஆசிரியரும், வெளியீடுபவருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களினால் 'மல்லிகைப் பந்தல்' அச்சகத்தில் அச்சிடப் பெற்றது. அட்டை: யாழ். புனித வளன் சுத்தோலிக்க அச்சகம்

Mallikai Registered as a New Paper at G.P.O. Sri Lanka.

Dealers in:
Timber Plywood & Kempas

With Best Compliments of:

STAT LANKA

32, 34, ARMOUR STREET,
COLOMBO - 13.

T. Phone : 071 - 32686

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org